

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

33-34-35-36-37-38

VERGADERINGEN VAN APRIL 1995

ACTUELE INTERPELLATIE
ACTUELE VRAGEN
BEGROTINGSAANPASSINGEN
BIJZONDER DECREET ARGO
DECREET ALGEMENE BEPALINGEN MILIEUBELEID
DECREET BEHEER AFVALSTOFFEN
DECREET BESCHERMING LANDSCHAPPEN
DECREET LOODSDIENST
DECREET OFFICIELE SCHRIJFWIJZE NEDERLANDSE TAAL
DECREET OPLEIDING WIELERSPORT
DECREET REGELING ARBEIDSBEMIDDELING
DECREET VERWAARLOOSDE BEDRIJFSRUIMTEN
DECRETEN SOCIAAL-CULTUREEL WERK
GOEDKEURING VERDRAGEN
REGLEMENT – AANPASSINGEN
REPARATIEDECREET HOBU
RESOLUTIE ECONOMISCHE COMPENSATIES
RESOLUTIE ONTZUILING
RESOLUTIE RIO-CONFERENTIE
STATUUT EN PENSIOENFONDS LEDEN RAAD
VRAGEN OM UITLEG
WERKINGSBEGROTING

Inhoud

Nr. 33

Dinsdag 4 april 1995
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1491

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1491

Verslagen

Indiening, blz. 1491

Jaarverslag

Indiening, blz. 1493

Kennisgevingen van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1493

Indiening, blz. 1493

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1494

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1494

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1494

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1494

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1494

Spreker : de heer E. Van Rompuy

Reglement - aanpassingen

- 8 (1994-1995) - Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1495

Sprekers : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever, de heren L. Hancké, J. Geysels, J. Van Hauthem en E. Van Rompuy

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1500

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 19-A (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

- 20-A (1994-1995) - Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)

- 21 (1994-1995) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Algemene bespreking, blz. 1508

Sprekers : de heer E. Van Rompuy, verslaggever, de heren S. Platteau, L. Hancké, J. Timmermans, L. Barbé, W. De Vlieghe, A. Denys en minister W. Demeester-De Meyer

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1517

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de overeenkomst van 1 juni 1994 tussen de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Gewestregering en

de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting

-711 (1994-1995)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1522

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1522

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 696 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1522

Sprekers : de heer W. De Vlieghe, verslaggever en de heer M. Olivier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1523

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, en van de bijlagen, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992

- 702 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1524

Sprekers : de heren L. Barbé en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1527

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1527

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de controle van de Vlaamse regering op de besteding van de middelen van het Sociaal Fonds van de Scheepsherstellers van Antwerpen v.z.w., blz. 1530

Vraag om uitleg van de heer E. Van Varenbergh tot de heer L. Peeters, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de invloed van hoogspanningslijnen op kanker, blz. 1532

Vraag om uitleg van de heer L. Gouty tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de toepassing van het decreet op het georganiseerd vrijwilligerswerk op de zelfhulpgroepen, blz. 1534

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de reiskostenvergoeding voor de consultants van de sociale diensten van de Vlaamse Gemeenschap bij de jeugdrechtbank, blz. 1536

Vraag om uitleg van de heer J. Tavemier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de uitvoering van het HOBU-decreet, blz. 1538

Vraag om uitleg van de heer J. Tavemier

tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over leasingovereenkomsten afgesloten door de gemeenten, blz. 1542

Vraag om uitleg van mevrouw M.-J. Bauwen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de hoogspanningslijn Eksel-Overpelt, blz. 1551

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gewestplanwijziging Tienen-Landen, blz. 1555

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de eigendomstitel van het strand van Lombardsijde (Middelkerke) en de gevolgen voor de kustbeveiliging door de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1557

Vraag om uitleg van de heer F. Vergote tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regening, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overpopulatie en de bestrijding van muskusratten in Vlaanderen, blz. 1562

Vraag om uitleg van de heer B. Vandriessche tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de slijbvervuiling van de Schelde tussen Melle en Gent, blz. 1564

Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overtredingen van de decreten op reliëf- en vegetatiewijziging op het strand van Lombardsijde, blz. 1567

Nr. 34

Dinsdag 4 april 1995
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1569

Ontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

- 718 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1570

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heren L. Barbé, J. Timmermans, M. Capoen en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1576

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en van de bijlagen I en II, ondertekend in New York op 9 mei 1992

- 723 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1584

-Sprekers : de heren L. Barbé, J. De Mol en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1590

Voorstel van decreet van de heren H. Brouns, G. Swennen, M. Verwilghen en M. Capoen houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

- 717 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1590

Sprekers : de heren L. Barbé, J. Timmermans, J. Geysels, H. Brouns en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1593

Ontwerp van decreet tot regeling van de arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest

- 700 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer E. Schuermans c.s. houdende bepalingen inzake arbeidsbemiddeling door arbeidsbemiddelingsbureaus opgericht naar privaatrecht

- 367 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1593

Sprekers : de heer E. Schuermans, verslaggever, de heren J. Laverge en minister L. Peeters

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1597

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging, blz. 1603

Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Rouwhulde, blz. 1604

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1604

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Sleetckx, J. Peeters, H. Ollaerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellijnen in het eewestelike economische beleid

- 734 (1994-1995) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1605

Spreker : de heer A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1605

Spreker : de heer J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende eerste aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

- 19-A (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

- 20-A (1994-1995) - Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)

- 21 (1994-1995) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemmingen, blz. 1605

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1606

Spreker : de heer P. Dewael

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 1607

Werkingsbegroting van de Raad, blz. 1609

Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van de overeenkomst van 1 juni 1994 tussen de federale Regering, de Vlaamse Regering, de Waalse Gewestregering en de Regering van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende de regeling van de schulden van het verleden en de ermede verband houdende lasten inzake sociale huisvesting

- 711 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1609

Spreker : de heer J. Van Hautem

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier houdende wijziging van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 6% (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1610

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu van de Noordoostelijke Atlantische Oceaan, en van de bijlagen I en II, opgemaakt in Parijs op 22 september 1992

- 702 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1611

Ontwerp van decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

- 718 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 1612

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, en van de bijlagen I en II, ondertekend in New York op 9 mei 1992

- 723 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1613

Sprekers : de heren L. Barbé en minister-president L. Van den Brande

Voorstel van decreet van de heren H. Brouns, G. Swennen, M. Verwilghen en M. Capoen houdend; wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen

- 717 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1615

Ontwerp van decreet tot regeling van de

arbeidsbemiddeling tegen betaling in het Vlaamse Gewest

- 700 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1616

Met redenen omklede motie van de heer R. Van Hooland c.s. tot besluit van de op 21 maart 1995 door de heer R. Van Hooland in commissie eehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de aangekondigde evaluatie van de fusies van gemeenten

- 730 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1617

Met redenen omklede motie van de heren L. Van Nieuwenhuysen en G. Annemans tot besluit van de op 22 maart 1995 door de heer G. Annemans gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de TGV ten noorden van Antwerpen

- 733 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1619

Sprekers : de heren M. Bartholomeeussen, H. Lauwers, J. Ansoms, H. Van Dienderen, L. Van Nieuwenhuysen en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 22 maart 1995 door de heren G. Annemans en H. Van Dienderen gehouden interpellaties respectievelijk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het tracé van de TGV ten noorden van Antwerpen en tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de afbraak van de binnenlandse trein ten voordele van de TGV

- 735 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1621

Ontwen> van **decreet** houdende de bestrijding van de voorkoming van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten

- 591(1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1623

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heren J. Devolder, L. Steenwegen en minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1627

Voorstel van resolutie van de heer J. De Mol c.s. betreffende de voortgangsbewaking van de Rio-conferentie en de uitvoering van Agenda 21

- 551 (1993-1994) -Nr. 1

Bespreking, blz. 1636

Sprekers : de heer J. De Mol, ver-

slaggever en de heer L. Barbé

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1637

Nr. 35 **Woensdag 5 april 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1639

Ontwerp van **decreet** houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport

- 724 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1639

Sprekers : de heren M. Seghers en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1640

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal

- 728 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1640

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1640

Voorstel van decreet van de heren M. Van Peel, P. Hostekint en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk

- 664 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren L. Goutry en A. Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

- 665 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 6

Voorstel van decreet van de heren L. Martens en J. De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

- 666 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

- 524 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen

- 525 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor organisaties voor

ontwikkelingswerk

- 610 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor het Nederlandstalig vormingswerk met volwassenen in instellingen

- 611 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1641

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heer P. Hostekint, verslaggever, de heer H. Lauwers, verslaggever, de heren W. Seeuws, J. Geysels, M. Van Peel, M. Seghers, A. Denys en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1666

Sprekers : de heren J. Geysels, W. Seeuws en minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1674

Spreker : minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1681

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1687

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer P. Desmet tot de heer N. De Batselier! vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontbreken van diensten, die in dringende noodgevallen onmiddellijk vaststellingen en metingen van luchtverontreiniging kunnen doen, blz. 1690

Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de harmonisatie van de openingsdata voor de visvangst op de Berwijn, de Voer en de Geul, blz. 1693

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Boswetboek in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, blz. 1695

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het uitblijven van een bouwvergunning voor de ophoging van het stort te Pellenberg, blz. 1697

Nr. 36 **Woensdag 5 april 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1699

Ontwerp van decreet betreffende de or-

ganisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods

- 716 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1699

Sprekers : de heren E. Beysen en minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1700

Ontwerp van decreet tot bescherming van **lanj**schappen

- 731 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1705

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren M. Seghers, J. Timmermans, J. Caudron, L. Steenwegen, F. Van den Eynde, A. Denys, J. De Seranno, F. Vermeiren en minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1720

Sprekers : de heren J. De Seranno, A. Denys, J. De Mol en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1729

Nr. 37 **Donderdag 5 april 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1731

Ontwerp van **decreet** tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg

- 719 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1731

Sprekers : de heer J. Timmermans, verslaggever, de heren L. Barbé, M. Capoen en minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1734

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap

- 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1738

Sprekers : de heer R. Swinnen, verslaggever, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen, de heren L. Appeltans, J. Tavemier, V. Anciaux, A. Denys, C. Moors en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1748

Berichten van verhindering, blz. 1751**Actuele vragen** (Regl. art. 77)

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de geplande vestiging van een nieuw stort door een internationaal afvalverwerkingsbedrijf op het grondgebied van Steendorp-Temse, blz. 1752

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verkiezingsprogramma's bij de BRTN, blz. 1752

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het Vlaams standpunt inzake de Europese richtlijn Televisie Zonder Grenzen, blz. 1753

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het antwoord van de Vlaamse regering op het tweede jaarverslag van de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1754

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de eis tot schadevergoeding van de minister van Ambtenarenzaken tegen de Vlaamse Uitgeversmaatschappij, blz. 1757

Actuele vraag van de heer J. Tavemier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de aangekondigde verhoging van de inschrijvingsgelden in het HOBV, blz. 1758

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Säuwers, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de plotse aanwerving van tien medewerkers, blz. 1759

Actuele vraag van mevrouw M.-J. Bauwen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de moeilijkheden naar aanleiding van het strategisch actieplan van Kind en Gezin, blz. 1760

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de intrekking van de Olympische licentie van een Gents hoogleraar door het BOIC, blz. 1761

Actuele vraag van de heer L. Goutry tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegen-

heden, over de aanwending van de middelen van het Eurooëes Sociaal Fonds, blz. 1762

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over Ultimate fighting als verantwoorde sportbeoefening, blz. 1763

Actuele interpellatie (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een nieuw contract voor aëroteledetectische waarnemingen betreffende het overstromingsgevaar van het mijnverzakkingsgebied te Maasmechelen, blz. 1764

Sprekers : de heren J. De Mol en T. Kelchtermans

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap - 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1768

*Spreker : minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1769

Spreker : de heer J. Tavemier

Voorstel van bijzonder decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen en de heren P. Hostekint en J. Tavemier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs - 732 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1787

Spreker : de heer J. Tavemier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1788

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Slecckx, J. Peeters, H. Olaerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellingen in het gewestelijke economische beleid - 734 (1994-1995) -Nr. 1

Bespreking, blz. 1789

Sprekers : de heren H. Candries en H. Coveliers

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, L. Hancké, A. Denys, H. Lauwers en J. Geysels betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en gewaarborgde inspraak - 677 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1792

Sprekers : de heer L. Martens, verslaggever, de heren M. Van Peel, L. Hancké, F. Van den Eynde, J. Geysels en H. Lauwers

Werkgroep belast met het opmaken van

een inventaris van de sociale en menselijke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie

Mededeling, blz. 1800

Statuut van het lid van de Vlaamse Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1800

Sprekers : de heer C. Moors, verslaggever en de heer H. Schiltz

Reglement van het pensioenfonds van de leden van de Vlaamse Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1803

Personeelsformatie van de Vlaamse Raad

Beraadslaging, blz. 1803

Ontwerp van decreet houdende de bestrijding van de voorkoming van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten

- 591 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1803

Voorstel van resolutie van de heer J. De Mol c.s. betreffende de voortgangsbewaking van de Rio-conferentie en de uitvoering van Agenda 21

- 551 (1993-1994) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1804

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport

- 724 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1806

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal

- 728 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1807

Voorstel van decreet van de heren M. Van Peel, P. Hostekint en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk

- 664 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmen, blz. 1808
Hoofdelijke stemming, blz. 1811

Voorstel van decreet van de heren L. Goutry en A. Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk

- 665 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 6
Aangehouden stemmen, blz. 1812
Hoofdelijke stemming, blz. 1818

Voorstel van decreet van de heren L. Martens en J. De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen

- 666 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmen, blz. 1819

Hoofdelijke stemming, blz. 1823

Ontwerp van **decreet** betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende het brevet van havenloods
- 716 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1824

Ontwerp van **decreet** tot bescherming van landschappen
- 731 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Aangehouden stemmen, blz. 1825
Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Timmermans en minister Sauwens

Ontwerp van **decreet** tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende bedrijfsinterne milieuzorg
- 719 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 1829
Spreker : de heer L. Barbé

Voorstel van decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw A. Leysen en de heer P. Hostekint houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap
- 710 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 4
Hoofdelijke stemming, blz. 1831

Voorstel van bijzonder decreet van de heer L. Appeltans, mevrouw J. Leduc, mevrouw A. Leysen en de heren P. Hos-

tekint en J. Tavemier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
- 732 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1832

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, L. Hancké, A. Denvs, H. Lauwers en J. Geysels betreffende de toepassing van de beginselen van non-discriminatie en gewaarborgde inspraak
- 677 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemmen, blz. 1833
Hoofdelijke stemming, blz. 1834
Spreker : de heer W. Seeuws

Voorstel van resolutie van de heren H. Candries, J. Sleenckx, J. Peeters, H. O-laerts, A. Denys en H. Coveliers betreffende de inpassing van het systeem van economische compensaties bij legerbestellingen in het gewestelijke economische beleid
- 734 (1994-1995) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1836

Verklaring van de voorzitter, blz. 1837

Reglement - Aanpassingen
- 8 (1994-1995)

Aangehouden stemmen, blz. 1837
Sprekers : de heren F. Dewinter en H. Suykerbuyk

Hoofdelijke stemming, blz. 1839

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1840

Verzoekschriften (Regl. art. 82-83)
blz. 1840

Bijlage

Vraagom uitleg van de heer P. Breyne tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de voorwaarden inzake erkenning van huurdersbonden en een overleg- en investeringscentrum, blz. 18

Voorzitter : de heer E. Baldewijns

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Cardoen, G. Geens, C. Moyaerts : gezondheidsredenen ;

J. Valkeniers : buitenslands ;

F. De Man, M. Verwilghen : ambtsverplichtingen ;

F. Vergote : familieverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport

-724(1994-1995)-Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende vast-

stelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Moyaerts, verslaggever, verwijst naar zijn schriftelijk verslag.

De heer Seghers heeft het woord.

De heer M. Seghers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de opleiding van onze jonge en vooral jongste wielrenners is belangrijk. De training van het jong talent werd in het verleden te gemakkelijk overgelaten aan vaders die het goed bedoelden of aan tirannieke betweters die alleen hun eigen triomf en niet die van de jonge sportman voorstonden. In de huidige cultuur kan dit niet meer. Sport is meer dan een fysieke ontplooiing. Het is ook een psychische en geestelijke ontplooiing. Een doordachte opleiding en begeleiding van jongeren door personen die over de nodige pedagogische en sporttechnische bekwaamheden beschikken is noodzakelijk, zeker in een sporttak als het wielrennen, die tamelijk zwaar is.

Het voorliggende ontwerp maakt het mogelijk dat jonge wielrenners niet vanaf hun twaalfde verjaardag maar reeds vanaf 1 januari van het jaar waarin zij twaalf jaar worden, kunnen worden opgeleid.

Mijn fractie zal haar steun aan dit decreet toezeggen, niet alleen omdat de opleiding decretaal wordt gespe-

cificeerd maar ook omdat qua leeftijdsreferentie Vlaanderen nu op gelijke lijn staat met de rest van het land.

Terloops voeg ik eraan toe dat de opleiding van sportbegeleiders, trainers, sportleiders even zinvol is opdat zij de evolutie van de sport gestalte zouden kunnen geven. Hopelijk zal dit decreet ertoe bijdragen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb hieraan bijzonder weinig toe te voegen. Het betreft de categorie van jongeren van twaalf jaar die tot de opleiding kunnen worden toegelaten. Andere beslissingen werden reeds vroeger genomen.

In het jaar waarin een jongere twaalf jaar wordt, kan hij vanaf 1 januari van dat jaar deelnemen aan de opleiding voor de wielersport.

Wat het regelen van de leeftijden in de wielersport betreft, hebben wij hiermee de laatste stap gedaan. Wij hebben ons ook afgestemd op een reglementering die onder meer in de Franse Gemeenschap reeds bestaat.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Voorzitter

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende vaststelling van de voorwaarden inzake de opleiding voor de wielersport.

Artikel 1

Dit decreet regelt aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 en 128 van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden waaronder jongeren mogen worden opgeleid voor de wielersport.

De opleiding kan evenwel uitsluitend gebeuren door en onder de verantwoordelijkheid van personen die beschikken over de pedagogische en sporttechnische bekwaamheid zoals bepaald door de Vlaamse regering.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Bij overtreding van artikel 2 of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan worden de opleiders gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met een geldboete van zesentwintig tot tweeduizend frank of met één van die straffen alleen.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

Artikel 2, § 2, van het decreet van 5 maart 1985 houdende bepaling van de minimumleeftijd voor deelnemers aan wielervedstrijden wordt opgeheven.

- *A a n g e n o m e n .*

Artikel 5

Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal

— 728 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vanleenhove, verslaggever, verwijst naar zijn schriftelijk verslag.

Vraagt iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse Taal.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Het opschrift van het decreet van 20 november 1972 tot vaststelling van de officiële schrijfwijze van de Nederlandse taal wordt vervangen als volgt :

„Decreet tot vaststelling van de officiële spelling en spraakkunst van de Nederlandse taal”

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Artikel 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen als volgt :

„Met betrekking tot de officiële spelling en spraakkunst van de Nederlandse taal is de Vlaamse regering belast met de uitvoering van de besluiten van het Comité van ministers van de Nederlandse Taalunie.

De Vlaamse regering brengt de bepalingen van het koninklijk besluit van 21 november 1864 dat betrekking heeft op de spelling van de Nederduitse taal, het besluit van de Regent van 9 maart 1946 tot regeling van de spelling van de Nederlandse taal en het koninklijk besluit van 19 augustus 1954 betreffende de schrijfwijze en de woordenschat van de Nederlandse taal in overeenstemming met de in het eerste lid bedoelde besluiten van het Comité van de ministers van de Nederlandse Taalunie.”

— *Aangenomen.*

Artikel 4

De artikelen 2 en 5 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren M. Van Peel, P. Hostekint en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkingswerk
– 664 (1994/1995) - Nrs. 1 tot 5

VOORSTEL VAN DECREET van de heren L. Goutry en A. Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkingswerk
– 665 (1996/1995) - Nrs. 1 tot 6

VOORSTEL VAN DECREET van de heren L. Martens en J. De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen
– 666 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 5

VOORSTEL VAN DECREET van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk
– 524 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren H. Lauwers en J. Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijks-subsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen

– 525 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor organisaties voor ontwikkelingswerk
– 610 (1994/1995) - Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heren J. Geysels en H. Lauwers houdende een subsidieregeling voor het Nederlandstalig vormingswerk met volwassenen in instellingen
– 611(1994-1995) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Van Peel, Hostekint en Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkingswerk, het voorstel van decreet van de heren Goutry en Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkingswerk, het voorstel van decreet van de heren Martens en De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen, het voorstel van decreet van de heren Lauwers en Geysels houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, het voorstel van decreet van de heren Lauwers en Geysels houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijks-subsidieregeling voor het nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, het voorstel van decreet van de heren Geysels en Lauwers houdende een subsidieregeling voor organisaties voor ontwikkelingswerk en het voorstel van decreet van de heren Geysels en Lauwers houdende een subsidieregeling voor het Nederlandstalig vormingswerk met volwassenen in instellingen, die door de commissie in samenhang werden behandeld. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor Cultuur besprak op haar vergaderingen van 24 januari, 7 en 21 februari

de geciteerde voorstellen van decreet met betrekking tot de organisatie van het sociaal-cultureel vormings- en/of volkswontwikkingswerk.

De algemene bespreking over deze decreten werd gezamenlijk gevoerd omwille van de samenhang van het geheel. Het lijkt mij toch interessant om even terug te komen op de procedure die in de commissie werd gevolgd.

Vermits dit decreet werd ingediend samen met twee andere voorstellen van decreet met betrekking tot het cultureel vormingswerk voor volwassenen, met name het voorstel van decreet van de heren Goutry en Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volkswontwikkingswerk en het voorstel van decreet van de heren Martens en De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen werd besloten om deze drie decreten, samen met de reeds voordien ingediende decreten en geciteerd door de voorzitter, gezamenlijk te behandelen. Er werd afgesproken om een nieuw verslag per ingediend voorstel van decreet op te stellen.

Voor het geheel van de problematiek werd door de commissie voorgesteld om een hoorzitting te organiseren. Op deze hoorzitting werden de koepelorganisaties uitgenodigd. Vooraf was hen gevraagd een gezamenlijk standpunt te formuleren.

Ook het Fevecc werd uitgenodigd als overkoepeling van de culturele centra.

De commissie was ook van oordeel dat het nuttig was het gemeenschappelijk vakbondsfront en de representatieve migrantenorganisaties te horen. Wat deze laatste betreft, werden het VCIM en het ICCM uitgenodigd.

Belangrijk om weten is dat het verslag van deze hoorzitting afzonderlijk werd gepubliceerd en dat het in

Van Cleuvenbergen

samenhang met dit verslag en de andere verslagen moet worden gelezen.

Wat de algemene principes van deze voorstellen van decreet betreft, werd door de commissie beslist dat een algemene bespreking in de commissie overbodig was. Gezien de bespreking van de beleidsbrief sociaal-cultureel werk reeds had plaatsgevonden, Was het beter een algemene bespreking in de plenaire vergadering te houden.

Tot besluit van de procedure herinnerde de minister eraan dat het hier om voorstellen van decreet van parlementsleden ging en dit ingevolge een afspraak na de bespreking van de beleidsbrief sociaal-cultureel werk en de motie van aanbeveling van de heer Hostekint die daaruit volgde.

Volgens de commissieleden gebeurde zulks om het advies van de Raad van State te vermijden. Desondanks werd de voorgestelde procedure gevolgd.

De heer Hostekint gaf namens de indieners een korte inleiding, waarbij hij inging op de inhoud van het decreet. Eerst en vooral ging hij in op de term "volksontwikkelingswerk" die werd gehanteerd in plaats van de woorden "sociaal-cultureel werk". De term "volksontwikkelingswerk" is ruimer en omvat meer diverse sectoren dan het onderwerp van de respectievelijke voorstellen. Daarom werd ervoor geopteerd deze term verder te gebruiken.

Vervolgens beklemtoonde de heer Hostekint dat de nadruk in dit voorstel van decreet kwam te liggen op de lokale afdelingen of kernen enerzijds en op de prestatienormen van de beroepskrachten anderzijds, en dan vooral in verband met het stoffen en begeleiden van lokale kernen.

Verder houdt dit voorstel van decreet rekening met diverse soorten verenigingen.

In het hoofdstuk over de erkenning wordt de nadruk gelegd op het vrijwilligerswerk en op het democratisch karakter ervan.

Eveneens belangrijk zijn het verplichten van de landelijke spreiding als erkenningsnorm en de nieuwe norm, met name de educatieve prestaties van educatieve personeelsleden, die op vijfhonderd educatieve uren in het voorstel werd opgenomen en goedgekeurd.

Voorts houdt het voorstel een betoelaging in die bestaat uit een vaste basissubsidie van 250.000 frank voor een erkende vereniging en van 100.000 frank voor voorlopige erkende verenigingen, uit een personeelsubsidie ten belope van 95 percent van de aan dit verslag bijgevoegde salarisschalen en ten slotte uit een werkingssubsidie per gesubsidieerde educatieve of staffunctie.

De heer Hostekint hechtte ook veel belang aan hoofdstuk 4 aangaande de bijzondere bepalingen voor verenigingen van migranten, met een versoepeling inzake kwantitatieve drempels en een verstrenging inzake bijkomende bepalingen. Er wordt wel voor geopteerd deze gunstregeling na zes jaar te beëindigen.

Vermits was afgesproken de algemene bespreking niet meer specifiek aan te vatten in de commissie aangezien dit reeds gebeurde bij de bespreking van de beleidsbrief, gingen men onmiddellijk over tot de artikelsgewijze bespreking. Het decreet bestaat uit vijfenveertig artikelen. In de loop van de bespreking werden zevenentwintig amendementen ingediend en twee voorstellen voor een nieuw artikel. Er werden tien amendementen goedgekeurd, waaronder een van de oppositie. Zeven amendementen werden na discussie ingetrokken. Eén artikel en twee amendementen werden eenparig aangenomen.

Naar aanleiding van de artikelsgewijze bespreking werden een aantal

problemen aangehaald die nog belangrijk zullen zijn in de toekomst.

Ik zal nu de artikelen even overlopen. De artikelen van 1 tot en met 4 handelen over algemene bepalingen en de definities in artikel 2 in verband met de terminologie zijn erg belangrijk. Artikel 3, waarop trouwens amendementen werden ingediend, handelt over het probleem van de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten. In artikel 4 wordt uitdrukkelijk gesteld dat het volksontwikkelingswerk in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad moet worden georganiseerd. De artikelen 5 tot en met 13 handelen over de erkenning. De algemene doelstelling is volksontwikkelingswerk op basis van vrijwilligerswerk met de garantie van een democratische werking.

Artikel 6 heeft het over een aantal specifieke erkenningsvoorwaarden: het moet gaan om groepsactiviteiten, er moet een minimum aantal betrokkenen zijn, een landelijke spreiding en controle op de boekhouding en de financiële aangelegenheden. Artikel 7 handelt over de activiteiten van de verenigingen, waarbij wordt gesteld dat verenigingen zowel algemene eigen activiteiten als projecten kunnen organiseren. In dat verband is het interessant te weten dat een amendement van de oppositie werd goedgekeurd, waardoor het aantal verenigingen dat moet samenwerken om een project te organiseren, werd verlaagd.

Artikel 8 handelt over de voorwaarden om educatieve personeelsleden in te schakelen.

Artikel 9 definieert de actieve kern.

De artikelen 10 tot 12 handelen over de verenigingen die een voorlopige erkenning genieten, zij die zich tot bijzondere doelgroepen richten en de voorwaarden tot erkenning.

Artikel 13 handelt over de opheffing van de erkenning van de vereniging. Het amendement dat een beroepsprocedure instelt, werd aanvaard.

Van Cleuvenbergen

De artikelen 14 tot 31 handelen over de vaste basissubsidiëring en over de werkings-en personeelsubsidiëring.

Deze artikelen waren het voorwerp van geanimeerde discussies. Artikel 16 inzake de personeelssubsidiëring en de salarisschalen zijn daar voorbeelden van. De salarisschalen werden bij het verslag gevoegd.

Artikel 24bis wil de grijze zone inzake subsidiëring opheffen. Tot op heden ontvangen bepaalde verenigingen zowel subsidies van het departement van Cultuur als van Welzijn.

Artikel 31 handelt over de sanctionering bij onregelmatigheden. De commissie heeft ter zake ook hier een amendement aanvaard dat een beroepsprocedure instelt.

De artikelen 32 tot 34 handelen over de bijzondere bepalingen voor verenigingen van migranten. Deze verenigingen moeten minder kernen tellen en de regels inzake de landelijke spreiding worden minder strikt toegepast. Inhoudelijk worden er aan migrantenorganisaties bepaalde voorwaarden gesteld zoals emancipatie en integratie en het verplicht gebruik van het Nederlands als werktaal.

Subsidiëring van activiteiten die in hoofdzaak te maken hebben met eredienst zal niet worden aanvaard. Deze verenigingen krijgen bijkomende steun als zij deelnemen aan of de organisatie op zich nemen van interculturele activiteiten of activiteiten oprichten voor migrantenvrouwen. De maatregelen voor migranten zullen na zes jaar uitdoven.

De artikelen 36 tot 45 behandelen de overgangs- en slotbepalingen inzake de opheffing van een aantal bestaande decreten en de concrete data van inwerkingstelling.

Tot slot herinner ik u er aan dat de tabel met de salarisschalen van personeelsleden als bijlage bij het verslag werd gevoegd.

Dit decreet maakt deel uit van een groter geheel en moet geïnterpreteerd worden in het kader van de beleidsbrief over Cultuur, de resolutie van de heer Hostekint en de andere voorliggende decreten.

De voorzitter : De heer Hostekint, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Hostekint, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens kort verslag uit te brengen over het voorstel van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkeling.

Zoals mevrouw Van Cleuvenbergen al zei, moet dit decreet in samenhang worden gezien met enerzijds de motie van de heer Van Peel en mijzelf bij de beleidsbrief en anderzijds de andere decreten in verband met de diensten en verenigingen.

Dit voorstel van decreet werd door de commissie voor Cultuur besproken tijdens haar vergaderingen van 24 januari, 7 februari en 21 februari 1995, samen met de andere voorstellen van decreet inzake het sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk.

Omtrent deze voorstellen werd op 7 februari 1995 ook een hoorzitting gehouden met de verschillende actoren uit het werkveld. Van deze hoorzitting werd een afzonderlijk verslag opgemaakt door mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Lauwers en mijzelf. In verband met deze zeer interessante hoorzitting verwijs ik dan ook graag naar dit verslag.

Voor de gevolgde procedure kan ik verwijzen naar het zeer volledige verslag over de bespreking van het voorstel van decreet inzake de subsidieregeling voor de verenigingen voor volksontwikkelingswerk dat mevrouw Van Cleuvenbergen zojuist heeft uitgebracht.

Aan de bespreking van dit voorstel werden ook een aantal voorstellen

van decreet van de heren Lauwers en Geysels toegevoegd.

De commissie heeft besloten om geen algemene bespreking te houden, gezien deze reeds plaats vond tijdens de bespreking van de beleidsbrief sociaal-cultureel werk. Die beleidsbrief besteedde heel wat aandacht aan de herordening en de herstructurering van het volksontwikkelingswerk. Voor de sector van de instellingen wordt dit geregeld door het voorstel van decreet dat hier nu aan de orde is.

In het voorstel wordt de term "volksontwikkelingswerk" gehanteerd. Deze term omvat zowel het vormingswerk als het ontwikkelingswerk. Daardoor wordt eigenlijk niet ingegaan op de gedachtegang die ontwikkeld wordt in de voorstellen van de heren Lauwers en Geysels.

De belangrijkste doelstelling van het voorstel is de schaalvergroting van de instellingen die vooral via samenwerkingverbanden tot stand moet komen. Via deze samenwerkingsverbanden kunnen verschillende instellingen hun aanbod bundelen in een globaal pakket. **Fusie van kleine instellingen** is hierbij niet direct de bedoeling maar wordt op termijn toch mogelijk gemaakt. Voor kleinere instellingen zijn dergelijke samenwerkingsverbanden een ideaal middel om toch aan de erkenningsnormen te voldoen. Die normen en voorwaarden maken voorts geen onderscheid tussen de autonome landelijke instellingen en de landelijke samenwerkingsverbanden. Ten slotte worden ook mogelijkheden geboden voor de werking met mindervaliden en kansarmen.

De voorstellen van de heren Geysels en Lauwers maken een duidelijk onderscheid tussen ontwikkelingswerk, dat eerder functioneel en punctueel gericht is, en vormingswerk, dat meer groepsgericht is en waarbij de attitudevorming centraal wordt gesteld. Het uitgangspunt van de voorstellen is de onderwaardering van de sector van het sociaal-cultureel werk.

Hostekint

De indieners stellen immers dat èen goed werkende democratie een bloeiend sociaal-cultureel middenveld nodig heeft.

De reorganisatie van de sector wordt gekoppeld aan een vereenvoudigde regelgeving, een planmatige aanpak, regionale samenwerkingsverbanden, professionalisering, aandacht voor bijzondere doelgroepen en een voldoende grote enveloppe ter uitvoering van de decreten.

Bij de artikelsgewijze bespreking werden naast een aantal technische correcties ook een aantal amendementen aangenomen. Deze amendementen werden ook aangenomen bij de andere decreten in verband met de verenigingen en de diensten.

Zo worden commerciële instellingen uit het decreet gehouden. Het toegelaten percentage van de activiteiten georganiseerd in de andere Belgische taalgebieden of in Nederland werd verhoogd tot 10 percent, waarbij de culturele samenwerking in grensgebieden meer mogelijkheden krijgt.

Een ander amendement dat door de commissie werd aangenomen betreft artikel 6 punt 3 waarbij de instelling slechts binnen de drie maanden na de betekening van de erkenning het vereiste aantal personeelsleden moet tellen. Oorspronkelijk moest dit bewijs er zijn op het ogenblik van de betekening. Dit hield in dat op het moment dat het personeel wordt aangeworven de zekerheid nog niet zou bestaan over de erkenning van de instelling.

In een amendement op artikel 7 werd tegemoet gekomen aan de vraag vanuit de sector om bij de samenwerkingsverbanden de complementariteit van de instellingen te benadrukken. In hetzelfde artikel werd de oorspronkelijke paragraaf 5 weggelaten, omdat die een niet te verantwoorden discriminatie inhield. Die stelde immers dat de regeling van de samenwerkingsverbanden

niet gold voor de niet-landelijke instellingen.

Bij de opheffing van de erkenning - artikel 11 - werd een amendement aangenomen waarbij wordt voorzien in een beroepsprocedure. Dit is een noodzakelijke voorwaarde om de rechtszekerheid te vrijwaren. Dit was eveneens het geval voor artikel 25, dat in sancties voorziet bij onregelmatige aangiften.

Door middel van een amendement op artikel 17 werd ook de norm voor bijkomende subsidie voor programma's verlaagd van 60 naar 40 uur. Tijdens de hoorzitting hadden diverse organisaties van de sector hierom gevraagd.

Meerdere amendementen werden ingediend op het artikel 19 betreffende de normen voor het berekenen van de personeelssubsidies. Een amendement werd aangenomen, waarbij mogelijk werd dat een halftijdse educatieve personeelsfunctie wordt gesubsidieerd vanaf minstens 250 gerealiseerde uren.

Het voorstel van decreet werd in de commissie aangenomen met 9 stemmen voor en 4 onthoudingen.

De voorzitter : De heer Lauwers, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. Lauwers, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie onderzocht op diezelfde vergaderingen ook het voorstel van decreet van de heren Martens en De Bremaeker houdende de subsidieregeling voor diensten- en coördinatiecentra voor sociaal cultureel werk voor volwassenen.

Terzelfder tijd vond ook de hoorzitting plaats waaraan de andere verslaggevers al refereerden. Het verschil tussen dit decreet en de twee vorige waarover verslag werd uitgebracht, zit hem daarin dat in deze context nog geen regeling bestond. Er zijn weliswaar een aantal organisaties in het sociaal-cultureel werk die om diverse redenen niet onder

de regelgeving met betrekking tot verenigingen en instellingen ressorteren, maar dit voorstel van decreet tracht dan weer de organisaties op te vangen die op dit ogenblik via een aantal koninklijke besluiten - dat van 1967 en dat van 1974 - en het vijfde decreet worden geregeld.

In het voorstel van decreet werden tevens de coördinatiecentra opgenomen. De heer Martens vermeldde in zijn toelichting dat het decreet ter zake vooral beoogde een schaalvergroting te verwezenlijken via samenwerkingsverbanden tussen organisaties die intern een duidelijk parallelisme vertonen.

De commissie heeft het decreet grondig gewijzigd. In eerste instantie was er een belangrijk principiële amendement van de heren Van Peel en Hostekint dat ertoe strekt het deel inzake de coördinatiecentra uit dit decreet te lichten. De titel zou dan vanzelfsprekend worden aangepast. De verantwoording voor het amendement luidde dat in afwachting van een decreet dat de hele bovenbouw zou behandelen - dus ook de Raad voor Cultuur en het Vlaams Centrum voor Cultuurbeleid - aan de bestaande koepelregeling beter niet fundamenteel werd geraakt. Het decreet op de koepels zou aldus in een afgeslankte vorm moeten blijven bestaan. De indieners argumenteerden dat, met het einde van deze zittingsperiode in zicht, het onmogelijk was de regelgeving op de bovenbouw nog in zijn geheel uit te werken, wat de coördinatiecentra zowel als het Centrum voor Cultuurbeleid betreft. Met betrekking tot de koepels stelde men wel voor een aantal bewarende maatregelen te treffen, teneinde proliferatie te voorkomen intussen kunnen de werksoortelijke federaties die werden opgericht als erkende diensten subsidie aanvragen.

De minister bevestigde dat de bovenbouw binnen deze zittingsperiode niet meer kon worden geregeld, wat sommige leden van de commissie sterk betwijfeld. Een lid opper-

Lauwers

de dat het weglaten van de bepalingen inzake de coördinatiecentra eerder verband zou houden met de eenigheid binnen de meerderheid die onder druk staat van de politiek-ideologische organisaties. De minister weerlegde dit en verduidelijkte dat het ontwerp van decreet met betrekking tot de bovenbouw nog een lange weg diende af te leggen via de procedure van de Raad van State. Dat zou het volgens hem onmogelijk maken dit ontwerp van decreet nog tijdig bij de Vlaamse Raad in te dienen.

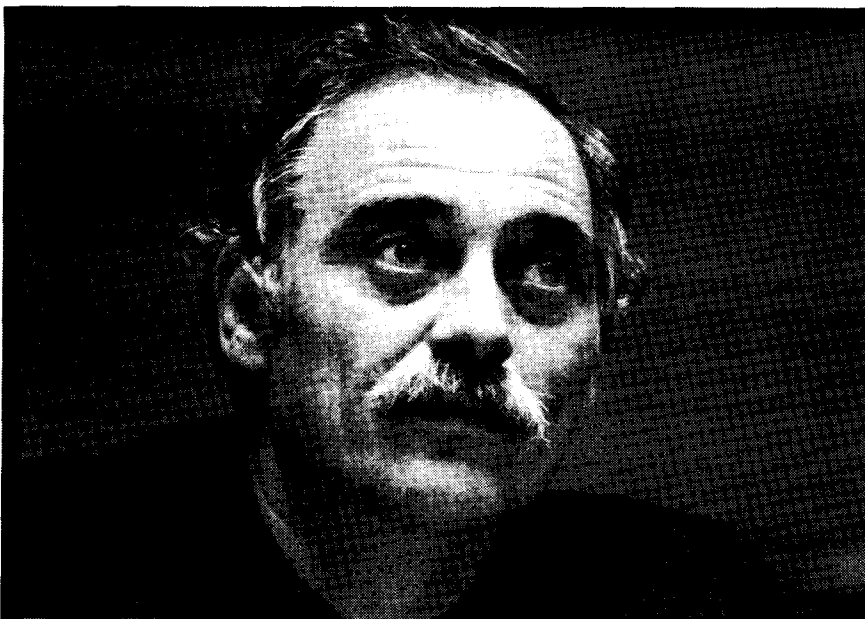
Het vermelde amendement, dat de inhoud van het decreet dus fundamenteel wijzigt, werd met tien stemmen voor en drie onthoudingen aangenomen.

Wat nu de diensten zelf betreft, werden eveneens een aantal punten geamendeerd. De heer Geysels diende een amendement in inzake de subsidiëring van de diensten, met de be-

doeling de terminologie "binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten" te doen schrappen. De minister verwees ter zake - zoals ook bij de andere decreten - naar het feit dat een inhaaloperatie naar analogie met bijvoorbeeld het jeugd-decreet, binnen eenzelfde zittingsperiode vrijwel ondoenbaar is en dat zodoende rekening moet worden gehouden met de budgettaire beperkingen van de cultuurbegroting.

Een amendement inzake de erkenningsvoorwaarden werd wel aangenomen. Het houdt in dat het personeel niet vooraf aangeworven dient te zijn, maar slechts nadat de erkenning een feit is geworden.

Inzake de samenwerkingsverbanden tussen de diensten werd tevens vastgelegd dat de samenwerking wel degelijk complementair mag zijn wanneer het zelfstandige diensten betreft die gecoördineerd werken en dat die dus niet zoals oorspronkelijk was vooropgesteld gelijkaardig dienden te werken.

VU-Kamerlid Herman Lauwers was een van de verslaggevers bij de bespreking van de voorstellen van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen, instellingen, diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk

— *De heer J. Timmermans, onder-voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Inzake de normen voor erkenning en subsidiëring hebben de heer Geysels en ikzelf een aantal amendementen ingediend om diensten de mogelijkheid te geven zich volwaardig uit te bouwen en om te voorkomen dat diensten verplicht worden op kleine schaal met veel activiteiten te werken, waardoor een specialisatie nauwelijks mogelijk is. Dat amendement is verworpen, mede op verzoek van de minister die verklaarde dat er na het jaar 2000 een evaluatie zou komen van dit decreet. Op dat ogenblik kan dan nog een groei van de betrokken diensten in het vooruitzicht worden gesteld.

De commissie heeft ook heel wat amendementen aangenomen. Ik zal de belangrijkste toelichten.

Wat de personeelssubsidiëring betreft, verklaarde de minister in de commissie naar aanleiding van het amendement dat ertoe strekte de subsidies te koppelen aan de CAO, dat hij tegen dit amendement was - dat overigens door de commissie niet is aanvaard - omdat de Vlaamse regering niet betrokken wordt bij de CAO-onderhandelingen. Aangezien de overeenkomst tussen werkgevers en werknemers de regering niet per definitie bindt kan hiervoor ook geen bedrag in de begroting worden ingeschreven.

Wat de personeelssubsidie betreft, is er ook een amendement goedgekeurd dat het vastleggen van diploma's van de educatieve en administratieve personeelsleden wegneemt. Dat zal vooral voor de kleinere organisaties een soepeler personeelsbeleid mogelijk maken.

Dan is er ook een amendement goedgekeurd met betrekking tot het aantal subsidieerbare personeelsleden vanaf het jaar 2000.

Zoals u ziet, is dit voorstel van decreet grondig geamendeerd in overleg met de minister en zijn kabinet.

Lauwers

De coördinatiecentra zijn uit het voorgestel gelicht. In de plaats daarvan is een voorlopige regeling overeengekomen. Daartoe werd een amendement ingediend tot wijziging van het bestaande koepeldecreet. Artikel 28 bepaalt namelijk dat na de inwerkingtreding van dit decreet geen andere koepelorganisaties kunnen worden erkend en gesubsidieerd dan deze die gesubsidieerd werden voor hun werking in het werkjaar 1994. Zij behouden maximaal het subsidiebedrag dat hen werd toegekend voor hun werking in 1993 of 1994. Bovendien wil ik er nog op wijzen dat in de laatste paragraaf van artikel 28 de woorden "vanaf 1 oktober 1994" moeten worden toegevoegd. Die paragraaf moet dus gelezen worden als volgt : "Een uit dienst getreden gesubsidieerd personeelslid kan voor subsidiëring niet meer worden vervangen vanaf 1 oktober 1994, boven de grens van 2 gesubsidieerde educatieve personeelsfuncties en 1 gesubsidieerde administratieve personeelsfunctie." Voor alle duidelijkheid heb ik een erratum klaargemaakt dat de correcte tekst weergeeft en dat ik aan de voorzitter zal overhandigen.

De heer P. Hostekint : Mijnheer Lauwers, moet die datum worden ingeschreven in paragraaf 2 ?

De heer H. Lauwers : Neen, die paragraaf is juist. De datum van 1 oktober 1994 moet worden ingeschreven in paragraaf 3. Paragraaf 3 bepaalt dat gesubsidieerde personeelsleden die uit dienst treden niet kunnen worden vervangen zolang het niveau niet is bereikt van twee gesubsidieerde educatieve personeelsfuncties en één gesubsidieerde administratieve personeelsfunctie. In de commissie is het amendement dat u samen met de heer Van Peel hebt ingediend om die regeling te doen ingaan vanaf 1 oktober 1994 aangenomen. Die datum is per vergissing niet opgenomen in de tekst aangenomen door de commissie.

De voorzitter : Voor alle duidelijkheid herhaal ik nog even de tekst van artikel 28, paragraaf 3 : 'Een uit dienst getreden gesubsidieerd personeelslid kan voor subsidiëring niet meer worden vervangen vanaf 1 oktober 1994 boven de grens van twee gesubsidieerde educatieve personeelsfuncties en één gesubsidieerde administratieve personeelsfunctie.'

De heer H. Lauwers : Er rest mij alleen nog te zeggen dat het geamendeerd voorstel van decreet werd aangenomen met 8 stemmen tegen 1 stem, bij 1 onthouding.

Mijnheer de minister, sta mij toe meteen mijn persoonlijke overwegingen te formuleren.

Wij zijn aan het einde van uw regeerperiode. Deze decreten zijn een beetje het symbool van uw beleid op sociaal-cultureel vlak. U hebt aan dit sociaal-cultureel werk heel wat aandacht besteed, zowel aan de jeugd als aan de volwassenen.

In verband met de jongeren hebben wij een mooi samenspel gehad tussen de parlementsleden en uw kabinet, met een meer dan behoorlijk resultaat. Er is op het terrein veel in beweging gebracht. Er is heel wat dynamiek ontwikkeld, niet alleen in het jeugdwerk zelf, maar ook in de gemeentebesturen en bij diverse organisaties tussenin. Een aantal principes werden sterk benadrukt. Ik denk aan planmatige aanpak, complementair beleid, decentralisatie. Deze aanpak is zelfs uitgegroeid tot een model van nieuwe organisatie van het sociaal-cultureel werk, waarnaar tal van onderzoekers of andere administraties verwijzen.

Ook word er vaak verwezen naar de vastlegging van 550 miljoen frank.

De heer W. Seeuws : Wat een miskleun is !

De heer H. Lauwers : Dat is helemaal geen miskleun.

Mijnheer de minister, kunnen decreten op het sociaal-cultureel werk de

vergelijking doorstaan met decreten op het jeugdwerk ? Ik ben ervan overtuigd dat u de sector van de volwassenen graag even grondig had willen vernieuwen. Ik geef toe dat een aantal objectieve handicaps bellen zulks te doen.

Enerzijds is een forse verhoging en het decretaal vastleggen van de nodige budgetten twee jaar na het jeugdwerk politiek niet haalbaar voor één en dezelfde minister.

Het is juist dat deze sector anders is gegroeid en dat de centralisatie invoeren zoals bij het jeugdwerk, hier nog moeilijker zou zijn. Deze sector is veel meer doorweven met ideologische en filosofische concurrentie en met machtsposities. Er zijn grote organisaties met allerlei vertakkingen of opsplitsing van activiteiten. Kleinere organisaties zijn eerder van vrijzinnige signatuur. Er zijn ook veel romporganisaties die eigenlijk alleen maar bestaan bij de gratie van het Cultuurpact. Het zijn allemaal beperkingen waarmee men moest vertrekken.

Iedereen is het er over eens dat in verband met de verenigingen het oude decreet te veel was gebaseerd op structuren en te weinig op werken. Het bood te veel mogelijkheden om enkel papieren leden te hebben en om uitsluitend ontmoetingen te organiseren zonder dat daaraan vorming was gekoppeld. Er was ook het vermoeden van verzuilingseffecten, dat er studie of recrutering gebeurde voor anderen of dat er aan lobbyen werd gedaan.

Men was het er echter ook over eens dat de functie van het middenveld en van de verenigingen niet kon worden betwijfeld, integendeel het sociaal-cultureel nut van deze organisaties werd op geen enkele wijze betwist. De klemtoon moest dan wel liggen op de werking en niet zozeer op kernen of structuren.

Nieuw is dat het personeel wordt gesubsidieerd in het kader van het reële werk dat zij presteren en dat

Lauwers

het jaarverslag van de afdelingen dient als basis voor het subsidiëren van de hogere geledingen. Er is de mogelijkheid andere projecten op te starten en de organisaties voor migranten of kansarme groepen zullen eveneens worden gesubsidieerd, met lagere normen.

Mijnheer de voorzitter, wij zullen het decreet goedkeuren omdat er enerzijds voor de kleine organisaties in een hogere basissubsidie wordt voorzien en anderzijds de grote organisaties die effectief werken, ook worden beloond. Het personeel wordt gesubsidieerd in functie van het aantal gepresteerde uren waardoor de mogelijke verzuilingseffecten verminderen. Het personeel staat immers ten dienste van het werk in de organisatie zelf.

Het decreet is inderdaad nadelig voor organisaties die alleen nog maar bestaan bij de gratie van het Cultuurpact. Voor degene die wel degelijk werken, is er desnoods het vangnet van de diensten. Voor de andere, deze die inderdaad enkel maar op papier bestaan, is er geen vangnet.

Ik besef dat er voor de kernen en de afdelingen van de betrokken verenigingen een administratieve bewijsvoering wordt ingevoerd die meer werk zal vragen dan voorheen.

Voor de afdelingen die echt werk presteren, kan dit echter geen enkel probleem zijn. Anderzijds zal het administratief werk van de organisaties enigszins verhogen. Hiervoor wordt hen echter een extra staf lid toegewezen.

Ik verdedig dit voorstel omdat wij verplicht zijn een dergelijke keuze te maken. Indien wij inderdaad belang hechten aan het verenigingsleven als tegenpool van de individualisering en de atomisering van de samenleving en indien wij willen tegemoetkomen aan de kritiek op de verzuiling, op papieren organisaties en op de zuivere recreatie, is dit de prijs

die moet worden betaald. De organisatie moet bewijzen dat zij werkt.

Dit is de reden waarom ik dit decreet zal goedkeuren.

Op de problematiek met betrekking tot het administratief personeel zal ik later terugkomen.

Ik zal enkele 'bezwaren formuleren op het decreet op de instellingen. Enerzijds blijf ik erbij dat het nuttiger zou zijn een onderscheid te maken naar de aard van de instellingen. Ik blijf geloven dat de ene categorie van instellingen meer arbeidsintensief is dan de andere.

Ik geef toe dat het moeilijk is een wettelijk onderscheid te maken tussen vormingswerk en ontwikkelingswerk, hoewel de heer Geysels en ik hiertoe een poging hebben gedaan. In het huidig goedgekeurd decreet wordt trouwens ook met dit onderscheid rekening gehouden. Het wordt pragmatisch geoperationaliseerd door een verschil naargelang de duur van de cursussen. Op basis hiervan wordt het onderscheid tussen vormingswerk en ontwikkelingswerk de facto in dit decreet ingevoerd. Men had dus net zo goed twee afzonderlijke decreten kunnen voorstellen.

Het gevaar is nu dat er meer laagdrempelige cursussen zullen worden georganiseerd en dat men aldus de voorkeur zal geven aan het gemakkelijker werk onder druk van de prestatienormen, namelijk de 500 uren die per personeelslid moeten worden gepresteerd. Het moeilijke en meer intensieve werk komt hierdoor in het gedrang.

Wat het bereik van de instellingen betreft, wordt er een onderscheid gemaakt tussen landelijke en niet-landelijke instellingen. Ik ben het volkomen eens met de argumenten die pleiten voor schaalvergroting. Een regionale spreiding die groot genoeg is om als schaalvergroting te worden beschouwd, maar die tegelijkertijd ook haalbaar is, kan echter even nuttig zijn.

Een landelijke organisatie is op dit ogenblik verplicht 3.000 uren te presteren. Deze verplichting kunnen zij nakomen door 4 maal 800 uren te presteren in afzonderlijke vestigingspunten. Ingebouwde organisaties die een evident landelijk bereik hebben, voldoen aan de normen van het decreet door het realiseren van 3.000 uren. Ik denk in dit verband aan universiteiten, waar studenten van alle streken aanwezig zijn, of aan mutualiteiten en vakbonden, die leden hebben uit alle provincies, die de facto een gespreid publiek trekken.

De niet-landelijke organisaties daarentegen, zijn verplicht 5.000 uren te presteren. Omdat er op dit vlak een inconsequentie bestaat, handhaven wij het amendement dat wij ter zake hebben ingediend.

Er was bijna een overeenkomst tot stand gekomen tussen de leden van de commissie, enerzijds en de minister, anderzijds om de regionale organisaties te omschrijven door het creëren van een soort van demografische achterban, door de grootte van het achterland van een regionale instelling vast te leggen. Wij zijn er niet in geslaagd op dit punt een consensus te bereiken.

Eerlijkheidshalve moet ik toegeven dat het wel positief is dat de samenwerking ook voor regionale instellingen mogelijk wordt gemaakt en de complementariteit wordt ingevoerd ; dit was oorspronkelijk niet het geval. Dit is eigenlijk de belangrijkste inhoudelijke wijziging van dit decreet. Het is een tegemoetkoming, maar de hogere norm blijft toch bestaan. Dit betekent bijvoorbeeld dat het Syndicaal Vormingsinstituut dat in 1993 3.000 uren haalde, een landelijke organisatie zal zijn, en van 3 wellicht naar 9 personeelsleden zal kunnen evolueren, terwijl Elkerick-Antwerpen in 1993 4.000 uren presteerde meer samenwerking zal moeten zoeken. Met de 4.000 uren die deze instelling in 1993 heeft gehaald, heeft zij geen landelijk bereik en zal zij samenwerking moeten zoeken, alleen al om het huidige personeel te kun-

Lauwers

nen behouden ; dan spreek ik nog niet over de uitbreiding die een syndicaal vormingsinstituut kan hebben van 3 naar 9 personeelsleden met dezelfde uren van 1993. Dit alles om aan te tonen hoe groot het onderscheid is tussen de landelijke en de niet-landelijke organisaties, en hoe de landelijke organisaties worden bevoordeeld tegenover de regionale ; zij zullen het integendeel moeilijk hebben om aan de norm te voldoen. Dit is mijn essentiële kritiek op het voorliggende ontwerp van decreet.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb ook nog enkele punctuele opmerkingen.

U hebt toelichting gegeven bij wat voor u de koppeling betekent tussen personeelssubsidies en de CAO. Ik aanvaard die redenering. Als de regering er niet bij betrokken is, is het ook moeilijk om automatisch de CAO's te koppelen aan de subsidienormen.

Ik heb ook nog een vraag betreffende de weddeschaal van het administratieve personeel. Voor een bepaalde categorie personeelsleden betekent dit toch wel een bijzonder grote afvlakking ten aanzien van het besluit van de Vlaamse regering van juni 1994 en van het vroegere decreet van 1978. Men maakt namelijk geen onderscheid tussen het leidinggevende administratieve personeel en het uitvoerende administratieve personeel ; evenmin wordt een onderscheid gemaakt tussen grote instellingen, waarvoor een veel ingewikkelder boekhouding is vereist dan voor een kleinere, waar het op een eenvoudiger manier kan gebeuren.

Nochtans moet u aannemen dat, zeker in de grotere organisaties, een boekhouder, een revisor of een administratief directeur geen overbodige luxe is. Die persoon draagt een grote verantwoordelijkheid, die ook moet worden gehonoreerd. Dit voorstel, dat bij amendement door de

heer Geysels en mijzelf werd ingediend, werd verworpen. Nochtans was het genuanceerd.' Wij hebben op een billijke manier getracht tot een oplossing te komen.

Mijnheer de minister, wij dienen ditzelfde amendement niet opnieuw in. Wij hebben wel een nieuw amendement neergelegd teneinde het huidige administratieve personeel - en niet het toekomstige - ten minste het niveau van honorering te laten behouden als een verworven recht. Wij hebben dan ook gevraagd de personeelstoelagen in die zin aan te passen. Mijns inziens gaat het niet op, dat wij dit in het decreet op de verenigingen wel hebben gedaan voor de regionale educatieve medewerkers en dat wij allerlei kronkels zitten te bedenken om bijvoorbeeld, bij de overgang voor de koepels met fluwelen handschoenen naar oplossingen te zoeken om toch maar iets te kunnen construeren dat niet tegen de zin in is van het personeel, en anderzijds, door het voorliggende decreet het momenteel in dienst zijnde administratieve personeel zomaar een weddeverlaging voor te schotelen, die niet in overeenstemming is met de honorering die zij verdienen en het werk dat zij moeten presteren. Vandaar dat ik aandrang op een oplossing. De budgettaire consequentie bedraagt ongeveer 10 miljoen frank, mijns inziens een haalbaar bedrag. En zo niet, dan had u maar de politieke vormingsinstellingen moeten afschaffen. Hier gaat het over 30 miljoen frank.

De heer W. Seeuws : Dat is het afschaffen van de democratie !

De heer H. Lauwers : Dat heeft daar helemaal niets mee te maken. Trouwens, die overheveling werd destijds afgesproken en door bvb. minister Peeters mede ondertekend. Op het ogenblik dat de financieringswet in de werkgroep-Dhoore werd onderhandeld, zou onder meer de financiering van de politieke vormingsinstellingen ter compensatie worden afgeschaft. Uiteraard moeten die budgetten binnen de begroting van

Cultuur blijven ; dat is evident. Dit betekent niet dat ik de politieke vormingsinstellingen dood wil ; ik ben trouwens zelf afgevaardigd beheerder van één ervan. Ik zeg alleen dat er een financiering voor bestaat, namelijk de financiering van de politieke partijen. Bovendien weten wij allemaal hoe die organisaties moeten scharrelen om die norm te bereiken. Een politieke vormingsinstelling is, net zoals een studiedienst, een instrument van de partij. Wij, politieke partijen, hebben daarop geen recht meer, omdat wij een andere financiering hebben. Wanneer men dan toch het budgettaire argument zou inroepen, stel ik opnieuw voor de politieke instellingen af te schaffen. Op die manier komt onmiddellijk 30 miljoen frank vrij om andere instellingen te financieren. Ik betreur nog altijd dat er geen meerderheid kon worden gevonden om de consequentie van onze eigen partijfinanciering door te trekken naar de politieke vormingsinstellingen. Eigenlijk is dat woordbreuk. Wat mij betreft - en indien ik daartoe nog de kans krijg - zullen wij daarop zeker in de volgende legislatuur terugkomen.

De heer W. Seeuws : Dat zal dan de nieuwe generatie zijn !

De heer H. Lauwers : Mijnheer Seeuws, mag ik erop wijzen dat de slogan van mijn partij te Antwerpen voor de eerstvolgende verkiezingen is : "De nieuwe generatie".

Het decreet op de diensten heeft de slechte faam een restdecreet te zijn en nochtans hoeft dat niet. Sociaal-cultureel werk is ook sensibiliseren, de emancipatie en de cultuurparticipatie bevorderen, historisch perspectief aangeven, studiewerk verrichten enzovoort. Het voordeel van dit voorstel van decreet op de diensten is dat het voldoende basissubsidiëring verleent aan de kleinere organisaties, dat samenwerking, ook complementair, mogelijk is en dat een soepel personeelsbeleid kan worden gevoerd, ook inzake de diplomaver-eisten. Het nadeel is de bijna onbegrijpelijke puzzel van basisfuncties,

Lauwers

activiteiten, verplichte functies en de verhoudingen daartussen. Dit is gewoonweg Chinees. Bovendien is de toelichting bij de tekst dit nog meer dan de tekst zelf.

Ik weet niet of dit een concept is. We zullen moeten afwachten en zien wat, geval per geval, de consequenties zijn omdat de toepasbaarheid van dit decreet op het terrein, dienst per dienst, zal moeten worden bewezen. Er zal moeten worden nagegaan of daarmee al dan niet kan worden gewerkt.

Ik vermoed - en dat is ook de reden waarom wij ons zullen onthouden - dat vóór 2000 dit decreet al zal worden aangepast. Er zullen amendementen en voorstellen tot wijziging worden ingediend om de neveneffecten op te vangen of om groeimogelijkheden te bieden.

Mijnheer de minister, collega's, ik heb het gevoel dat dit voor kleine organisaties een goede zaak is. De middelgrote organisaties echter, degene die nu onder het vijfde decreet vallen en degene die bij de instellingen uit de boot zijn gevallen, vallen nu tussen de mazen van het net. Enerzijds zijn ze te groot voor dit decreet, anderzijds zijn ze te klein voor de andere decreten. Zij zullen het kind van de rekening zijn.

In elk geval is dit een karikatuur van "Wetstratiese" regelgeving. Sommige passages uit dit decreet zijn bijna lachwekkend, zowel voor de specialisten als voor de leken. Er zal dus veel interpretatieve ruimte voor de administratie van Volksontwikkeling blijven. Zij zullen dit moeten interpreteren en dat hebben ze graag. Dat betekent dat er daar inzake het wetgevend werk een grote rechtsonzekerheid is en dat het onduidelijk is wat wij uiteindelijk met dit decreet precies goedkeuren en mogelijk maken. Daarom vermoed ik dat er, op korte termijn, bijkomend regelgevend werk nodig zal zijn.

De coördinatiecentra werden geschrapt. Ter zake heb ik het amendement van de heren Van Peel en Hostekint mee goedgekeurd, omdat ik de voorkeur gaf aan deze ingreep dan te moeten helpen bij de geboorte van een draakje. De discussie is dus voor de volgende legislatuur. Ik blijf erbij dat wat hier stond een monument van inconsequentie is. De ene werksort heeft wel een federatie, de andere heeft er geen maar moet het met een meer ideologische koepel doen. Bovendien zorgden de normen ervoor dat twee katholieke en één socialistische koepel wel en een vrijzinnige koepel niet konden blijven bestaan. Ik pleit niet voor ideologische koepels, maar voor werksortige federaties. Als men echter toch ideologische koepels toelaat, dan gaat het niet op twee katholieke en een socialistische toe laten en de normen zodanig vast te leggen dat de vrijzinnige koepel er tussenuit zou vallen. Ook wat dat betreft had men op dat ogenblik een wijziging moeten aanbrengen. Gelukkig echter werd dit verwijderd.

Zoals de minister en sommige collega's hoop ik dat, globaal en gelijktijdig, de reorganisatie van het centrum voor cultuurbeleid van de Raad, van het VCVO en van de koepels - coördinatiecentra is trouwens geen goed woord - mogelijk maakt wat nu niet mogelijk bleek. Men kan dan nog een aantal oplossingen vinden, zelfs uit sociale overwegingen. Op die manier kan er een doorbraak komen inzake de ontzuiling of de verstarring van de bovenbouw.

Mijnheer de minister, laat ons eerlijk zijn. Ik weet dat u liever verder was gegaan en dat u er ook moeite hebt voor gedaan. U bent echter gebotst op veto's of onmogelijkheden die niet uit het werkveld, maar van de koepels, de kleine cenakels zelf komen.

Ik blijf dus geloven dat het anders moet en dat het anders kan. Dit zal echter voor de volgende legislatuur zijn. Als ik er dan met "de nieuwe

generatie" nog zal bij zijn, dan zal ik dit opnieuw bepleiten.

Ik wens er ook nog op te wijzen dat we in de overgangsbepalingen toch iets eigenaardig hebben gedaan, ik heb dat trouwens in het verslag moeten bevestigen teneinde de dingen juist voor te stellen. In de overgangsbepalingen hebben wij op een zuiver arbitraire manier bespaard. Op het ogenblik dat een personeelslid, om welke reden ook, uit de organisatie stapt, gijzelt hij zijn werkgever aan gezien de werkgever op dat ogenblik de subsidies voor die personeelsfunctie verliest. Een dactylo of een educatieve 'medewerker komt voor het feit te staan dat hij of zij mischien ander werk kan hebben, maar dat hij of zij daardoor zijn organisaties subsidie ontnemt. Dat heeft niets te maken met beleid. Hier speelt het toeval. Iemand vindt ander werk, zou graag deeltijds werken, stapt om diverse redenen naar een ander werk over of wenst thuis te blijven. Wij hebben goedgekeurd dat we zuiver op basis van die toevalligheid zullen besparen. Dat is natuurlijk een anomalie en toont aan dat zo snel mogelijk een nieuw decreet op de coördinatiecentra, koepels of federaties, moet komen, want dit is niet werkzaam. Voor de volgende minister, en dat zult u niet zijn, zal dit dus een belangrijke prioriteit moeten zijn.

Mijnheer de minister, ik weet dat ik niet altijd, ook vandaag niet, het trouwste of het meest volgzaam lid van uw meerderheid ben geweest. Ik vind dat dit moet kunnen. Vaak gaat het over andere uitgangspunten. Wij hebben ook een andere rol. U bent de minister, ik ben een parlements-lid.

Zelfs al heb ik niet altijd alles goedgekeurd, wat morgen, in de plenaire vergadering ook weer het geval zal zijn, zelfs als ik sommige dingen anders had gewild, wil ik graag zeggen, bij het einde van deze legislatuur, dat u voor het sociaal-cultureel werk en voor het jeugdwerk een bijzonder belangrijk minister bent geweest. U

Lauwers

bent een minister die niet alleen naar het werkveld maar ook naar de parlementsleden luistert. Dat is niet altijd het geval. Dat siert u. Het gaat u goed. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we zijn andermaal in "grote" getale aanwezig. Dat is niet de eerste en misschien ook niet de laatste keer als over het sociaal-cultureel werk wordt gesproken, overigens ten onrechte. Het gaat niet alleen over een belangrijke problematiek, het gaat ook over veel geld. Geld heeft soms een bepaalde aantrekkingskracht op de intensiteit van het debat, maar dit geldt blijkbaar minder voor het sociaal-cultureel werk.

Ik betreur ook dat een aantal auteurs van de verschillende voorstellen van decreet, die thans worden besproken en waarover morgen zal worden gestemd, hier vandaag niet aanwezig zijn.

Het gebeurt niet vaak dat een aantal voorstellen van decreet tot een eindfase komen via parlementaire weg en discussie en al besef ik zeer goed dat het momenteel erg druk is, toch is het jammer dat de betrokken collega's niet aanwezig zijn.

Ik behoor niet tot de ondertekenaars van de voorliggende decreten. Mijn fractie behoort ook niet tot de meerderheid en het begrip trouwheid waarover de heer Lauwers het had, is ook niet van toepassing. Wat wij, vanuit de oppositie zowel als vanuit onze hoedanigheid van lid van de Vlaamse Raad echter wel hebben geapprecieerd, is dat een dergelijke belangrijke materie toch een degelijk parlementair proces heeft doorgemaakt. Dat heeft niet alleen te maken met het feit dat een aantal amendementen van de oppositie of van leden van deze Raad, in de commissie werden goedgekeurd, maar

eveneens met de fundamentele gedachtenwisselingen die konden gevoerd worden tussen de oppositie en de meerderheid.

In die zin sluit ik mij graag aan bij de woorden van appreciatie van de heer Lauwers ten aanzien van minister Weckx.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, naast een algemene inleiding zal ik een aantal punten behandelen aangaande de voorliggende decreten. Wellicht ten overvloede voor de aanwezige leden wil ik het belang van het debat over de herstructurering van het sociaal-cultureel werk nogmaals benadrukken. Uit de verslagen van de hoorzittingen en van de bespreking van de beleidsbrief, vorig jaar, blijkt dat de trefwoorden die opdoken dezelfde zijn als tijdens het politieke debat dat de voorbije jaren werd gevoerd. Ik denk bijvoorbeeld aan de term "burgerschap" die vaak voorkomt zowel in het algemeen politiek debat, weliswaar omringd door heel wat nuances en interpretaties, als in de discussies over de nieuwe functies en doelstellingen van het sociaal-cultureel werk. Hetzelfde geldt voor de begrippen "civiele maatschappij" of "maatschappelijk middenveld", "legitimiteit van het werk", "organisatiestructuur van het werk", "rol van de overheid ten opzichte van het werk" en andere. Het zijn stuk voor stuk belangrijke begrippen die de reikwijdte van de decreten ver overstijgen.

Het is vanuit een dergelijke ooghoek dat de voorliggende voorstellen voor de aangekondigde herstructurering moeten worden bekeken. Op dat ogenblik rijzen er immers vragen over de eigenheid, de opdracht, de legitimiteit en de organisatie van het sociaal-cultureel werk.

Zowel ter voorbereiding van dit debat als van de commissiewerkzaamheden heb ik opnieuw een aantal nota's gelezen aangaande het project "De nieuwe uitdagingen" van het VCVO. Welnu, deze materie

heeft boeiende literatuur opgeleverd alsook bedenkingen die het belang van het debat en van de regelgeving nogmaals illustreren. Immers, de opdracht van het sociaal-cultureel werk heeft enerzijds te maken met de emancipatie van personen, onder andere door het organiseren van vormingsprocessen, waardoor zij in staat worden gesteld zelfstandig inhoud en vorm te geven aan hun maatschappelijke en culturele situatie, wat erg belangrijk is. Anderzijds is dit werk van groot belang voor het voeren van het maatschappelijk debat over centrale maatschappelijke thema's. Het sociaal-cultureel werk in het algemeen levert een belangrijke bijdrage in de democratische discussie over thema's die te maken hebben met de toekomst van de samenleving. In die zin levert sociaal-cultureel werk een belangrijke bijdrage voor de "democratisering van de dialoog". Ik heb dat meegemaakt tijdens de jaren tachtig, wanneer het sociaal-cultureel werk in zijn algemeenheid - al dan niet verzuimd - een belangrijke bijdrage leverde in de democratisering van de discussie over vrede en veiligheid, in die mate zelfs dat het invloed had op de besluitvorming. Dit gegeven wordt nog te veel onderschat en veel te weinig gewaardeerd.

Ook in Vlaanderen dreigt thans een missing link te ontstaan tussen het individu en de politieke besluitvorming. In die zin worden de rol en de functies van organisaties in het sociaal-cultureel middenveld belangrijker dan ooit. In het nieuwe boek van Luc Huyse "De politiek voorbij", wordt in dat verband een goed voorbeeld aangehaald. De schrijver baseert zich op een onderzoek van de Amerikaanse socioloog Putnam die een vergelijkende studie maakte over de organisatiegraad van dat middenveld in Noord- en Zuid-Italië. Eén van zijn conclusies is dat één van de redenen waarom het met Noord-Italië op economisch-sociaal vlak beter gaat dan in Zuid-Italië, te maken heeft met de bijzonder hoge

Geysels

organisatiegraad van het maatschappelijk middenveld.

Vanuit deze bedenkingen wordt de vraag die nu moet gesteld worden of al deze decreten meer betekenen dan de loutere rationalisering van het bestaande veld en de bestaande structuren, of een kwalitatieve stap betekenen in een nieuwe richting geconfronteerd met nieuwe maatschappelijk uitdagingen?

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat ondanks de gigantische aanloop de uiteindelijke sprong niet indrukwekkend groot is. Algemeen gezien blijf ik erbij dat er geen reden is tot enthousiasme. Dit doet geen afbreuk aan het belang van een aantal nieuwe elementen die in deze decreten worden opgenomen. Ik denk dan aan het decreet over de verenigingen en aan de erkenning van het belang, de rol en de functie van onder andere de migrantenorganisaties. In deze tijden van onverdraagzaamheid is het erg belangrijk dat de Vlaamse Gemeenschap, de minister van Cultuur en de verschillende fracties van oordeel zijn dat dergelijke initiatieven moeten worden gehonoreerd en gesubsidieerd.

Volgende positieve elementen zijn: de eerste stappen naar een bepaalde vorm van schaalvergroting en de erkenning, zowel in de beleidsbrief als in de inleiding van een aantal decreten, van de legitimiteit, de rol en de functie van het sociaal-cultureel werk.

Bovendien werd er prima werk geleverd en in de commissie leverde de spanning tussen de oppositie en de meerderheid geen problemen op, wat vrij uitzonderlijk is bij het bespreken van decreten.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, als men deze decreten wat beter bestudeert, kan men niet anders dan vaststellen dat men te veel oog heeft gehad voor rationaliseringsmotieven en te weinig voor de echte doelstellingen.

Deze decreten erkennen wel de legitimiteit van het **vormings-en** ontwikkelingswerk maar gaan de primordiale vraag of en in welke mate de kwaliteit en de dynamiek van de sector wordt verbeterd, mijns inziens, te veel uit de weg!

Over deze lacune in het beleid wens ik zeven bemerkingen te maken.

Ten eerste, de politieke vormingsinstellingen.

Ik blijf beklemtonen dat de opportuniteit van deze instellingen tijdens dit debat inzake het volksoptwikkelingswerk moet besproken worden.

In 1985 heeft de federale Kamer het - ondertussen beroemd geworden - amendement - Gijs goedgekeurd waarbij aan gebrek aan publieke financiering van de politieke partijen, de oprichting van fiscale vzw's toeliet.

In juni 1985 heeft deze Raad tegen sneltempo een decreet goedgekeurd inzake de politieke vormingsinstellingen. Als argument voor de oprichting van deze politieke vormingsinstellingen verwees men niet alleen naar het ontbreken van de publieke financiering van de politieke partijen maar ook naar het belang van de politieke partijen voor het maatschappelijk weefsel en hun specifieke rol in het vormingswerk.

Ondertussen is er heel wat gebeurd!

Ik moet u de inspanningen sinds 1989 tot op heden van de heren D'hoore en Peeters inzake de openbaarheid van de boekhouding en de publieke financiering van politieke partijen wellicht niet in herinnering brengen.

Dat politieke partijen meer zijn dan verzamelapparaten van kiezers en stemmen en in een democratie een specifieke rol vervullen, werd als argument gebruikt om de publieke financiering te verdedigen.

De publieke financiering van politieke partijen is een impliciete erkenning -dit in tegenstelling tot andere landen waar politieke partijen in de

grondwet zijn opgenomen- van hun rol en belang in de maatschappij. Het vormingswerk van de partijen is een belangrijk argument om ten opzichte van de burger de publieke financiering te verantwoorden.

Het argument dat politieke vorming een onderdeel van de rol van een politieke partij is, heeft als resultaat gehad dat de kredieten van de partijen op significante wijze werden verhoogd. In 1993 werden de partijen voor 650 miljoen frank door de overheid gesubsidieerd. Dat politieke partijen een belangrijke vormingsrol vervullen mag en kan echter geen argument zijn om - althans op Vlaams niveau - de aparte subsidiëring van politieke vormingsinstellingen te verdedigen! Een blijvende subsidiëring staat haaks op de federale regeling inzake publieke financiering.

In opvolging van het akkoord inzake de publieke financiering hebben een aantal fracties in 1992 een protocol ondertekend waarin zij onder meer inzake de politieke vormingsinstellingen de dubbele subsidiëring afkeuren.

De Groenen hebben vastgesteld dat er van concretisatie van dit protocol door de Raad weinig is huis kwam.

De heer Lauwers en ikzelf hebben vorig jaar dan het initiatief genomen een voorstel van decreet in te dienen dat dit protocol honoreert en de politieke vormingsinstellingen afschaft.

Tijdens de bespreking van de voorliggende decreten in de commissie kwam de problematiek andermaal aan bod. Groot was onze ontsteltenis dat onze amendementen ter zake werden weggestemd!

Door de politieke vormingsinstellingen niet af te schaffen, dreigt men de geest van de wet inzake publieke financiering van politieke partijen geweld aan te doen.

De keuze om de vormingsinstellingen af te schaffen heeft alles van doen met de nieuwe politieke cultuur.

Geysels

Tijdens het recente congres van de SP heeft de heer Tobback aangekondigd dat de oude generatie afgedaan heeft en de nieuwe generatie het moet waarmaken.

De afschaffing van de politieke vormingsinstituten is een testcase die inzake partijfinanciering zal aantonen in welke mate de nieuwe generatie ook werkelijk daad bij woord zal stellen.

Ik vrees dat de uitspraak van de heer Tobback veeleer een boutade dan een politieke keuze is geweest.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet waarom de sector van het vormingswerk zo hard van leer trekt tegen de politieke vormingsinstellingen.

Mijnheer Geysels, na de totstandkoming van de wet op de publieke financiering van de politieke partijen had men er wellicht beter aan gedaan een "verstandige" afspraak te maken. Naar analogie met de federale regeling inzake de financiering van de studiediensten had de Vlaamse Gemeenschap moeten specifieke financiering moeten regelen voor de politieke vormingsinstellingen. Deze instellingen doen veel meer dan enkel partijvorming ! Op de hun geëigende wijze bouwen zij mee aan de politieke democratie !

Ik herhaal dat politieke vormingsinstellingen die de politieke democratie in hun vaandel dragen, niet mogen afgeschaft worden. Het is wel correct dat de subsidiëring van deze instellingen niet moet worden afgewenteld op de begroting van Cultuur.

De federale financiering van politieke partijen is geen allesheilmakende regeling en biedt geen oplossing voor dit soort problemen. Integendeel. Mochten de politieke vormingsinstellingen niet langer gesub-

sidieerd worden, zullen de partijen - binnen de kortste keren - voor nieuwe problemen staan en onder druk beslissen de vormingsinstellingen op te doeken. Als democraten hebben wij helemaal geen belang bij een dergelijke evolutie !

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer Seeuws, ik heb de legitimiteit van politieke en partijpolitieke vorming niet in twijfel getrokken.

Ik ben echter van mening dat politieke partijen die - terecht, mijns inziens - aanspraak maken op publieke middelen voor taken zoals de politieke vorming, eerlijk moeten zijn en geen dubbele subsidiëring mogen aanvragen.

We kunnen het kind en het badwater niet beiden behouden.

Ten tweede, ik ben het wel met u eens dat de politieke vorming in België en in Vlaanderen in het bijzonder geweldig achter loopt op die in andere landen zoals Frankrijk en Duitsland. Dat heeft te maken met het onderwijs, maar ook met cultuur en politiek. In die zin zou het misschien een interessante suggestie zijn om kredieten die nu aan de politieke vormingsinstellingen worden gegeven, over te hevelen naar wat in kringen van wakkere burgers als een centrum voor burgerschapkunde wordt bekeken. Dat is natuurlijk iets heel anders dan de organisatie van een aantal partijpolitieke vormingsinstellingen. Ik deel uw bekommernis, maar ik vind niet dat dit via partijgebonden vormingsinstellingen moet gebeuren.

Het probleem dat het werkveld had met het feit dat de politieke vormingsinstellingen in juni' 1985 kredieten kregen, was niet alleen het feit dat deze kredieten door het departement Cultuur werden gesubsidieerd. Het werkveld had ook problemen met het feit dat de politieke vormingsinstellingen nooit met cri-

sisbesluiten of onvoldoende kredieten worden geconfronteerd. Deze instellingen kenden dus een gunstiger financieel regime. Een ander probleem was dat de politieke vormingsinstellingen volgens de bepalingen van het decreet minder strenge voorwaarden kregen opgelegd dan de andere instellingen. Dat heeft, volgens mij terecht, ook bijgedragen tot een zeker wantrouwen ten opzichte van de uitvoering van dit decreet. Dit zijn argumenten te meer om hier eindelijk mee te stoppen.

Mijnheer de voorzitter, ten tweede wil ik even ingaan op de bovenbouw, een punt dat volgens mij ook voor discussie vatbaar is. Collega's, als wij discussiëren over vernieuwing en verandering in het sociaal-cultureel werk, dan moeten wij het uiteraard ook over het proces van ontzuiling hebben. Wij zullen dit punt donderdag behandelen. Mijns inziens zijn vernieuwing en verzuiling tegengestelde begrippen. Wij hebben dan ook voorgesteld om de bovenbouw van het sociaal-cultureel werk op een andere leest te schoeien. Wij willen afstappen van de huidige koepelvorming en de bovenbouw organiseren via de functionaliteit van de werksoort en niet volgens de dure rekenkunde van het Cultuurpact. Bij de bespreking van de beleidsbrief van de minister, zowat een jaar geleden, werd reeds duidelijk dat het zeer moeilijk zou worden om een aantal concrete stappen te zetten in de richting van ontzuiling. Toen we de eerste teksten kregen van de decreten die nu aan de orde zijn, met betrekking tot de koepels en het decreet op de diensten, was al duidelijk dat het compromis dat we voorgeschoteld kregen erg moeilijk houdbaar zou zijn. In dit compromis werden er enerzijds nog wat ideologische accenten gelegd en anderzijds werden de werksoortelijke accenten gedeeltelijk erkend. De discriminatie tussen ideologische koepelvorming en werksoortelijke koepelvorming was zeer opvallend. Dat bleek ook

Geysels

uit de tekst van artikel 11 of 12 van het decreet op de diensten. Het is dan ook niet eigenaardig dat dit stuk uiteindelijk via een amendement van de heren Van Peel en Hostekint uit het decreet werd gelicht. Bovendien bleek dat het stuk zoals het was opgesteld een slechte invloed had op de werking van een federatie die al jarenlang bewijst dat men op het gebied van pluralisme en werksoortelijke organisatie kwalitatief hoogstaand werk kan doen, namelijk de Fevecc. Wij werden dus ook geconfronteerd met een ongewenst gevolg van een compromis in de artikelen met betrekking tot de coördinatiecentra. Het is dan ook niet verwonderlijk dat dit punt uit het decreet werd gelicht. Ik had echter gehoopt, maar ik ben misschien naïef, dat de commissie bereid was om een stap verder te zetten. Dat is echter niet gelukt en de conclusie was dat dit punt beter uit de tekst kon worden gelicht. Ik ben het met collega Lauwers eens dat men beter geen draakjes boven de doopvont kan houden. Het uit het decreet lichten van deze bepalingen heeft volgens mij echter meer te maken met politieke onmacht om een aantal stappen vooruit te zetten inzake de koepels als gevolg van discussies binnen de meerderheid. Ik vrees dat de verwijzing naar de volgende legislatuur wel eens een klein monstertje zou kunnen opleveren. Ik ruil niet graag draakjes in voor monstertjes.

We zullen het donderdag hebben over een resolutie die voortkomt uit de werkgroep Ontzuiling onder leiding van de heer Lauwers. Hierin stipuleren we duidelijk dat als we het hebben over overleg en inspraak, wij ons voortaan laten leiden door de notie "gebruikers". Als deze resolutie wordt goedgekeurd, wat ik echt hoop, dan snap ik niet waarom de fracties die ze zullen goedkeuren vandaag niet in staat zijn om de werksoortelijke kaart te trekken inzake de koepels en de koepelvorming. Ik begrijp argumenten van

menselijke en personele aard, maar ik begrijp dan niet waarom dit punt er uit moest worden gelicht. Gezien de waarschijnlijke goedkeuring van de resolutie inzake ontzuiling op donderdag, dacht ik dat we in staat waren om deze intentie in decreetgevend werk om te zetten. We hadden dan niet alleen de intentie gehad, we hadden ze ook kunnen concretiseren. Nu ben ik ongerust dat die intentie misschien vrijblijvend is. Ik hoop dat dit niet het geval is en ik kan moeilijk naar de intenties zelf vragen. In die zin is het feit dat men die bepalingen er uit heeft gelicht voor ons eerder de illustratie van een gemiste kans dan een bewijs van het feit dat men dit later wel beter zal regelen. Men heeft nu over de bovenbouw een koepel gezet. Dat is eigenlijk de uitslag van de discussie. Ik vind dat een spijtige zaak.

Ten derde behandel ik de discussie over de schaalvergroting. Ook wij zijn en blijven voorstanders van een zekere mate van schaalvergroting. De discriminatie tussen de landelijke en de niet-landelijke instellingen of samenwerkingsverbanden in het decreet op de instellingen is ongelooflijk. Hoe langer men er over nadenkt, hoe ongelooflijker dit wordt. Hoe meer men er de nota's en de literatuur op naleest, hoe meer argumenten men vindt om de zaak om te draaien. Ik wil niet provoceren, maar ik begrijp niet goed - tenzij het om administratieve bekommernissen gaat - waarom een landelijke instelling 3.000 uren móet presteren en een andere 5.000 uren. De heer Lauwers heeft een aantal concrete voorbeelden gegeven om het anachronisme in de tekst van het decreet aan te duiden. Als we bekijken wat we in de inleiding hebben gezegd over het inspelen op het sociaal weefsel en de organisatie van het maatschappelijk middenveld, dan is het toch belangrijk dat men dit in regionale en grootstedelijke situaties honoreert in plaats van een gigantische mobiliteit te organiseren over het hele Vlaamse land naar landelijke instellingen. Ik begrijp dus nog steeds de argu-

mentatie niet om deze discriminatie op die manier in te voeren. Met deze discriminatie legt men, in het kader van de organisatie van de hele volwasseneneducatie, misschien een hypothese op de mogelijkheid om een stap verder te zetten naar plaatselijke educatieve samenwerking. Ook wat dit betreft zou het een slecht precedent kunnen zijn. De heer Lauwers en ik hebben dit amendement dan ook opnieuw ingediend in de plenaire vergadering. Wij hopen dat de plenaire vergadering dit anachronisme, dat inhoudelijk en conceptueel niet te verdedigen valt, zal wegwerken.

Ten vierde ga ik even in op de discussie over de professionalisering.

Ik zal dit punt iets minder uitvoerig behandelen omdat andere sprekers er op zullen terugkomen.

De tijd is gelukkig voorbij waarbij vormingswerkers of mensen die werkten in een vormingsinstelling eerder hun uren klopten om hun loon bij elkaar te krijgen dan om aan cursuswerk te doen. Ik hoop dan wel dat door elke verandering of wijziging van decreet verdere stappen worden gezet naar professionalisering. Hiermee wil ik de rol en de functie van vrijwilligers zeker niet tenietdoen.

Ook op dit vlak zijn er heel wat kansen gemist. De Vlaamse regering heeft de kans gemist om er zich bij de ondertekening van een CAO toe te verbinden automatische uitvoering te geven aan wat in CAO's is bepaald inzake loon en werkomstandigheden. Wij hadden een amendement ingediend om het woord "kan" te vervangen door het woord "zal", en het woord "kunnen" door het woord "zullen". Dat amendement is niet aangenomen. De verklaringen van de minister in de commissie waren hieromtrent min of meer rustgevend, maar toch konden zijn sus-sende woorden onze ongerustheid niet wegnemen.

Geysels

Ik kom dan tot het punt van de administratieve ondersteuning. De decreten voorzien in een andere filosofie dan vroeger : de verhouding tussen administratieve en educatieve krachten wordt gewijzigd. De argumentatie hiervoor was soms interessant, maar vaak toch ook triviaal. Er werd gewezen op de rol van de coördinatoren, het belang van de informatica - meer computers betekent minder personeel -, maar er moet mijns inziens vooral worden verwezen naar budgettaire motieven. Laat ik het met een parafraze stellen : "De heer Weckx wikt, maar Wivina beschikt !"

De maatregelen voor de administratieve krachten leggen een hypotheek op professionalisering en gaan niet in de richting die de jongste jaren is ingeslagen. Daarom is er het amendement dat door de heer Lauwers is toegelicht en ook wordt gesteund door de SP-fractie om tenminste voor de huidige decreten een aantal verworven rechten - ditmaal zonder de conservatieve bijklank die deze term soms draagt - ter bescherming van leidend administratief personeel van kleinere instellingen te vrijwaren.

Mijnheer de minister, dit amendement is betaalbaar, het gaat niet over gigantische bedragen. Het zou een signaal kunnen zijn om duidelijk te maken dat een van de **bekommernissen**, namelijk de verdere professionalisering, wordt gehonoreerd.

Ik ben dan aanbeland bij de communicatieve planning, en ook op dit vlak zijn een aantal voorzichtige en schuchtere elementen in het decreet geïntroduceerd. Eens te meer heeft men echter de kans gemist om tot een aantal stappen over te gaan.

Het decreet op het gedecentraliseerd jeugdbeleid had ons kunnen inspireren, maar er is weinig durf aan de dag gelegd. Nochtans zijn er interessante pistes die door het werkveld - ik verwijs naar de teksten van Hugo

De 'Blende - zijn uitgewerkt. Die zouden ons toelaten inzake een prioriteitenbeleid en een experimentenbeleid stappen te zetten via een **nieuwe** bestuurlijke inrichting tussen werkveld en overheid. Dat bestaat al in andere landen.

Verder wil ik het hebben over de beruchte artikelen die luiden : "... binnen het raam van de beschikbare kredieten." Sinds het ontstaan van sociaal-cultureel werk in decreten hebben deze artikelen de sector dikwijls parten gespeeld.

Ook vanuit het standpunt van de Vlaamse Raad is deze techniek verwerpelijk. Men creëert immers een bepaald recht, gekoppeld aan een aantal uitkeringsvoorwaarden. Dat recht wordt echter vaak uitgehold bij de financiële uitvoering. Dit moeten wij achter ons laten, als er rechten worden gecreëerd, moet de overheid de plicht hebben om hiervoor in middelen te voorzien.

Tijdens de commissie en de hoorzitting zijn hierover vragen gesteld. De cijfers die wij van de administratie en de koepels hebben gekregen zijn in die zin eenduidig dat als de decreten worden uitgevoerd zoals ze nu voorliggen er veel meer geld nodig is. Ik plak hier geen cijfer op, maar verwijs daarvoor naar het verslag van de hoorzitting en de commissie. Er zal in elk geval geld moeten bijkomen, en in dat geval is de rol van de minister van begroting niet onbelangrijk.

Mijnheer de minister, hoe zult u dit oplossen ? Ik kan er moeilijk van uitgaan dat dit decreet dient om het veld te rationaliseren met de hoop dat er minder initiatieven, minder instellingen en minder diensten zullen zijn en dat dan de uitgetrokken bedragen zullen volstaan. Ik ga hier echter niet vanuit.

De **voorzitter** : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Geysels, wij hebben tijdens deze regeerperiode een belangrijke structureel-financiële inspanning gedaan in het

sociaal-cultureel werk, maar dan meer bepaald naar de jeugdsector toe. Het ging over een structurele verhoging op één jaar tijd van meer dan 200 miljoen frank. Op basis van mijn argumentatie heeft de regering zich daartoe geëngageerd. Het was onmogelijk om in eenzelfde legislatuur nog eens in het sociaal-cultureel werk een dergelijke inspanning te leveren.

Naar aanleiding van de vervroegde verkiezingen en het regeerakkoord dat nadien uit de bus zal komen, moet men er inderdaad over waken - vermits ik er niet in ben geslaagd, dat geef ik ruiterslijk toe - om werkelijk tot een politiek akkoord te komen, gedragen door meerderheid en oppositie, om structureel een gelijkaardige verhoging van grosso modo 200 miljoen frank in te schrijven. Dit zou al een middel zijn. Gelet op het feit dat wij de overgangperiode over drie jaar hebben gespreid, moet dat mijns inziens mogelijk zijn voor een volgende regeerperiode. Ik ben er echter niet in geslaagd.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Ik wil de opmerking van de minister overmaken via de tribune aan de collega's van de verschillende fracties, en dan vooral aan hen die nog moeten tussenkomen. Als wij hier een recht creëren via de decreten mag het niet de bedoeling zijn te rationaliseren. Ik wil een oproep doen aan de fracties om van dit punt, ongeacht de regeerformule van de volgende Vlaamse regering, een prioriteit te maken. Ik hoop dat ik hier uitsluitsel over zal krijgen tijdens dit debat. Het zal in belangrijke mate de zeggingskracht en de geloofwaardigheid van deze decreten verhogen.

Mijn laatste opmerking betreft de vervaging tussen de verschillende werksoorten binnen het sociaal-cultureel werk. Deze vervaging is niet zo gemakkelijk zichtbaar, maar op termijn zou ze ook slechte gevolgen

Geysels

kunnen hebben. Het onderscheid tussen intensief cursuswerk via vormingsinstellingen en het pure ontwikkelingswerk is niet onbelangrijk. Dat onderscheid wordt echter uitgevlakt. Inzake het decreet over de verenigingen is men te weinig expliciet op het vormingsaspect ingegaan. Deze decreten bevatten een aantal verzagingen die de rol van het sociaal-cultureel werk binnen het kader van de algehele volwasseneneducatie niet bevorderen en op termijn zelfs hypothekeren.

Om te besluiten, wil ik nog beklemtonen dat aan de dag dat dit decreet voor stemming werd voorgelegd jaren van discussie hier en denkinspanningen in de sector zelf zijn voorafgegaan. Beleidsverantwoordelijken, mensen met inspraak en belangstellenden hebben massa's nota's en rapporten gelezen en geschreven. Al die moeite ten spijt duurde het nog tot vlak voor het einde van het mandaat van de Vlaamse Raad om over dit decreet te stemmen. Ik vermoed dat de sector zich nu in een zekere rust zal hullen, met het vooruitzicht dat het "voorlopig voorbij is". Ook onze fractie ziet de belangrijke kritische nuance van die rustpauze in. Hoewel er een aantal essentiële zaken werden geregeld, bleef vernieuwend wetgevend werk toch uit. Dat zou immers de veranderingen in het sociaal-cultureel werk, in de maatschappij en de volwasseneneducatie weerspiegelen en anticiperen. Wij komen alvast tot de slotsom dat daarvan weinig is terecht gekomen. De rust is bedrieglijk. Dat betekent niet dat ik ervoor pleit om in oktober al met kersverse decreten op de proppen te komen, maar toch lijkt het me meer dan waarschijnlijk dat de veranderingen en vernieuwingen waar we het nu over hebben, op een andere manier moeten worden geïntroduceerd in het sociaal-culturele werkmilieu. De globale evaluatie van de onderhavige decreten komt erop neer dat, zelfs als er bijvoorbeeld met de koepels funda-

mentele keuzen worden gemaakt, ze onherroepelijk blijven steken tussen een aantal oude stellingen en gewoonten, in ongewijzigde machtsposities en enkele nieuwe uitdagingen. De vraag naar doeltreffendheid en rationalisering enerzijds en naar vernieuwing anderzijds blijft onbeantwoord. Zoals Jozef Deleu het formuleerde: "De kannuniken zijn waarschijnlijk weg, maar de pleinvrees om een aantal serieuze vernieuwingen door te voeren, is nog in te veel en in te groten getale aanwezig." (Applaus)

De voorzitter : De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, ik ben volkomen dezelfde mening toegedaan wat betreft het belang van deze sector, vooral in tijden als deze, en de onderwerpen die de heren Lauwers en Geysels ter zake hebben aangesneden.

De heer Geysels besloot zijn uiteenzetting met de conclusie dat met een nieuwe regelgeving die de twintig jaar oude vervangt en die aan de huidige toestand van het volksontwikkelingswerk is aangepast, we niet zonder meer weer twintig jaar verder kunnen. De drie onderhavige decreten zijn het resultaat van uitvoerige besprekingen tussen de wetgever en de sector zelf en maken een evaluatie op van de bestaande situatie. Bovendien etaleren ze de regelgeving zoals die opportuun lijkt voor 1995. We zijn vanuit onze wetgevende positie niet vooruitgelopen op onvermijdelijke toekomstige ontwikkelingen in de bewuste sector. Dat komt grotendeels omdat deze daar zelf nog niet aan toe is en er nog heel wat discussies ter zake worden gevoerd. Ook daar zit men nog altijd vast aan oude structuren, enzovoort. Het gaat hier dus om een tussentijdse regelgeving voor een belangrijke sector, hoewel ik daarmee niet bedoel dat ze slechts voor een tweetal jaar zal gelden. Deze regeling zal hoe dan ook geen twintig jaar stand-

houden en dat is dan ook niet nodig. Vanuit die optiek is het essentieel dat verscheidene actief betrokken partijen in samenspraak met de doelsector die tegen de tijdsgeest indruist, geprobeerd hebben de sociaal-culturele sector op overheidsniveau op te waarderen. Dat lijkt me belangrijk.

De doelstellingen van de beleidsbrief Sociaal-cultureel werk zijn in grote mate verwezenlijkt. De schaalvergroting wordt gestimuleerd en samenwerkingsverbanden spelen daarbij een grote rol. We doen een poging om de wildgroei aan banden te leggen. De sector wordt namelijk gesteund door een fenomeen waarbij bijvoorbeeld v.z.w.'s van drie mensen die met een paar interessante programma's voor de dag komen, denken dat ze voor subsidie in aanmerking komen. Door de schaalvergroting als een belangrijk criterium in te schatten, bewijzen we dat we de sector 'au sérieux' nemen.

De subsidiëring van het personeel en het effectief presteren in het kader van activiteiten moeten naar mijn mening ook onherroepelijk aan elkaar worden gekoppeld. Bovendien is het aangewezen bijzondere criteria op te stellen voor bijzondere doelgroepen en in dat verband verheugt het me dat we erin zijn geslaagd van de migrantenorganisaties in het decreet op te nemen. Dat gebeurt dan wel via positieve discriminatieregels die "uitdovend" zouden moeten werken wanneer blijkt dat aparte positieve discriminatie niet langer nodig is.

Het belang van het vrijwilligerswerk mag in de sociaal-culturele sector niet worden onderschat. Daarom wacht ons nog heel wat werk tijdens de volgende zittingsperiode.

Wat dan de bovenbouw aangaat, is het duidelijk niet gelukt daarvoor al een degelijke regeling uit te werken. Ik ben in feite blij dat we de geboorte van het "draakje" waarvan al sprake is geweest, hebben belet. Het vertoonde immers te veel sympto-

Van Peel

men van een gammel compromis. Met de huidige tekst ben ik redelijk tevreden, hoewel het niet meer dan een bevestiging van de bestaande situatie inhoudt. Wat betreft de koepels waren wij altijd al van mening dat er vooreerst te veel zijn en dat er verhoudingsgewijs ook te veel geld naar de bovenbouw stroomt in vergelijking met het werkveld. De voorlopige regeling roept de uitbreiding van de koepels een halt toe en voorziet in een belangrijke budgettaire beheersing via de clausule van "niet-ervanging van personeel mits bepaalde drempels op het ogenblik dat mensen ontslag nemen." Dit is alvast een -zij het ietwat hybride - regeling die de druk op de ketel zal houden tot een degelijke globale regeling voor de bovenbouw kan worden uitgewerkt.

Ik wil de discussie die donderdag wellicht zal worden gevoerd over onze resolutie ook even bij deze materie betrekken. Mijnheer Geysels, we moeten elkaar goed begrijpen. In de resolutie gaat het erom de gebruikers als enig echt belangrijk criterium te beschouwen. Partijpolitieke invloeden in de sector zijn uitgesloten. Ik ben evenwel niet geneigd vanuit overheidsstandpunt in een nieuwe regeling in de toekomst - die er ooit moet komen - erg centralistisch en regulerend decreten op te maken op grond waarvan de sector zich al dan niet moet gaan federeren. Er zit een onmiskenbare logica in de werkzame federatievormen en in het werken naar de doelgroepen toe.

Ik zie niet waarom wij in de toekomst groepering rond "zingeving" zouden beletten, zeker in dit soort sector. Met zingeving heb ik in de eerste plaats filosofische zingeving op het oog. Partijpolitieke zingeving wil ik daarentegen wel uitsluiten.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer Van Peel, het gaat hier niet in de eerste

plaats over zingeving, maar over koepels. Het is niet omdat een bepaalde instelling vanuit een bepaalde zingeving optreedt in het sociaal-cultureel werk, dat de koepel rond diezelfde zingeving moet worden opgebouwd. Uw argument is terecht, maar moet niet worden toegepast op de koepels.

De heer M. Van Peel : Ik vind dat het argument van de zingeving even goed van toepassing kan zijn op de koepels. Ik zie niet waarom de decreetgever moet bepalen wat het organisatiecriterium van de federaties of coördinatiecentra moet zijn. Wij moeten ons houden aan een budgettair plafond zodat de bovenbouw niet meer opsloort dan wat redelijkerwijze aanvaardbaar is.

Het organisatiecriterium moet een zaak blijven van het werkveld zelf. Het overheid moet op dat stuk niets opleggen. Maar goed, ik' neem aan dat deze discussie in de volgende legislatuur weer op de proppen zal komen.

Aangezien we niet uit deze discussie geraken, pleit ik voor het behoud van de bovenconstructie zowel voor de Raad voor Cultuurbeleid als voor het Centrum voor Cultuurbeleid. Hoewel hierover in diverse gremia al uitgebreid is gediscussieerd, zijn de Raad voor Cultuurbeleid en het Centrum voor Cultuurbeleid tot nog toe vooral 'woorden'. De commissie Cultuur van het volgende Vlaams parlement zal zich ernstig moeten bezinnen over twee zaken. Ten eerste, er bestaat momenteel een trend om de relatie van de Vlaamse Raad tegenover adviesorganen grondig te bekijken. Daarom ben ik gelukkig dat we niet hals over kop een nieuwe Raad voor Cultuur hebben opgericht. Tijdens de volgende legislatuur zullen we nog wel de tijd krijgen om uit te maken wat voor soort Raad van Cultuur we nodig hebben en wat zijn verhouding zal zijn met de Commissie voor het Cultuurbeleid en met de Vlaamse Raad zelf die hopelijk meer tijd zal vinden om zich met deze materie bezig te houden.

Ten tweede, het Centrum voor Cultuurbeleid kan een zinnig initiatief worden, zeker als het gericht is op het bij elkaar brengen van diverse sociaal-culturele actoren. Ik ben wel gekant tegen een nieuwe parastatale instelling voor Cultuur. Ik ben voor een "gedocumenteerde gesprekstaffel", maar tegen een centrum dat alles wat cultuurbeleid "voorkauwt" en verwacht dat de Vlaamse Raad dat gewoon beaamt.

Het is voor ons duidelijk dat het budget van deze sector aanzienlijk moet worden verhoogd. Voorts vinden wij dat de gewraakte clausule "binnen de perken van de begroting" onvoldoende rechtszekerheid geeft naar heel de sector. In een toekomstige regeringsconstellatie zullen wij - als onze fractie er ten minste bij is - alleszins een verhoging van het budget verdedigen.

Mijnheer de minister, tot slot van mijn betoog wil ik u bedanken voor de manier waarop wij met u konden samenwerken. Deze dankwoorden zijn geen formaliteit. Overigens ben ik niet de enige om u te bedanken. Velen onder ons waren opgetogen over die samenwerking. Wij zijn niet alleen blij voor wat u inhoudelijk hebt gedaan voor deze sector, maar ook voor de wijze waarop u het parlement benaderde, wat niet evident is voor elke minister. Deze dankwoorden gaan ook naar uw medewerkers, zowel die van uw kabinet als die van de administratie. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, het (nood)lot wil dat op de vooravond van mijn afscheid aan het Vlaams parlement - ook uw afscheid mijnheer de minister - deze assemblée een voorstel betreffende de volksontwikkeling bespreekt, waaraan ik in het verleden mijn beste krachten heb besteed.

Seeuws

De relatieve belangstelling doet mij terugdenken aan wat ik ooit **met** spijt in hart heb gezegd. Dat was namelijk het volgende : "hoe meer bevoegdheden het Vlaams parlement krijgt, hoe minder de belangstelling voor het culturele ". Het is dan ook niet verwonderlijk dat mijn betoog van vandaag eerder gelezen dan gehoord zal worden. Dat hoop ik ten minste.

Het belang van deze voorstellen van decreet kan moeilijk onderschat worden. De drie voorstellen zullen immers bepalend zijn voor de toekomst van het volkswontwikkelingswerk in Vlaanderen.

Zoals u weet, was het de bedoeling van de wetgever de kwaliteit van wat in dat volkswontwikkelingswerk wordt gepresteerd, te stimuleren en te honoreren.

De bedoeling van mijn betoog is dan ook na te gaan of er inderdaad voldoende middelen zullen zijn, om wat hier beoogd wordt, te realiseren. In tweede instantie wil ik een oproep formuleren - en ik ben niet de enige - tegenover al degenen die in de toekomst verantwoordelijkheid zullen dragen. Ik wil ze oproepen om de correcte honorering van de decreten te bewaken, zodat de verwachtingen die door deze nieuwe decreten bij een aantal organisaties wordt gewekt, in de komende jaren ingelost worden.

Positief aan deze voorstellen is dat zij meer het accent leggen op de werking dan op de structuur. Wij hebben er als decreetgever voor gezorgd dat binnen die werking een grote wisselwerking op gang wordt gebracht tussen de basis - de honderden vrijwilligers in de plaatselijke afdelingen - en de door de overheid gesubsidieerde vormingswerkers.

De decreetgever heeft meer bepaald gewild dat de door hem voor 95 procent gesubsidieerde vrijgestelden via begeleidingsuren een grote impact hebben op het werk dat aan de basis

wordt geleverd. Deze vernieuwing steunen wij ten volle.

Een andere nieuwigheid die in het decreet op de verenigingen werd opgenomen, is de aandacht voor het projectgericht werken, waarbij men inspeelt op de actualiteit. In het kader van dit soort projecten overstijgen sommige verenigingen inderdaad het pure afdelingswerk. Door een doelgericht programma wil men een ruimer publiek betrekken in acties voor objectieven die ons als sociaal-democraten nauw aan het hart liggen, zoals de multiculturele samenleving, de vrede, de strijd tegen de armoede, enzovoort.

Dat het decreet hiervoor de noodzakelijke ruimte schept, kunnen wij alleen maar toejuichen.

Een derde positief punt is het feit dat nu ook cursuswerk binnen de verenigingen mogelijk wordt. Dat kan alleen maar leiden tot een brede verscheidenheid van activiteiten binnen de verenigingen, activiteiten waarvan wij weten dat zij aansluiten bij de realiteit van het vormingswerk.

Ten vierde kunnen we niet genoeg toejuichen dat er eindelijk ook een aangepaste regelgeving werd gevonden voor de organisaties van migranten. Zowel de ervaring van de Vlaamse beweging als de ervaring van de arbeidersbewegingen leren ons dat achtergestelde bevolkingsgroepen slechts op een duurzame wijze hun eigen emancipatie kunnen bewerkstelligen wanneer zij slagen in de uitbouw van een hecht sociaal netwerk dat hun inspanningen inhoud, structuur en continuïteit geeft.

Met onze migrantenbevolking is dat niet anders en juist daarom is het zo belangrijk dat de wetgever hiervoor oog heeft gehad.

Ten vijfde en ten laatste vind ik het ook bijzonder positief dat door een doelgroepenbeleid het werken met de meest kansarmen uit onze samenleving wordt gestimuleerd.

Tot zover de lichtpunten, maar uiteraard is er geen licht zonder schaduw zoals de heer Geysels al zei. Daarom wil ik ook daarover enkele opmerkingen formuleren.

Een belangrijk element in de door het decreet nagestreefde **vernieuwingen** zijn, zoals ik daarnet al zei, de begeleidingsuren. De mensen van het veld hebben er ons al vaak voor gewaarschuwd dat het introduceren van deze begeleidingsuren voor de verenigingen ook een bedreiging inhoudt. Wij dringen er dan ook op aan dat de administratie en de inspectie blijk geven van de nodige soepelheid bij het beoordelen van deze begeleidingsuren. Het mag immers niet zo zijn dat de vrijgestelden vijfhonderd uren extra zouden moeten werken voor het invullen van de paperassen en documenten die hun begeleidingsuren moeten staven.

Ik heb een tweede kritische bemerking over de divergentie die er bestaat tussen de groeimogelijkheden die in het decreet besloten liggen en de realiteit waarmee men zal worden geconfronteerd en die er vaak heel anders zal uitzien.

Het blijkt immers dat in de teksten reeds diverse remmen zijn ingebouwd die deze groei moeten tegengaan. Het feit dat enerzijds het personeelsbestand maar met een half personeelslid per jaar kan aangroeien - afhankelijk van het aantal afdelingen - en het feit dat een toenemend aantal afdelingen niet kan samenvallen met het toenemen van het aantal projecten, zijn niet van aard om het groeiproces te stimuleren.

Deze remmen zijn ontmoedigend voor verenigingen in expansie die normaal gebruik zouden willen maken van alle voorhanden zijnde mogelijkheden.

Tenslotte - en ook dat hangt samen met imperatieven van budgettaire aard - betreuren wij het dat de administratieve krachten in aantal verminderen en dat zij - althans naar mijn opvatting - niet voldoende wor-

Seeuws

den gehonoreerd. Het leek mij een legitieme vraag van de sector om minstens twee salarisschalen op te stellen voor de administratieve functies en wel naargelang de functie die de betrokkenen in de organisaties vervullen. Eens te meer hebben budgettaire beperkingen dit verhinderd.

Wij hebben dan ook een amendement ingediend met de bedoeling de verworven rechten van het administratief personeel te vrijwaren.

Ik zal met aandacht luisteren naar de reactie van de minister.

Er is op het eerste gezicht ook reden om zich te verheugen over het nieuwe decreet op de instellingen. Het decreet betekent immers ontegensprekelijk een vooruitgang voor de instellingen in het vormingswerk.

Schaalvergroting biedt onmiskenbaar voordelen en niet in het minst voor de kwaliteit van het werk. Voortaan zullen ook middelgrote instellingen geflankeerd worden door een behoorlijk uitgebouwde staf.

Hier rust op de toekomstige beleidsmensen een grote verantwoordelijkheid. Zij zullen er immers moeten voor zorgen dat er voldoende middelen zijn om het decreet uit te voeren en zij zullen de subsidiëring voor 95 procent van de vrijgestelden in stand moeten houden.

Het gevaar dat deze 95 procent wordt verminderd, is niet denkbeeldig. Het is immers niet te voorspellen in welke mate er al dan niet samenwerkingsakkoorden tot stand zullen komen. Zo is het ook mogelijk dat elke instelling, gestimuleerd door de groeimogelijkheden, zal proberen de 3.000 uren te bereiken. Hoewel dat niet de bedoeling was van de decreetgever, moeten wij op een dergelijk scenario voorbereid zijn. Elke instelling heeft immers het recht uit te groeien tot een volwaardige instelling met een maximaal aanbod.

Wij moeten voorkomen dat er op dat ogenblik een rampenscenario wordt uitgewerkt waarvan de instellingen zelf het slachtoffer zullen worden. Bij een vermindering van het uitkeeringspercentage zouden de instellingen voor onoverkomelijke financiële moeilijkheden worden geplaatst.

Samen met het werkveld betreur ik het dan ook - en dat geldt voor de drie decreten - dat in de teksten eens te meer het dreigende zinnetje "binnen de grenzen van de beschikbare kredieten" werd opgenomen en dat men er niet in geslaagd is een voldoende honorering voor de toekomst veilig te stellen.

Bij de administratie heeft men voor de problemen die bij het rampenscenario rijzen, geen oplossing. Mocht dit scenario zich toch doorzetten, mocht met andere woorden een menigte instellingen de 3.000 uren invullen, dan kan het niet anders of er moeten bijkomende kredieten worden verstrekt.

Aansluitend hierbij wil ik nog de aandacht vestigen op de verplichtingen die in het kader van een CAO aan het sociaal-cultureel werk zullen worden opgelegd. Hoewel geen enkele CAO er zal komen zonder de goedkeuring van de Vlaamse regering, heeft de decreetgever daar toch niet het voor de hand liggend gevolg uit getrokken, namelijk dat deze verplichtingen ook moeten worden gehonoreerd. Ik weet wel dat het hier niet gaat over een rechtstreekse tenlasteneming van wedden zoals dat in andere sectoren, ondermeer in welzijnswerk en in onderwijs, wel het geval is. De verenigingen kunnen niet anders dan besparen wanneer er te weinig middelen ter beschikking worden gesteld.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, er moet mij iets van het hart. Ik ben het eens met wat collega Seeuws zegt in verband met de problematiek van de CAO's. Die discussie werd in de commissie gevoerd.

De heer Seeuws, collega Lauwers en ikzelf hebben daar voorstellen gedaan. Het zou toch spijtig zijn mochten wij vandaag in de plenaire vergadering tot conclusies komen waarover in de commissie geen consensus was.

De heer W. Seeuws : Sommigen hebben, zo vermoed ik, het voorontwerp van het nieuwe regeerakkoord op zak waarin die zaak wordt geregeld. Ik heb enkel willen wijzen op enkele problemen waarmee wij in de toekomst zullen worden geconfronteerd.

Tenslotte wil ik nog enkele woorden zeggen over het derde decreet op de diensten. Hier staan wij voor een totaal nieuw feit. Mijn opvolgers in de sector houden hun hart vast voor de toekomst.

Ten eerste kan het niet worden ontkend dat de subsidies voor de diensten laag zijn. Het staat bijna vast dat de werkingsmiddelen om de basisfuncties te vervullen onvoldoende zullen zijn. Dat zal een weerslag hebben op de kwaliteit van het werk, zeker voor de verenigingen die door de nieuwe decreten bijna gedwongen zijn te kiezen voor de formule van de diensten.

Ten tweede kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat wij hier opnieuw te doen hebben met een restdecreet dat een wildgroei van allerlei kleine verenigingen tot gevolg kan hebben. Dat zal er toe leiden dat het decreet onbeheerbaar wordt en ten nadele zal uitvallen van deze die ervoor hebben geopteerd.

Ik sluit mij aan bij de collega's en in het bijzonder bij de heer Van Peel die toejuichen dat de beleidsvoorbereidende koepelorganisaties uit het decreet werden gelicht. Zij horen er niet thuis. Het zou onverstandig zijn geweest ter plekke te improviseren. De zogenaamde culturele koepels behoren tot de bovenbouw van het volksontwikkelingswerk en moeten dan ook in het kader van de reorga-

Seeuws

nisatie van deze bovenbouw worden behandeld

Ik wil hier nogmaals de gelegenheid te baat nemen om er de nadruk op te leggen hoeveel belang wij blijven hechten aan een levenbeschouwelijk pluralisme dat zich in deze bovenbouw moet weerspiegelen.

Mijnheer de voorzitter, mijn vrienden van de vrijzinnige koepel, waarbij twee van de drie grote fondsen, verenigingen voor vormings- en ontwikkelingswerk, leatuurbegeleidingsorganisaties en studiecentra zijn ondergebracht, bezweren mij deze decreten niet goed te keuren. Zij vrezen in een totaal rechtsonzekere situatie terecht te komen waardoor hun toekomst bedreigd zou zijn. Ik geloof ze, maar ik zal hen omwille van het zogenaamde hoger belang, niet volgen. Ik ben daar niet fier op, want ik voel mij erg onzeker.

Dat bijvoorbeeld een unieke vereniging voor de popularisering van de wetenschappen, de Uitstraling Permanente Vorming van de VUB, hierdoor in de verdrukking komt, geen opvangnet vindt, is een pervers effect dat mij koude rillingen geeft.

Mijnheer de minister, ik hoop dat uw opvolger specifiek voor deze verenigingen een oplossing tracht te vinden. Het zou jammer zijn dat jarenlange inspanningen verloren gaan.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, graag zeg ik tegen de heer Seeuws dat ik enkele dagen geleden op mijn kabinet, op verzoek van de rector van de WB, rond deze problematiek, een gesprek heb gehad. Wij hebben de overgangsbepalingen en de overgangsperiode van drie jaar nader bekeken. Op het einde van het gesprek heeft de rector mij gezegd dat zij was gerustgesteld omdat er een vrij lange overgangsperiode is zodat men zich voldoende kan aanpassen.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Ik was uiteraard niet op de hoogte van dit gesprek, al neemt het mijn onrust niet volledig weg. Ik hoop dat er in die zin een oplossing kan worden gevonden.

Ik troost mij met de gedachte dat er nog geen decreten bestonden toen ik in het begin van de jaren zeventig werkzaam was in het volksontwikkelingswerk en in de arbeidersopvoeding. Deze organisaties konden functioneren dank zij een bescheiden toelage die werd toegekend bij het toenmalig koninklijk besluit 67. Wij waren niet rijk, maar **kerngezond**.

Mijnheer de minister, uw voorgangers, de opeenvolgende CVP-ministers van Cultuur hebben bij decreet de gesubsidieerde vrijheid ingevoerd, weliswaar naar het voorbeeld van de grote bestaande parakerkelijke sociaal-culturele organisaties van weleer. Wij zijn hiervan ook beter geworden, al hebben wij ons moeten aanpassen. De toekomst zal moeten uitwijzen of de nieuwe decreten niet alleen de sector zullen saneren, maar hem ook zullen stimuleren en een nieuwe dynamiek geven.

Tot slot van mijn uiteenzetting vestig ik nogmaals uw aandacht op de wankel perspectieven voor wat de financiering van deze decreten betreft. Dat bij onvoldoende kredieten het subsidiëringspercentage van 95 procent niet kan worden gehandhaafd, is op zich al een bron van voortdurende onzekerheid. Deze onzekerheid brengt een aantal verenigingen en instellingen in een alles behalve comfortabele positie.

Mijn kritische opmerkingen en mijn blijvende bezorgdheid met betrekking tot het financiële luik van de drie decreten is - zoveel moet duidelijk zijn - uitsluitend ingegeven door de zorg voor de leefbaarheid van de organisaties voor volksontwikkeling.

Ik spreek de hoop uit dat de toekomstige minister van Cultuur ervoor zal zorgen dat er voor de integrale uitvoering van de decreten voldoende middelen voorhanden zijn.

Ik dring er nu reeds op aan de uitvoering van deze drie decreten op een niet al te lange termijn te evalueren. Wij moeten er immers over blijven waken dat de vooruitgang en de groei, die impliciet in deze decreten in het vooruitzicht worden gesteld, ook werkelijkheid worden.

De SP-fractie zal de drie voorstellen van decreet inzake volksontwikkelingswerk met overtuiging, maar met enige ongerustheid goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Seghers heeft het woord.

De heer M. Seghers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal trachten op een beknopte wijze enkele bedenkingen te formuleren bij deze voorstellen van decreet.

De VLD is van oordeel dat de hervorming van de volksontwikkeling de nodige aandacht verdient.

Het sociaal-cultureel werk is een belangrijke peiler van het cultuurbeleid. Het belang van het sociaal-cultureel werk kan in zijn veelzijdigheid worden aangetoond. Het is een instrument tot aanwakkering van de cultuurbeleving, het leidt tot ondersteuning en participatie, tot de bevordering van de maatschappelijke weerbaarheid, tot het activeren van het maatschappelijk debat en tot het stimuleren van burgerzin en engagement.

Waarom is hervorming van de volksontwikkeling noodzakelijk ?

Het huidig volksontwikkelingsbeleid realiseert de opgesomde functies niet omdat het beleid wordt gehypothecerd door de overdreven overheidsreglementering. Door de strakke decretale overheidsregels heeft de sector aan dynamiek en flexibiliteit moeten inboeten. Dit heeft boven-

Seghers

dien geleid tot verkokering en overdreven institutionalisering. De opgelegde decreten en normen deden het ontwikkelingswerk vervreemden van zijn initiële doelstellingen.

De verzuiling ligt mee aan de basis van de verkokering. Zij heeft aanleiding gegeven tot het ontstaan van een veelheid van organisaties die zichzelf in stand willen houden. Wat de opgelegde kwantitatieve normen betreft, is het huidig beleid te veel gericht op kwantiteit in plaats van op kwaliteit.

Minister Weckx erkent de problemen van de sector niet. In zijn omzendbrief beschrijft hij de gevolgen van het gevoerde beleid : de complexere wordende regelgeving, de politisering van de sector en de nadruk op het educatieve aspect in plaats van op het culturele aspect.

Men kan zich afvragen of de decreten "Weckx" een garantie bieden voor een betere volksontwikkeling. In dit verband vermeld ik enkele principes die kaderen in de visie van de VLD. Er moet een beter evenwicht worden tot stand gebracht tussen educatie en cultuur. In het huidig beleid komt cultuur te weinig aan bod in het sociaal-cultureel werk. Het onderscheid tussen het vormingswerk en het ontwikkelingswerk vervalt. Dit onderscheid is in de praktijk zeer moeilijk te hanteren en heeft tot een aantal misvattingen geleid. Schaalvergroting door het stimuleren van samenwerkingsverbanden op basis van planning is een kwalitatieve verbetering.

Naast de aangehaalde positieve gegevens zijn er duidelijk meer negatieve elementen.

In de eerste plaats beantwoorden de decreten niet aan de grote uitgangspunten van de beleidsbrief. De decreten "Weckx", hoewel ingediend als voorstel, bieden geen antwoord op de verzuiling, op de overdreven regulering en op de idee van decentralisatie.

De decreten houden de verzuiling in stand. De VLD kan zich niet van de indruk ontdoen dat de voorgestelde hervorming tegemoetkomt aan de grotere waardengebonden cultuurstromingen en -organisaties. De sector dreigt in de toekomst een aangelegenheid te worden van enkele grote groepen, de grote verzuilde structuren worden bevoordeeld.

Wat de deregulering betreft, wijs ik erop dat de intentie om een vereenvoudigd legistiek kader te creëren, niet is gerealiseerd.

De keuze voor drie grote werkvormen, met name verenigingen, instellingen en diensten, betekent dat er een nieuwe werkvorm bijkomt. Daarnaast blijven de regelgevingen inzake amateuristische kunstbeoefening en politieke vormingsinstellingen bestaan. Uiteindelijk blijft ook het koepeldecreet, mits aanpassingen, een aparte regelgeving. Dit is geen vereenvoudiging. Bovendien zijn de decreten meer gericht op institutionalisering in plaats van deregulering.

Wat de decentralisatie betreft, komen de decreten Weckx helemaal niet tegemoet aan het decentralisatieprincipe, in de echte zin van het woord. De decreten komen zelfs niet tegemoet aan het flauw afkooksel van het decentralisatieprincipe, zoals voorgesteld in de beleidsbrief. Dit is opnieuw een bewijs van woordenkramerij.

Naast het feit dat de vooropgestelde uitgangspunten niet werden gerealiseerd, heeft de VLD nog volgende bezwaren.

Ten eerste, de decreten blijven louter kwantitatieve normen hanteren in plaats van kwalitatieve normen. Kwaliteitsbevordering wordt duidelijk niet nagestreefd. Het blijft neuzen tellen.

Ten tweede, het subsidiariteitsbeginsel blijft gehandhaafd. Wie voldoet aan de decreetnormen komt in aanmerking voor subsidies.

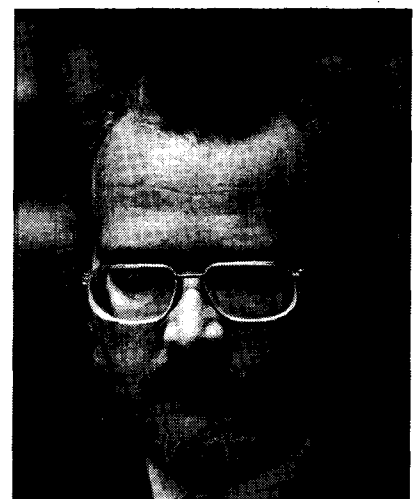
Ten derde, de decreten voorzien niet in de samenwerking tussen de onderscheiden werksorten ; met andere woorden, de "verkokering" wordt niet doorbroken.

Ten vierde, de erkenning en de subsidiëring van organisaties blijven aan elkaar vastgekoppeld. Het moet mogelijk zijn om organisaties, die geen subsidies vragen, omwille van hun positieve bijdrage tot het volksontwikkelingswerk te erkennen.

Ten vijfde, de actieve participatie van de burger aan het maatschappelijk leven wordt niet gestimuleerd.

Onze conclusie is dan ook dat de kans om een werkelijke vernieuwing door te voeren, niet werd aangegrepen. De decreten-Weckx bieden geen enkele garantie voor een beter en pluralistischer volksontwikkeling, integendeel.

De VLD-visie op het volksontwikkelingswerk is, dat de overheid alleen de voorwaarden dient te scheppen waardoor het volksontwikkelings-

CVP-Kamerlid Marc Van Peel trad op als woordvoerder van de CVP-fractie bij de bespreking van de voorstellen van decreet houdende een subsidieregeling voor verenigingen, instellingen, diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk

Seghers

werk zich effectief kan ontplooiën. Een grondige reorganisatie dringt zich dus op.

Het uitgangspunt van de reorganisatie moet de burger zijn. Inderdaad, de volksoontwikkeling is er voor de burger en niet voor de structuren. Het is niet de taak van de overheid om 'waardengebonden' verenigingen in stand te houden. Het is wel haar taak een sociaal-cultureel aanbod aan de burger te garanderen, zonder betuttelend en bevoogdend op te treden.

De overheid kan daartoe bijdragen door, zo decentraal mogelijk, operationele infrastructuur ter beschikking te stellen. Zo kunnen openbare bibliotheken en culturele centra als draaischijf fungeren voor het sociaal-cultureel aanbod aan de hele bevolking, en niet alleen aan de georganiseerden. De inhoud van dit aanbod mag niet aan normen zijn onderworpen; hij moet uiteraard wel cultureel zijn. Dit model veronderstelt een grondige herschikking.

Ik wens nu specifiek in te gaan op de decreten betreffende verenigingen, instellingen en diensten.

Verenigingen zijn belangrijk omdat mensen zich vinden rond bepaalde ideeën en beginselen. Om die reden moet pluraliteit zijn gewaarborgd. Kleine verenigingen dienen kansen te krijgen. Het decreet betreffende verenigingen geeft aanleiding tot een grote discrepantie tussen de kleine verenigingen en de verenigingen met 1.400 afdelingen. De groei van het aantal afdelingen of kernen kan niet ongebreideld blijven doorgaan, gelet op de beperking van het budget en op het feit dat de migrantenverenigingen ook in dit decreet zijn opgenomen. Naast een benedengrens dient te worden gedacht aan de instelling van een bovengrens, en dit ofwel met een maximum aantal subsidieerbare afdelingen, ofwel met een maximum aantal subsidieerbare personeelsleden.

Op termijn zal geen onderscheid worden gemaakt tussen Vlaamse verenigingen en migrantenverenigingen. De voorgestelde regeling is goed als startkans. De doelstelling, met name integratie en inburgering, stemt overeen met de VLD-principes. Weliswaar dient op termijn het onderscheid in behandeling tussen Vlaamse verenigingen en migrantenverenigingen te vervallen.

De VLD vindt dat er geen territoriale inperking mag zijn. Het voorliggende decreet bepaalt dat alleen het volksoontwikkelingswerk in het Brussels taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad voor subsidiëring in aanmerking komt.

Gelet op de realiteit van het volksoontwikkelingswerk, moet het mogelijk zijn een aantal activiteiten, bijvoorbeeld 5 procent, te organiseren in de andere gemeenschappen of in Nederland.

De kloof tussen de grotere en de kleinere verenigingen moet smaller worden gemaakt. De grote verenigingen zullen zonder problemen aan de gestelde normen kunnen voldoen en ruim van personeel worden voorzien. Voor kleinere verenigingen is het moeilijker om, naast de opgelegde 500 educatieve uren, ook nog het beheer en organisatorische taken op zich te nemen.

De voorgestelde regeling maakt de kloof breder met de kleine verenigingen, waar het werkvolume voor de medewerkers groter is. Hieraan dient te worden verholpen door naar analogie met het decreet betreffende de verenigingen van 1975 een vrijstelling te verlenen voor een aantal educatieve uren aan de personeelsleden voor de uitvoering van bijkomende taken.

Het inzetten van vrijwilligers dient aan bod te komen. Hoewel volgens de beleidsbrief het vrijwilligerswerk diende te worden opgewaardeerd, blijkt dit niet uit het voorliggende decreet. De ruime subsidiëring en personeelsomkadering die is voor-

zien, leidt tot professionalisering binnen de werksoort. Hierdoor komt het vrijwilligerswerk, het typische kenmerk van het verenigingsleven, in het gedrang.

Een dubbele subsidiëring op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap dient te worden uitgesloten. Heel wat sociaal-culturele verenigingen - en dan vooral katholieke verenigingen - worden bijkomend gesubsidieerd via het departement Welzijn. In overleg met de minister van Welzijn moest deze situatie reeds zijn uitgeklaard.

De VLD vindt dat de garantie moet worden gegeven dat het voorliggende decreet integraal wordt uitgevoerd. Wij twijfelen echter aan de budgettaire haalbaarheid van het decreet, gelet op het feit dat nieuwe verenigingen ten vroegste vanaf het werkingsjaar 1997 worden erkend en dat, bij ontoereikend krediet, voor de integrale toepassing van het decreet een vermindering op de personeelssubsidie wordt toegepast.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De **heer J. Geysels** : Mijnheer de voorzitter, het is dezelfde vraag die ik ook aan de andere fracties heb gesteld, namelijk om in elk geval vanaf de volgende legislatuur budgettaire inspanningen te leveren voor de integrale uitvoering van voorliggende decreten.

Interpreteer ik juist wanneer ik zeg dat ook de VLD, wat ook de samenstelling van de volgende regering moge zijn, zich akkoord verklaart om bij de regeringsvorming te eisen dat deze decreten worden uitgevoerd ?

De heer A. Denys : Wij pleiten ervoor dat, wanneer decreten worden goedgekeurd, ook de nodige budgettaire middelen worden vrijgemaakt.

Globaal bekeken, zullen wij in de toekomst mogelijks minder decreten goedkeuren, maar als wij ze goedkeuren - dus ook wat deze decreten

Denys

betreft – zullen wij daarvoor de nodige middelen inschrijven.

Als de VLD zou worden gevraagd om aan de regeringsonderhandelingen deel te nemen, dan zal dit ons standpunt zijn.

De heer J. Geysels : Dan gaat u deze decreten uitvoeren ?

De heer A. Denys : Dan zullen wij deze decreten uitvoeren in de zin zoals collega Seghers komt te zeggen. Als wij de decreten goedkeuren, dan zullen wij daarvoor ook de nodige budgettaire middelen vrijmaken. Er zal dus overeenstemming zijn in de houding van de VLD inzake de goedkeuring en de uitvoering van de decreten.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer P. Hostekint : Collega Denys, ik denk dat er een contradictie is. Enerzijds gaat u op inhoudelijk vlak eigenlijk niet akkoord met de thans voorliggende decreten – dat heb ik gehoord van collega Seghers – maar anderzijds zegt u dat u in de volgende legislatuur in de nodige middelen zult voorzien. Ik denk dat dit een contradictie is, tenzij ik u verkeerd heb begrepen.

De heer A. Denys : U hebt mij inderdaad verkeerd begrepen.

Wij zullen proberen de decreten goedgekeurd te krijgen volgens de principes van de volksoontwikkeling die collega Seghers heeft geschetst. Als ze goedgekeurd zijn, dan zullen wij ervoor zorgen dat ze op budgettair vlak integraal worden uitgevoerd.

De opmerking van collega Hostekint is terecht. Inhoudelijk zijn wij het niet eens met de decreten, zoals ze thans voorliggen.

Ik hoor hier veel spreken over het middenveld. Ik zeg duidelijk dat wij voor een middenveld zijn, maar niet een middenveld dat structuurverster-

kend is maar een middenveld dat er op de eerste plaats is als een vrije organisatie die ten dienste van de burgers staat. Als u daarop doordenkt, dan weet u dat u meer rechtstreeks moet subsidiëren voor degene die gebruikt maakt van de organisaties. Daardoor zullen die organisaties zich meer moeten richten tot de basis in de plaats van naar boven toe aan lobbying te doen en op de een of andere wijze proberen subsidies te verkrijgen.

Dat is een andere opvatting en die opvatting vinden we niet in de decreten zoals ze thans voorliggen.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Deze decreten zijn inderdaad niet structuurversterkend, maar werken meer in de richting van meer activiteiten en meer initiatieven. U zou dus achter deze decreten moeten staan.

De heer A. Denys : Ik zal daarop straks terugkomen, na de uiteenzetting van collega Seghers.

De voorzitter : De heer Seghers heeft het woord.

De heer M. Seghers : Indien subsidiëring aan 100 percent niet mogelijk is, dan pleit de VLD ervoor om alles bij het oude te laten.

De inwerkingtreding dient op 1 januari 1996 te worden gebracht, wil men alle verenigingen de kans laten om zich op de nieuwe regelgeving voor te bereiden.

De uitwerking van het decreet met terugwerkende kracht sluit een aanpassingsfase voor de meeste verenigingen uit.

Ik kom thans bij de instellingen.

Wij menen dat schaalvergroting door het stimuleren van samenwerkingsverbanden positief is. Het is een absolute vereiste om professioneel werk mogelijk te maken. De samenwerking moet soepel kunnen verlo-

pen en complementair zijn, wil het samenwerkingsverband effectief zijn.

De voorgestelde structurering gaat uit van een bestaande situatie. Dit heeft tot gevolg dat de structurering niet grondig werd doorgevoerd. Het decreet geeft dan ook geen enkele garantie van een regionale spreiding van de instellingen.

Bovendien dienen de instellingen zich duidelijk te profileren vanuit de visie waaruit en het doelpubliek waarvoor men werkt en de specialiteit van het werk.

Het decreet op de diensten, zoals het thans is geconcipieerd, is niet aanvaardbaar. Het kan niet worden ontkend dat het decreet op de diensten een restdecreet dreigt te worden. Alles wat niet onder verenigingen en instellingen hoort, zal hierin een plaats moeten vinden. De organisaties op het vijfde decreet worden hoe dan ook in het keurslijf “diensten” gedwongen. De algemene sociaal-culturele werking van deze organisaties past niet in dit decreet.

In dit kader dient te worden gepleit voor een decreet “algemeen sociaal-cultureel werk”. Hierin dienen de organisaties die hetzij cultuurspreidende activiteiten opzetten of een algemene culturele werking of een culturele vrijetijdsbesteding ontplooien – ik denk aan de Volkssterrenwacht, MIRA, Vlaamse Vereniging voor Familiekunde – te worden ondergebracht.

Er is geen enkele rem op het aantal diensten ingebouwd, waardoor een gevaar voor wildgroei bestaat. Bovendien zullen heel wat diensten precies dezelfde taken uitvoeren. Dit kan niet de bedoeling zijn. De diensten krijgen precies voldoende subsidies om te overleven, terwijl heel wat basistaken dienen te worden vervuld. Dit betekent een discriminatie ten opzichte van de andere werksoorten. Ook de personeelsformatie is beduidend kleiner, dan bij de werksoortige verenigingen en instellingen.

Seghers

Wetende dat heel wat diensten slechts eenmanszaken zullen zijn, is het onmogelijk om de opgelegde basistaken kwaliteitsvol in te vullen. De mogelijkheid om in een bepaalde basisfunctie te specialiseren, dient dan ook te worden voorzien. Het goed runnen van een documentatiecentrum bijvoorbeeld, is reeds een full-time job.

Het voeren van een discussie met betrekking tot de koepels kan best worden verschoven naar een volgende legislatuur.

Gelet op de naar voren gebrachte argumentatie zal de VLD de voorliggende decreten niet goedkeuren. *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe nog enkele zaken te zeggen ter aanvulling van de uiteenzetting van de heer Seghers.

Ik wens nog even de aandacht te vestigen op de drie amendementen die de VLD-fractie na de bespreking in de commissie heeft ingediend. Ze zijn essentieel voor ons concept over de organisatie van het sociaal-cultureel werk en voor de wijze waarop wij het middenveld zien. Dit betekent dat ook aan de kleine organisaties kansen moeten worden gegeven.

In de thans voorliggende voorstellen van decreet is het duidelijk dat de kleine organisaties worden gediscrimineerd. Wij willen er iets aan doen. Wij geven u een middel om te helpen die discriminatie weg te werken.

Ik zou graag weten of de CVP-fractie dit steunt, want tot mijn grote verrassing heb ik van de fractievoorzitter van de CVR een brief ontvangen waarin hij schrijft dat hij dat niet steunt.

Wij vragen geen geld. Het heeft dus geen budgettaire weerslag. Wij vragen alleen een splitsing tussen de er-

kenning en de subsidiëring omdat een aantal van die organisaties wegens hun te kleine activiteit - ik ontken dat niet - volgens de nieuwe regeling uit de boot zullen vallen.

Dat heeft tot gevolg dat, als men de erkenning en de subsidiëring aan elkaar blijft koppelen, zij ook uit de boot vallen voor de federale maatregelen, met name de fiscale aftrekbaarheid voor giften van 1.000 frank. Naar ons gevoelen kost dat geen geld. Het gaat hier om een fiscale aftrekbaarheid.

Collega's, het kost geen geld aan subsidies voor onze eigen begroting. Bovendien weet u zeer goed dat die mogelijkheid van de fiscale aftrekbaarheid op het federale vlak bestaat.

Als men echt wenst dat dit decreet niet discriminerend optreedt, dan is dit de minste inspanning die men kan leveren, met name de ont koppeling tussen erkenning en subsidiëring, zodanig dat men kan erkend worden zonder subsidies en daardoor in aanmerking komt om te kunnen genieten van de federale maatregel van de fiscale aftrekbaarheid.

Ten aanzien van al diegenen die oog hebben voor de kleine organisaties en die de mond vol hebben van het middenveld doe ik een oproep om de amendementen verwoord in de stukken 666 Nr. 4, 665 Nr. 4 en 666 Nr. 3 goed te keuren.

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer H. Lauwers : Mijnheer Denys, ik kan u niet goed volgen. U stelt voor het decreet zodanig aan te passen om een parallelle financiering mogelijk te maken op federaal niveau.

Wij zijn van mening dat de organisaties aan een minimale voorwaarden moeten voldoen om te worden erkend en gesubsidieerd. Gelukkig komen alleen de door de gemeenschap erkende organisaties in aanmerking voor fiscale aftrekbaarheid.

U tracht echter die organisaties die niet door de Vlaamse Gemeenschap worden erkend omdat zij niet beantwoorden aan de gestelde criteria, toch in aanmerking te doen komen voor fiscaal aftrekbare giften. Hierdoor vraagt u in feite aan de gemeenschap een parallelle financiering te organiseren, terwijl de gemeenschap van oordeel is dat die organisaties niet beantwoorden aan de gestelde criteria.

Mijnheer Denys, een dergelijk standpunt staat volledig haaks op uw eigen filosofie over het afbouwen van parallelle circuits. In dit geval verzoekt u zelf om een parallel circuit.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer Lauwers, het is duidelijk dat u een pleidooi houdt voor de grote organisaties.

Waarom kan er geen onderscheid worden gemaakt tussen erkenning en subsidiëring ? Ik kan begrijpen dat de Vlaamse Gemeenschap een aantal drempels wil invoeren aangaande de subsidiëring. Maar kunnen er onder die drempels geen organisaties worden erkend zonder dat hiermee geld gepaard gaat ? Kan men deze organisatie niet toelaten te genieten van de voordelen van de erkenning ?

De VLD heeft oog voor de kleine organisaties, tot welke strekking zij ook behoren. Er bestaat reeds een maatregel aangaande de fiscale aftrekbaarheid en het enige wat wij vragen is dat de kleine ondernemingen minstens worden erkend om hiervan gebruik te kunnen maken.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de - hopelijke - goedkeuring van de drie voorliggende decreten zal een eindpunt betekenen in een hervormingsproces waaraan ik ongeveer de

Weckx

hele regeringsperiode heb gewerkt en waarover in de Vlaamse Raad en de commissie Cultuur over een periode van schier twee jaar grondig werd gediscussieerd en overlegd.

Mijn beleidsbrief waarmee de hervorming werd ingeleid dateert van 8 juni 1993. Voorafgaand aan deze brief had ik reeds een aantal voorontwerpen van decreten voor advies voorgelegd aan de adviesorganen uit de sector. Daaruit bleek dat een meer globale aanpak wenselijk was.

Het besef dat regelgeving in de sector van het volksontwikkelingswerk aan enige aanpassing toe was leefde al langer en kan niet worden losgemaakt van een aantal maatschappelijke evoluties waarmee de sector werd geconfronteerd.

De thema's op studiedagen en een aantal wetenschappelijke bijdragen van het einde van de jaren tachtig zijn ter zake verhelderend. De stap van deze analyses naar het actualiseren van de doelstellingen en het operationaliseren ervan in de methodiek en de structuren van de sector bleek geenszins een eenvoudige opgave te zijn.

Het verheugt mij dat een aantal leden van de commissie Cultuur vanuit hun vertrouwde met het terrein en met de sector, aanvaardden om in een vorm van werkverdeling via de weg van voorliggende voorstellen, deze hervorming door te zetten. Zonder deze afspraak en gezien bovendien de vervroegde beëindiging van deze regeringsperiode, waren wij nooit zover geraakt en was er wellicht opnieuw veel tijd verloren gegaan.

Ik stel vast dat het denkproces dat wij samen doormaakten op het terrein door de verantwoordelijken van de sociaal-culturele organisaties in belangrijke mate werd gevolgd. Naarmate de tijd vorderde en het duidelijk werd dat de herstructurering daadwerkelijk tot stand zou

worden gebracht kwam op het werkveld de facto reeds een hervormingsbeweging op gang. Naarmate de beleidskeuzes duidelijker werden, stond er met de sector een constructieve dialoog rond concrete modaliteiten.

Het feit dat de volledige hervorming zich gedurende drie overgangsjaren kan ontwikkelen, verhoogde de haalbaarheid in de sector.

In tegenstelling tot de oude decreten leggen de nieuwe decreten geen verplichtingen op aan het provinciale beleidsniveau. Het personeel wordt door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd tegen 95 procent, zonder onderscheid inzake de plaats van hun inzet. De provinciebesturen kunnen autonoom een eigen beleid uitwerken ten opzichte van het volksontwikkelingswerk.

De vier elementaire kenmerken van het verenigingsleven, namelijk de ontmoetingsfunctie, de sociale actiefunctie, de educatieve en de culturele functie, worden in de nieuwe regelgeving voor verenigingen opnieuw en terecht gevaloriseerd. De relatie tussen de professionele kaders en de werking en begeleiding van lokale afdelingen of groepen wordt sterker uitgewerkt. Er werden meer soepele normen uitgewerkt voor bijzondere doelgroepen alsook een specifieke regeling voor migrantenorganisaties. Bovendien wordt de interculturele samenwerking door deze decreten sterk aangemoedigd.

Diegenen die hieruit menen te moeten concluderen dat het departement van Cultuur koffiekranstjes subsidieert, zijn ofwel slecht geïnformeerd, ofwel te kwadertrouw. Meer nog dan in de vorige decreten wordt de subsidiëring gekoppeld aan reële activiteiten en kunstmatige structuren worden niet zonder meer in leven gehouden.

Mijnheer Seghers, in tegenstelling tot wat u zei, wordt het bestaan van kleine organisaties niet bedreigd en

dit omwille van de ingebouwde positieve discriminatie.

Tegenover de wildgroei van kleinschalige vormingsinstellingen allereerst zal via het nieuwe decreet in de sector van de instellingen een schaalvergroting en een duidelijke profilering worden gerealiseerd. Dit moet de positionering ten opzichte van de onderwijsinstellingen eveneens verduidelijken. Door vormings- en ontwikkelingswerk aan te bieden vanuit dezelfde structuren wordt de toegankelijkheid van de instellingen vergroot en wordt het potentiële doelpubliek verruimd. Naast de verenigingen en de instellingen wordt een volwaardige sector van diensten voor sociaal-cultureel werk mogelijk gemaakt. In dat verband zet ik mij af tegen diegenen die beweren dat het louter zou gaan om een "restdecreet". Aangezien een en ander op het terrein nog gestalte moet krijgen wordt trouwens decretaal vastgelegd dat in het jaar 2000 een evaluatie zal worden gemaakt.

Het nakende einde van deze regeringsperiode heeft ons genoodzaakt de herstructurering van de bovenbouw, meer bepaald het luik betreffende de coördinatiecentra, uit het decreet te lichten. Het had immers geen zin een element van de bovenbouw te willen hervormen zonder de garantie ook, de raad en het centrum voor cultuurbeleid te kunnen realiseren. Hiermee wordt een belangrijk aspect van de hervorming doorgeschoven naar de volgende regeringsperiode.

Ik hoop dat het idee van een beleidsvoorbereidende instelling die de hele culturele sector aangaat spoedig kan worden omgezet in de praktijk.

Mijnheer de voorzitter, collega's, thans zal ik even ingaan op de diverse amendementen die inmiddels werden rondgedeeld.

Ik wil vooreerst een verklaring afleggen in verband met de problematiek van de loonschalen voor de administratieve personeelsleden.

Weckx

In uitvoering van de vigerende decreten worden voor de subsidiëring van niet-universitair gevormde administratieve personeelsleden -afhankelijk van hun opleiding en/of ervaring- 3 subsidieweddeschalen gehanteerd : 30.1 voor klerk ; 20.1 voor opsteller en 22.3 voor revisor-boekhouder.

Afhankelijk van het aantal gesubsidieerde personeelsleden of de inzet in erkende streekorganisaties worden 3 verschillende subsidiepercentages toegepast : 95, 80 en 45 percent.

Van de 162 personeelsleden waarvoor op dit ogenblik een subsidie berekend wordt op basis van de weddeschaal 22.3 werken er 92 deeltijds en behoren er 67 tot de subsidiecategorie 45 percent en 14 tot de categorie van 80 percent.

De nieuwe voorstellen van decreet hanteren slechts één weddeschaal voor de subsidiëring van de administratieve personeelsleden. De nieuwe schaal A 1 komt overeen met de vroegere middenschaal 20.1.

Het subsidiepercentage van 95 percent wordt echter toegepast op al de administratieve personeelsleden.

Bovendien wijzigen de nieuwe decreten niets aan de individuele arbeidsovereenkomsten. Elke werknemer behoudt minimaal zijn verworven weddestatuut.

Voor de gesubsidieerde organisatie is de nieuwe regeling gunstiger dan de huidige.

Voor dezelfde loonkost wordt globaal een hogere subsidie verleend.

Instellingen met personeelsleden die vroeger op basis van de weddeschaal 22.3 werden gesubsidieerd met een 95 subsidiepercentage en een gemiddeld jaarlijks subsidieverlies van 77.906 frank lijden, krijgen volgens de nieuwe decreten een meerontvangst van 184.845 frank voor de personeelsleden die vroeger volgens

de weddeschaal 30.1 werden betoelaagd.

Vermits de rechten van het personeel gevrijwaard blijven, de globale weddesubsidie per organisatie stijgt en elke bijkomende uitgave binnen de perken van de begroting moet worden opgevangen, stel ik voor dat het voorgesteld amendement inzake de weddeschalen van de administratieve personeelsleden niet wordt weerhouden.

Mijnheer de voorzitter, ik vraag dat het amendement van de heren Geysels en Lauwers om de 5.000 uren-regeling te vervangen door 3.000, wordt verworpen.

Wij stellen immers vast dat bepaalde regio's een overconcentratie aan vormingsinstellingen kennen terwijl andere regio's "blinde vlekken" zijn en van vormingsaanbod verstoken blijven. Een spreiding van het aanbod wordt het best gevrijwaard door landelijke instellingen met een territoriaal gespreid aanbod. Het is moeilijker 3.000 landelijke uren te realiseren dan 5.000 in stedelijke agglomeraties. Bovendien kunnen gemeentelijke en provinciale overheden deze niet-landelijke instellingen mee ondersteunen.

Omwille van deze en van budgettaire redenen heeft de commissie uw amendement verworpen.

Het amendement van de heer Dewael uit vrees dat een aantal organisaties door toepassing van de nieuwe decreten hun erkenning en subsidiëring zouden verliezen, is voorbarig. De nieuwe regeling voorziet immers in een overgangperiode van drie jaar.

Aan organisaties die noch op dit ogenblik, noch in de toekomst in de huidige regelgeving passen, kunnen facultatieve toelagen en toelagen op basis van de koninklijke besluiten van 1921 en 1969 nog steeds worden toegekend.

Bovendien is de omschrijving "symbolische financiële tegemoetkoming"

bijzonder vaag.

Mijnheer Segers, fiscaal aftrekbare giften behoren tot de bevoegdheid van de federale minister van Financiën zodat het koninklijk besluit ter zake van 4 maart 1965 zou moeten wordengewijzigd.

Het amendement van de heer Dewael valt volkomen buiten het bestek van de voorliggende decreten. Daarom vraag ik de Raad dit amendement te verwerpen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is wellicht mijn laatste tussenkomst als lid van deze Raad en als minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Alhoewel ik nog graag een aantal ideeën in decreten had omgezet, kijk ik met enige fierheid terug op het werk dat ik samen met u in een constructieve dialoog tot een goed einde heb gebracht.

Ons decretaal werk strekt zich uit over de diverse sectoren van het cultuurbeleid. Ik hoop dat de organisaties en de instellingen, de individuen en maatschappelijke verbanden dankzij het gevoerde cultuurbeleid beter in staat zijn om hun plaats te bepalen in o.m. **geïnternationaliseerde** en multiculturele samenleving.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik ga niet akkoord met de uitleg van de minister inzake het amendement inzake de administratieve personeelsleden.

Zijn antwoord overtuigt mij niet.

De verwijzing naar een CAO of een arbeidsrechtelijke verhouding tussen de werkgever en werknemer doet niets af van de motivering van het amendement.

Het antwoord van de minister inzake het amendement van de heer Lauwers en mijzelf betreffende de discriminatie tussen landelijke en niet-landelijke

Geysels

delijke instellingen, overtuigt mij evenmin.

De minister zegt dat de voorliggende subsidieregeling de beste manier is om de "blinde vlekken" weg te werken.

Mijnheer de minister, u vergist zich !

Het volkswikkelingswerk maakt een evolutie door. Denken wij maar aan de basiseducatie. Er moet ter zake een regionale spreiding worden uitgewerkt die **kadert** in een gestructureerd aanbod in een bepaalde regio. Dit is de te volgen weg.

Ik dacht dat u akkoord was dat dit de juiste weg is. Daarom kan ik niet begrijpen dat u de instellingen die samenwerken en een georganiseerd aanbod in een bepaalde regio aanbieden, strengere eisen wilt opleggen dan landelijke organisaties die wel de mobiliteit van de cursisten verhoogt maar geen afdoend antwoord bieden op de door u besproken problematiek.

Uw argument bewijst dat wij gelijk hebben en de regionaal werkende samenwerkingsverbanden positief discrimineren.

Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Van Peel, Hostekint en Lauwers houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswikkelingswerk.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOPDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° volkswikkelingswerk : een vorm van sociaal-cultureel werk voor volwassenen, waarbij de deelnemers leren kennis, inzicht en vaardigheden te vergroten voor zichzelf of voor anderen, met het oog op hun persoonsontplooiing en hun functioneren in de samenleving, met uitsluiting van diplomagerichte, schoolse en/of beroepsopleiding ;

2° vereniging : in kernen of afdelingen, op vrijwillige basis georganiseerd, samenkomen en samenwerken van personen onder leiding van een gekozen bestuur om aan volkswikkelingswerk te doen ; volkswikkelingswerk in verenigingen impliceert een programmaopbouw waarin volgende functies worden ingevuld : de ontmoetingsfunctie, de sociale actiefunctie, de educatieve functie en de culturele functie ;

3° kern of afdeling : een autonome entiteit waarvan de werking overeenkomstig dit decreet duidelijk aanwijsbaar is binnen een territoriale omschrijving of rond een welbepaald thema ;

4° bijzondere doelgroepen : personen en groepen met een handicap en/of in een situatie van kansarmoede die willen participeren aan volkswikkelingswerk en die vanwege een handicap en/of een situatie van kansarmoede, zoals de langdurige werkloosheid, daar in verminderde mate toe in staat zijn ;

5° bijzondere doelgroep van migranten : alle legaal in ons land verblijvende personen van vreemde etnische afkomst, al dan niet met een

zwakke sociaal-economische situatie, ongeacht of zij de Belgische nationaliteit verworven hebben ;

6° interculturele activiteit : activiteit die intercultureel bedoeld is en waaraan migranten van verschillende culturen deelnemen, of waaraan migranten en autochtonen deelnemen ; zij biedt ruimte voor uitwisseling en samenwerking ;

7° programma : een door de vereniging zelf opgezette en vooraf aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt onder deskundige begeleiding kennis, inzicht, vaardigheden of vermogen tot expressie te verwerven of te bevorderen over een duidelijk vooropgesteld onderwerp ; een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding ; programma's bevatten in hun totaliteit verschillende onderwerpen hetzij betreffende persoonsontwikkeling, hetzij betreffende maatschappelijke integratie en participatie, hetzij betreffende beide ;

8° administratie : de afdeling die verantwoordelijk is voor het volkswikkelingswerk ;

9° commissie : de sectorale adviescommissie voor het volkswikkelingswerk.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende verenigingen van volkswikkelingswerk.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

Alleen het volkswikkelingswerk dat georganiseerd wordt binnen het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad,

Voorzitter

komt in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.

— *Aangenomen.*

HOOPDSTUK II

Erkenning

Artikel 5

§ 1. De vereniging voor volkswontwikkelingswerk moet volgens haar statuten opgericht zijn met het doel aan volkswontwikkelingswerk te doen. De statuten vermelden tevens de specifieke doelstellingen.

§ 2. De vereniging voor volkswontwikkelingswerk wordt gedragen door vrijwilligers en heeft een democratische en zelfstandige werking.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

De vereniging moet bovendien :

1° het volkswontwikkelingswerk organiseren op basis van groepsactiviteiten ;

2° minstens tachtig actieve kernen of afdelingen hebben, die representatief vertegenwoordigd moeten zijn in alle bestuursorganen van de vereniging ; actieve kernen of afdelingen van migranten tellen dubbel voor het bereiken van deze norm ;

3° de actieve kernen of afdelingen gespreid hebben over minstens vier provincies, met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het totaal aantal actieve kernen of afdelingen kan inbrengen ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;

4° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel, waarbij de zetel gelegen is in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en waarbij de raad van bestuur uit minstens negen leden bestaat ; de raad van bestuur

is, in meerderheid, samengesteld uit vrijwillige en onbezoldigde bestuursleden ;

5° binnen de drie maanden na de betekening van de erkenning beschikken over minstens één voltijds educatief personeelslid ;

6° een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen opleggen betreffende de boekhouding ;

7° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken overleggen alsook een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de vereniging, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken ;

8° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd programma en werkingsverslag met de nodige bewijsstukken overleggen, waaruit moet blijken dat de vereniging de vier functies, zoals bedoeld in artikel 2, 2°, invult ; het werkingsverslag omvat per aangesloten actieve kern of afdeling een rapportering ;

9° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;

10° zich verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de vereniging, haar bestuurders en medewerkers.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. De werking van de vereniging omvat volgende activiteiten:

1° zij begeleidt en stimuleert de kernen of afdelingen ;

2° zij organiseert kaderopleiding ten behoeve van de vrijwilligers en de eigen professionele medewerkers ;

3° zij ontwikkelt en biedt de kernen of afdelingen documentatie, hulp- en leermiddelen aan ;

4° de vereniging beschikt over een eigen publikatie, die minstens vier maal per jaar verschijnt.

§ 2. De vereniging kan bovendien voor haar eigen leden of voor een ruimer publiek programma's organiseren. Deze programma's, die minimum zes uur duren, worden zo georganiseerd dat per periode van zes weken minstens zes uur worden gegeven, waarbij ieder onderdeel minstens twee uur duurt.

§ 3. De vereniging kan ook voor de eigen leden of voor een ruimer publiek op landelijk niveau projecten realiseren. Bij het opzet of in het bereik van het project moeten minstens twintig afdelingen betrokken zijn. In dit geval wordt hoogstens een half-tijdse educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd. Indien bij een project minstens veertig afdelingen betrokken zijn, wordt hoogstens een educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

§ 4. De activiteiten, zoals bedoeld in § 1, 2°, en § 2 van dit artikel, worden gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens twaalf bedraagt.

§ 5. De activiteiten zoals bedoeld in dit artikel, mogen geen activiteiten zijn die via andere subsidieregelingen van de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd zijn.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. Per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie moeten door de educatieve personeelsleden als groep jaarlijks vijfhonderd uren besteed worden aan activiteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°. Hiervan moeten minstens tweehonderdvijftig uren vooraf aan de administratie worden meegedeeld. De overige uren maken het voorwerp uit van een jaarlijkse rapportering in het werkingsverslag.

§ 2. De personeelsleden met staf-functie moeten de activiteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 3° en 4°, in-

Voorzitter

vullen en hierover jaarlijks rapporteren in het werkingsverslag.

§ 3. De programma's, zoals bedoeld in artikel 7, § 2, worden jaarlijks georganiseerd gedurende minstens vijfhonderd uren per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie. De helft van deze uren moet gepresteerd worden door de gesubsidieerde educatieve personeelsleden als groep. Alle vijfhonderd uren moeten vooraf aan de administratie worden meege-deeld.

§ 4. De projecten, zoals bedoeld in artikel 7, § 3, moeten door de gesubsidieerde educatieve personeelsleden worden tot stand gebracht. Zij worden vooraf aan de administratie mee-gedeeld en maken het voorwerp uit van een jaarlijkse rapportering in het werkingsverslag.

§ 5. Voor interculturele activiteiten die georganiseerd worden in het kader van activiteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, of artikel 7, § 2, worden de uren tot een maximum van 10 percent van het totaal aantal vereiste uren dubbel geteld.

§ 6. Voor de activiteit, bedoeld in artikel 7, § 1, 1°, wordt een forfaitaire duur van twee uur per begeleidingsmoment in rekening gebracht voor de toepassing van § 1 van dit artikel. De activiteiten waarvan de reële duur deze forfaitaire duur overschrijdt, worden voor hun reële duur in aanmerking genomen mits vooraf hiervan bij de mededeling aan de administratie melding is gemaakt.

§ 7. Voor de kaderopleidingsactiviteiten, bedoeld in artikel 7, § 1, 2°, geldt de reële duur van de activiteit.

-Aangenomen.

Artikel 9

§ 1. Een kern of afdeling is actief wanneer zij voldoet aan volgende voorwaarden :

1° per jaar minstens zes activiteiten van volksontwikkelingswerk organiseren, waarvan minstens de helft behoort tot de domeinen educatie en cultuur ; het aantal deelnemers per

activiteit bedraagt minstens twaalf ; interculturele activiteiten worden dubbel aangerekend ;

2° per jaar minstens drie bestuurs- of teamvergaderingen organiseren en minstens eens per jaar een programmeringsactiviteit houden in overleg met de leden, de geïnteresseerden of de betrokkenen.

§ 2. De activiteiten van § 1, 2° vallen niet samen met de activiteiten van § 1, 1° van dit artikel.

- Aangenomen.

Artikel 10

Verenigingen die nog niet beschikken over tachtig actieve kernen of afdelingen, kunnen gedurende hoogstens drie jaar aanspraak maken op een voorlopige erkenning, wanneer zij minstens veertig actieve kernen of afdelingen tellen, die over minstens vier provincies zijn gespreid. Een vereniging die de norm van tachtig actieve kernen of afdelingen niet meer haalt, maar die nog wel beantwoordt aan de overige voorwaarden van dit decreet, valt automatisch terug op de voorlopige erkenning. Een vereniging die na drie jaar van voorlopige erkenning, de norm van tachtig actieve kernen of afdelingen niet haalt, verliest automatisch haar erkenning. Deze vereniging kan binnen een termijn van vijf jaar geen nieuwe aanvraag tot erkenning meer doen op basis van dit decreet.

- Aangenomen.

Artikel 11

§ 1. Verenigingen die zich uitsluitend richten tot bijzondere doelgroepen, zoals bepaald in artikel 2, 4°, kunnen erkend worden wanneer zij minstens veertig actieve lokale kernen of afdelingen tellen, gespreid over minstens vier provincies, met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het totaal aantal actieve lokale kernen of afdelingen kan inbrengen.

§ 2. Deze verenigingen kunnen verder volgende afwijkingen genieten :

1° de activiteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2°, en 7, § 2, worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de betrokken doelgroep ;

2° behoudens te voldoen aan de overige voorwaarden van artikel 9, zijn hun kernen of afdelingen actief als zij per jaar minstens vier activiteiten van volksontwikkelingswerk organiseren, waarvan minstens de helft tot de domeinen educatie en cultuur behoort ; het aantal deelnemers per activiteit bedraagt minstens zes.

- Aangenomen.

Artikel 12

De vereniging moet de aanvraag tot erkenning bij de administratie indienen vóór 1 mei van het desbetreffend jaar. Zij moet **kunnen** aantonen dat ze beantwoordt aan de voorwaarden van dit decreet. De vereniging moet de activiteiten, zoals bedoeld in de artikelen 6 tot en met 11, hebben georganiseerd gedurende minstens één jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning. De erkenning gaat in vanaf 1 januari daaropvolgend.

- Aangenomen.

Artikel 13

§ 1. De Vlaamse regering verleent de erkenning en heft deze op, als de vereniging niet langer voldoet aan de vereisten, vervat in de artikelen 5, 6 en 9 van dit decreet.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

- Aangenomen.

HOOFDSTUK III

Subsidiëring

Artikel 14

De subsidiëring bestaat uit een vaste basissubsidie, een werkingsubsidie en een personeelssubsidie.

Voorzitter

Artikel 15

De vaste basissubsidie bedraagt :

1" tweehonderdvijftigduizend frank voor de erkende verenigingen ;

2" honderdduizend frank voor de voorlopig erkende verenigingen, zoals bedoeld in artikel 10.

— *Aangenomen.*

Artikel 16

§ 1. De personeelssubsidie bedraagt 95 percent van de salarisschalen van de bijlagen bij dit decreet. Deze salarisschalen gelden als forfaitaire bedragen voor de berekening van de subsidies.

§ 2. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn samengesteld uit volgende loonkostelementen : het brutobedrag van het jaarsalaris, het brutobedrag van het jaarlijkse vakantiegeld volgens het private stelsel en de bijdragen die door de werkgever gestort moeten worden met toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 3. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Op 1 november 1994 bedraagt de uitbetalingscoëfficiënt 1,1487.

§ 4. In afwachting van een eigen collectieve arbeidsovereenkomst voor de sector van het sociaal-cultureel werk, worden vanaf de inwerkingtreding van dit decreet de salarisschalen geïndexeerd overeenkomstig het aanvullend nationaal paritair comité voor bedienden nr. 218.

§ 5. De verenigingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van

de Vlaamse regering, in de salarisschalen opgenomen worden.

§ 6. De personeelssubsidie wordt alleen toegekend als per gesubsidieerde personeelsfunctie het bewijs geleverd wordt van voldoende personeelsuitgaven. De verenigingen moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

§ 7. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, bepalen van welke specifieke diploma's of bekwaamheidsbewijzen de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn en welke bijscholings- of vormingsprogramma's eventueel gevolgd moeten worden.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidie gelden de volgende salarisschalen :

1" voor de functie van directeur : universitair diploma : salarisschaal E1 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E3 van de bijlage bij dit decreet ;

2" voor de educatieve of staftuncties : universitair diploma : salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;

3" voor de administratieve functies : minstens een studiegetuigschrift van het hoger secundair of een daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal A1 van de bijlage bij dit decreet.

§ 2. De personeelsleden van een vereniging worden gesubsidieerd op basis van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet op grond van hun functie in de vereniging, hun opleiding en hun anciënniteit.

§ 3. Bij vervanging van een personeelslid of bij opsplitsing van een voltijdse personeelsfunctie in deeltijdse, in de loop van een werkingsjaar, blijft gedurende het ganse werkingsjaar de salarisschaal van de titularis(sen) van de personeelsfunctie,

op datum van 1 januari van het lopende jaar, van toepassing op die personeelsfunctie.

§ 4. De personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden en niet beantwoorden aan de in § 1 gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste met de respectievelijke functie overeenstemmende salarisschaal, zoals bedoeld in artikel 17, § 1.

§ 5. De personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden op basis van de salarisschaal E3 van de bijlage bij dit decreet, behouden op persoonlijke titel deze inschaling.

§ 6. Voor de aanvullende educatieve personeelsfuncties geldt een forfaitaire subsidie van één miljoen tweehonderdduizend frank.

— *Aangenomen.*

Op artikel 17 is er een amendement van de heer Hancké CS.

Artikel 17

Een nieuwe § 7 toevoegen -die luidt als volgt :

„§ 7. De administratieve personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden op basis van de salarisschaal A2, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 tot vaststelling van de subsidiabele salarisschalen voor de personeelsleden van de organisaties voor vormings- en ontwikkelingswerk, behouden op persoonlijke titel deze inschaling.“
De heer Geysels heeft het woord.

De **heer J. Geysels** : Mijnheer de voorzitter, ik kan niet spreken namens de collega's die het amendement mee hebben ingediend. Ik spreek dus in eigen naam.

Ik wil bij de minister aandringen op een duidelijker antwoord en een verklaring met betrekking tot de bedoeling en de verantwoording van het

Geysels

amendement. Ik ben mij ten zeerste bewust van de reglementaire bepalingen van deze Raad die betrekking hebben op de stemming van dit decreet. Om het in simpele termen te stellen, wij stoppen normaal deze week en vanuit de oppositie vind ik dat deze decreten ingang moeten vinden. Ik doe dus niet mee aan om het even welk manoeuvre dat er toe zou leiden dat de decreten niet in voege zouden treden. Mijnheer de minister, u stond afwijzend tegenover het amendement. Het is een minimaal amendement. We vragen dus niet, zoals oorspronkelijk in de commissie, om een wijziging van de verhouding tussen het administratieve en educatieve gedeelte. Wij vragen dat voor een aantal instellingen een aantal initiatieven, waarop deze belangrijke problematiek betrekking heeft, met een beperkte budgettaire enveloppe als consequentie van het amendement zou worden geregeld. Wat mij betreft zouden we kunnen overwegen om het amendement in te trekken als er ter zake een budgettaire garantie komt van de minister.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat de organisaties globaal gezien meer krijgen. Kan u de heer Geysels geruststellen of kan u bevestigen dat dit niet alleen globaal zo is maar dat dit ook per organisatie geldt ? Zijn er een aantal instellingen die minder zouden krijgen als gevolg van de regeling die nu wordt voorgesteld ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Ten eerste heb ik de tekst zoëven aan de heer Hancké gegeven zodat hij nog even nagekeken kan worden. Normaal zullen de organisaties meer krijgen.

Ten tweede, wat de administratieve krachten betreft, is het barema opgetrokken tot het gemiddelde barema. Met andere woorden, men heeft dus

ook meer mogelijkheden om de anderen te betalen. Ik meen als besluit in ieder geval te mogen zeggen dat er geen organisaties zijn die door de mazen van het net zullen vallen.

De voorzitter : Het amendement wordt aangehouden.

Wij stemmen morgen over het amendement.

Artikel 18

§ 1. Voltijdse personeelsleden kunnen vervangen worden door deeltijdse personeelsleden. Deeltijds is minstens halftijds.

§ 2. Alleen personeelsfuncties met minimaal een halftijdse bezetting zijn subsidiabel. Deeltijdse tewerkstelling komt voor subsidiëring in aanmerking op voorwaarde dat zij binnen een educatieve of een administratieve personeelsfunctie minstens halftijds is.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

De werkingssubsidie bedraagt tweehonderdvijftigduizend frank per gesubsidieerde educatieve personeels- of staffunctie. Zij bedraagt honderdvijfentwintigduizend frank per gesubsidieerde halve educatieve personeels- of staffunctie.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

De bedragen in de artikelen 15 en 19 kunnen worden aangepast aan het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen. De bedragen die van toepassing zijn op 1 december 1994, zijn uitgedrukt tegen 100 procent.

— *Aangenomen.*

Artikel 21

Voor de berekening van de subsidie van de erkende verenigingen, met

uitzondering van de verenigingen zoals bedoeld in de artikelen 10, 11 en 32 tot en met 35, gelden volgende normen :

1" er wordt één educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van veertig actieve kernen of afdelingen ; er wordt een halftijdse educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van twintig actieve kernen of afdelingen ;

2" de staffuncties worden als volgt gesubsidieerd :

a) één staffunctie voor de eerste tachtig actieve kernen of afdelingen ;

b) twee staffuncties voor de eerste honderd zestig actieve kernen of afdelingen ;

c) één staffunctie per bijkomende honderd zestig actieve kernen of afdelingen ;

3" aanvullende educatieve personeelsfuncties worden als volgt gesubsidieerd :

a) iedere vereniging heeft recht op één aanvullende educatieve personeelsfunctie ;

b) het maximale aantal subsidiabele aanvullende educatieve personeelsfuncties is 10 procent van het totale aantal gesubsidieerde educatieve personeelsfuncties zoals bedoeld in 1" van dit artikel ;

c) de aanvullende activiteiten van artikel 7, § 2 en § 3, kunnen niet samenvallen met de activiteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1 ;

4" er wordt één administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van drie educatieve personeelsfuncties en/of staffuncties, met uitzondering van de minimale erkenningsschijf van tachtig actieve kernen of afdelingen, waarvoor één administratieve personeelsfunctie wordt toegekend ;

5" de aanvullende educatieve personeelsfuncties, zoals bedoeld in 3°,

Voorzitter

kunnen omgezet worden in educatieve medewerkers in bijambt.

— *Aangenomen.*

Artikel 22

Voor de erkende verenigingen, zoals bedoeld in artikel 11, worden één educatieve en één halve administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd voor de eerste schijf van veertig actieve kernen of afdelingen. Per bijkomende schijf van twintig actieve kernen of afdelingen wordt een halve educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

— *Aangenomen.*

Artikel 23

Voor de berekening van de subsidie voor de voorlopig erkende verenigingen, zoals bedoeld in artikel 10, gelden de volgende normen :

1" er wordt één educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van veertig actieve kernen of afdelingen ;

2" er wordt één halve administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd per educatieve personeelsfunctie.

— *Aangenomen.*

De voorzitter : De heer Dewael stelt een nieuw artikel 23bis voor.

Artikel 23bis (nieuw)

Een nieuw artikel 23bis invoegen, dat luidt als volgt :

„Artikel23bis

De Vlaamse regering maakt elk jaar een lijst bekend van de organisaties die levensvatbaar zijn door andere inkomsten dan overheidssubsidies en omwille van hun positieve bijdrage tot de volkswontwikkeling recht hebben op een symbolische financiële tegemoetkoming.“.

Artikel 23bis wordt aangehouden.

Artikel 24

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting is goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijkse voorschotten uitbetaald. Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidie, toegekend voor het voorlaatste begrotingsjaar, mits de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerd werkingsjaar door de Vlaamse regering werd goedgekeurd. Voor verenigingen die twee of meer jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar en die tijdens de laatste twee jaar een toezegging hebben ontvangen voor een uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand en dit ook effectief hebben uitgevoerd, wordt het in de vorige alinea vermelde voorschot verhoogd met 22,5 percent van de subsidie waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar voor zover het de uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand betreft. Voor verenigingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot één vijfde van de subsidie waarop de vereniging aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de overgelegde betalingsbewijzen. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het volgende werkingsjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 25

De Vlaamse regering bepaalt, de commissie gehoord, de nadere regeling van de uitkering van de verschillende subsidies.

— *Aangenomen.*

Artikel 26

Het aantal subsidiabele personeelsleden wordt begrensd door de normen, zoals bedoeld in de artikelen 21, 22 en 23. Het subsidiabele personeelsbestand wordt berekend in halve equivalenten.

— *Aangenomen.*

Artikel 27

Een uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand is mogelijk zodra een volgende halve schijf van uren en afdelingen gedurende één jaar volledig is opgevuld. De uitbreiding gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar. Deze uitbreiding kan per jaar echter ten hoogste een halve personeelsfunctie omvatten.

— *Aangenomen.*

Artikel 28

Het subsidiabele personeelsbestand wordt beperkt zodra de normen niet meer worden gehaald. De beperking gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgende kalenderjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 29

Bij ontoereikend krediet wordt een gelijkmatige vermindering toegepast op de personeelssubsidie, met uitzondering van de personeelssubsidie voor de minimale erkenningsdrempel van tachtig actieve kernen of afdelingen, en de subsidie voor de activiteiten van de lokale vereniging van

Voorzitter

migranten zoals bedoeld in artikel 35, § 1.

Aangenomen.

Artikel 30

In het kader van haar prioriteitenbeleid kan de Vlaamse regering de verenigingen verzoeken om vanuit de eigen statutaire doelstellingen binnen hun jaarwerking een bijdrage te leveren om het prioriteitenbeleid uit te voeren. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, hiervoor stimulerende maatregelen uitwerken.

— Aangenomen.

Artikel 31

§ 1. Bij onregelmatigheden in de aangifte, het invullen van de activiteiten of de rapportering betreffende de werking, zoals bedoeld in de artikelen 7 en 8, kan de Vlaamse regering de subsidies verminderen.

§ 2. Het niet invullen van de activiteiten, bedoeld in artikel 7, § 1, 3° of 4°, leidt in het werkingsjaar dat volgt op het indienen van het werkingsverslag, tot een subsidievermindering van een personeelsfunctie en bijbehorende werkingssubsidie per niet-ingevulde activiteit.

§ 3. Een onregelmatigheid bij de aangifte, de invulling of de rapportering betreffende de activiteiten, bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, § 2 en § 3, leidt tot volgende dubbele sanctie :

1° verbod om het personeelsbestand uit te breiden het jaar volgend op de onregelmatigheid ;

2° een vermindering van de subsidie van het lopende werkingsjaar in verhouding tot de vastgestelde onregelmatigheid.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

-Aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Bijzondere bepalingen voor verenigingen van migranten

Artikel 32

De erkenningsvoorwaarden voor een landelijke vereniging van migranten zijn de volgende :

1° de artikelen 1 tot en met 6, artikel 7, § 1, en de artikelen 12 en 13 zijn van toepassing op de landelijke verenigingen van migranten, met uitzondering van artikel 6, 2°, voor wat betreft het aantal actieve kernen of afdelingen, 3° en 5° ; het aantal van tachtig actieve kernen of afdelingen wordt teruggebracht tot tien, het aantal van vier provincies wordt teruggebracht tot twee en het aantal van één educatieve personeelsfunctie wordt teruggebracht tot één halve ;

2° activiteiten die zich hoofdzakelijk situeren in erediensmateries, worden met aangezien als volksontwikkelingswerk ;

3° de activiteiten zijn hoofdzakelijk gericht op emancipatie, participatie en integratie ;

4° bij de activiteiten wordt de Nederlandse taal gehanteerd ; elke briefwisseling of elk contact met de administratie gebeurt in het Nederlands,

— Aangenomen.

Artikel 33

§ 1. Op de lokale vereniging van migranten, niet als een actieve kern of afdeling aangesloten bij een landelijke vereniging van migranten, zijn de artikelen 1 tot en met 6, 12, 13 en 32, 2°, 3° en 4°, eveneens van toepassing, met uitzondering van artikel 6, 2°, 3° en 5°.

§ 2. Op de lokale vereniging van migranten, als een actieve kern of afdeling aangesloten bij een landelijke vereniging van migranten, zijn de artikelen 1 tot en met 6, 12, 13 en 32, 2°, 3° en 4° eveneens van toepassing, met uitzondering van artikel 6, 2°, 3°, 4° en 5°.

— Aangenomen.

Artikel 34

De subsidiëeringsvoorwaarden en -normen voor een landelijke vereniging van migranten zijn de volgende :

1° de artikelen 14, 16 tot en met 18, 20, 24, 25 en 29 zijn van toepassing op de landelijke verenigingen van migranten ;

2° de vaste basissubsidie voor de landelijke vereniging met minder dan veertig afdelingen bedraagt honderdvijfentwintigduizend frank ; vanaf veertig afdelingen bedraagt de vaste basissubsidie tweehonderdvijftigduizend frank ;

3° de werkingssubsidie voor de landelijke vereniging bedraagt honderdvijfentwintigduizend frank per gesubsidieerde halve educatieve personeelsfunctie ;

4° voor de eerste tien actieve kernen of afdelingen kan één halftijds educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd worden ; per bijkomende schijf van tien actieve kernen of afdelingen kan een halve educatieve personeelsfunctie worden gesubsidieerd tot een maximum van vier in het totaal ; de begeleidings- en kaderopleidingsactiviteiten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, worden jaarlijks georganiseerd gedurende minstens vijfhonderd uur per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie, waarbij de bepalingen van artikel 8 eveneens van toepassing zijn, voor zover zij betrekking hebben op deze activiteiten ; er kan een halve administratieve personeelsfunctie worden gesubsidieerd per schijf van twintig actieve kernen of afdelingen ;

5° uitbreiding en vermindering van personeelfuncties gebeuren overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 27 en 28 ;

6° personeelsleden die niet beantwoorden aan de in artikel 17, § 1, gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste met de respectievelijke functie overeenstemmende salarisschaal hetzij salarisschaal E4, hetzij salaris-

Voorzitter

schaal Al. ; deze uitzondering geldt slechts gedurende de eerste zes jaar van de toepassing van dit decreet.

— *Aangenomen.*

Artikel 35

§ 1. De activiteiten van de lokale vereniging van migranten, al dan niet als een actieve kern of afdeling aangesloten bij een landelijke vereniging, worden als volgt gesubsidieerd :

1° een cultuurspreidende activiteit : hoogstens 90 percent van de totale specifieke kosten met een plafond van vijftienduizend frank ; een cultuurspreidende activiteit is een activiteit waarbij een culturele manifestatie wordt aangeboden ;

2° een educatieve activiteit : hoogstens 90 percent van de totale specifieke kosten met een plafond van vijftienduizend frank ;

3° een recreatieve of ontmoetingsactiviteit : hoogstens 75 percent van de specifieke kosten met een plafond van tweeduizend vijfhonderd frank ; een recreatieve of ontmoetingsactiviteit is een activiteit die gericht is op sociaal contact ;

4° voor een **interculturele** activiteit wordt de activiteitssubsidie met 50 percent verhoogd ;

5° voor een activiteit specifiek ingericht voor migrantenvrouwen wordt de activiteitssubsidie met 50 percent verhoogd ;

6° de totale activiteitssubsidie per lokale vereniging bedraagt jaarlijks maximum honderdduizend frank.

§ 2. De regeling, vervat in § 1, geldt slechts gedurende de eerste zes jaar volgend op de inwerkingtreding van dit decreet, tenzij de Vlaamse regering, na evaluatie van deze regeling, anders beslist.

§ 3. Na verloop van de in 8 2 bedoelde periode gelden de bepalingen van de artikelen 9 en 11, § 2, 2°.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 36

Opgeheven worden :

1° het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, zoals gewijzigd ;

2° het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, zoals gewijzigd ;

3° het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling, zoals gewijzigd ;

4° het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1993 houdende de voorwaarden tot erkenning en subsidiëring van organisaties van migranten.

— *Aangenomen.*

Artikel 37

§ 1. Verenigingen die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, erkend zijn op basis van de reglementering, vermeld in artikel 36, 1°, worden bij de erkenningsaanvraag vrijgesteld van bewijsvoering betreffende de activiteiten van artikel 7, § 1, 2° en 3°.

§ 2. Voor die verenigingen worden bij de erkenningsaanvraag de overeenkomstig de respectievelijke reglementering voor het werkingsjaar 1993 of 1994 meegedeelde en aanvaarde aangesloten actieve kernen of afdelingen in rekening gebracht.

§ 3. Verenigingen die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, erkend zijn op basis van de reglementering, vermeld in artikel

36, 1°, en niet voldoen aan artikel 6, 2° en 3°, of artikel 10 van dit decreet, beschikken over een overgangperiode van hoogstens drie jaar. Gedurende deze overgangperiode gelden de bepalingen van artikel 40, § 2 en § 3.

— *Aangenomen.*

Artikel 38

Wat de subsidiëring betreft, gelden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voor de overeenkomstig artikel 37, § 1 en § 2, erkende verenigingen volgende principes :

1° zij ontvangen voor de eerste drie werkingsjaren telkens minstens een subsidiebedrag gelijk aan het subsidiebedrag waarop zij krachtens de reglementering, vermeld in artikel 36, 1°, voor het werkingsjaar 1993 of 1994 recht hebben ;

2° a.1) voor de verenigingen voor wie bij de inwerkingtreding van dit decreet het subsidiebedrag met meer dan 2/5 stijgt, wordt vanaf 1996 de jaarlijkse subsidie per vereniging progressief verhoogd met een bedrag van twee miljoen ;

a.2) voor de verenigingen voor wie bij de inwerkingtreding van dit decreet het subsidiebedrag met maximum 2/5 stijgt, wordt vanaf 1996 de jaarlijkse subsidie per vereniging progressief verhoogd met een bedrag van één miljoen ;

b) vanaf het ogenblik dat elke erkende vereniging minstens 60 percent van het volledig subsidiebedrag van de bij erkenning vastgestelde werking krijgt, wordt de jaarlijkse subsidie per vereniging progressief verhoogd met een bedrag van twee miljoen tot het subsidiebedrag volledig de bij erkenning vastgestelde werking dekt.

3° als met toepassing van dit decreet het subsidiebedrag daalt, wordt de jaarlijkse subsidie vanaf 1998 per vereniging jaarlijks verminderd met een bedrag van één miljoen tweehonderdduizend frank tot het subsidiebedrag volledig de bij de erkenning **vastgestelde** werking dekt.

Voorzitter

Artikel 39

§ 1. Tijdens de eerste drie kalenderjaren na de erkenning wordt aan de erkende vereniging geen personeelsuitbreiding toegestaan volgens het aantal aangesloten actieve kernen of afdelingen en de in artikel 7, § 1, bedoelde activiteiten. Deze beperking geldt niet voor de landelijke vereniging voor migranten.

§ 2. Na deze periode geldt de mogelijkheid van een personeelsuitbreiding alleen voor de verenigingen die niet meer onder de toepassing van artikel 38, 2° of 3°, vallen.

§ 3. Vanaf het werkingsjaar 1996 kan de erkende vereniging overeenkomstig artikel 27 een personeelsuitbreiding krijgen voor activiteiten zoals bedoeld in artikel 7, § 2 en § 3.

— *Aangenomen.*

Artikel 40

§ 1. De verenigingen die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, erkend zijn op basis van één der reglementeringen, vermeld in artikel 36, 2° en 3°, beschikken over een termijn van maximum drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2° en 3°, of artikel 10 van dit decreet.

§ 2. Gedurende deze overgangperiode van drie kalenderjaren zijn voor deze verenigingen de overige werkingscriteria, vervat in dit decreet, van toepassing.

§ 3. Gedurende deze overgangperiode gelden voor deze verenigingen volgende specifieke subsidiëringcriteria :

1° voor de vaststelling van de vaste basissubsidie geldt een proportionele berekening afhankelijk van het aandeel van het aantal schijven van twintig aangesloten actieve kernen of afdelingen in de vereiste erkenningssnorm van tachtig kernen of afdelingen ;

2° voor de vaststelling van de personeelssubsidie geldt als minimum-berekeningseenheid een halftijdse edu-

catieve functie per schijf van twintig aangesloten actieve kernen of afdelingen ;

3° de berekening van de werkings-subsidie gebeurt volgens het aantal halftijdse en/of voltijdse educatieve personeelsfuncties.

— *Aangenomen.*

Artikel 41

De organisaties van migranten, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn krachtens de reglementering, bedoeld in artikel 36, 4°, zijn vrijgesteld van de naleving van artikel 12.

— *Aangenomen.*

Artikel 42

In de werkingsjaren 1995 en 1996 gelden voor de toepassing van artikel 24, wat betreft de berekening van de voorschotten per vereniging, als voorlaatste jaar respectievelijk het werkingsjaar 1993 en het werkingsjaar 1994.

— *Aangenomen.*

Artikel 43

De Vlaamse regering kan de in artikel 10 bedoelde voorlopige erkenning van een vereniging verlengen wanneer de specifieke kenmerken die eigen zijn aan de levenssituatie van de leden van die vereniging, hiertoe nopen.

— *Aangenomen.*

Artikel 44

Met uitzondering van de organisaties van migranten kunnen nieuwe verenigingen ten vroegste erkend worden vanaf het erkenningsjaar 1997.

— *Aangenomen.*

Artikel 45

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995, met uitzon-

dering van de bepalingen van artikel 7, § 2 en § 3 en de bepalingen met betrekking tot de lokale vereniging van migranten, vervat in de artikelen 33 en 35, en de opheffingsbepaling van artikel 36, 4°, die in werking treden op 1 januari 1996.

Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Goutry en Schellens houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksoontwikkelingswerk.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° volksoontwikkelingswerk : een vorm van sociaal-cultureel werk voor volwassenen, waarbij de deelnemers leren kennis, inzicht en vaardigheden te vergroten voor zichzelf of voor anderen, met het oog op hun persoonsontplooiing en hun functioneren in de samenleving ; programma's met het oog op het behalen van een diploma of een certificaat en programma's in het kader van beroepsopleiding zijn uitgesloten ;

Voorzitter

2° instelling : een privaatrechtelijke organisatie die, vanuit haar eigen specifieke en statutair bepaalde doelstellingen, programma's volkswikkelingswerk aanbiedt aan personen, groepen of andere organisaties ;

3° programma : een door een instelling zelf opgezette en vooraf aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt, onder deskundige begeleiding, kennis, inzicht, vaardigheden of vermogen tot expressie te verwerven of te bevorderen inzake een duidelijk vooropgesteld onderwerp ; een programma is gekenmerkt door continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding ; programma's bevatten in hun totaliteit verschillende onderwerpen, hetzij betreffende persoonsontwikkeling, hetzij betreffende maatschappelijke integratie en participatie, hetzij betreffende beide ;

4° bijzondere doelgroepen : personen en groepen met een handicap en/of in een situatie van kansarmoede die willen participeren aan volkswikkelingswerk en die vanwege een handicap en/of een situatie van kansarmoede, zoals de langdurige werkloosheid, daar in verminderde mate toe in staat zijn ;

5° administratie : de afdeling die verantwoordelijk is voor het volkswikkelingswerk ;

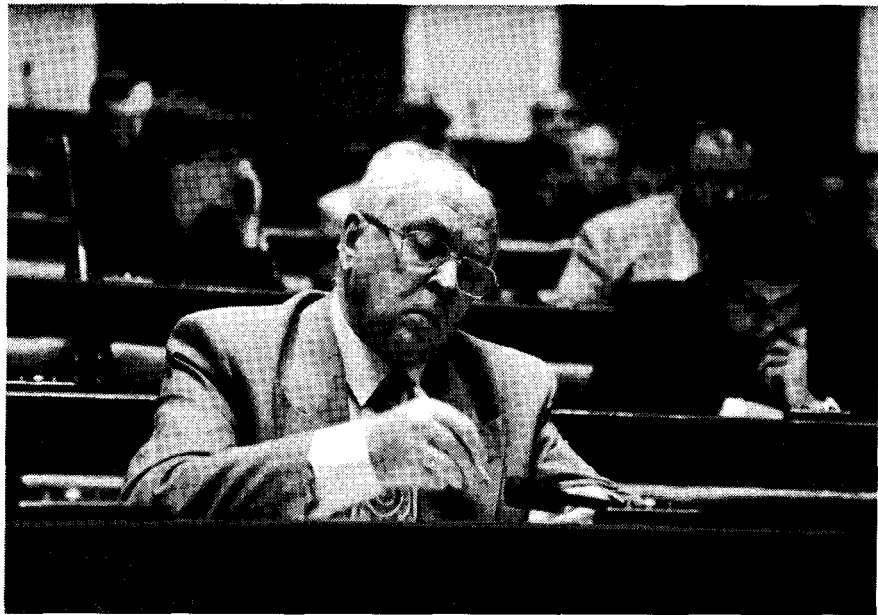
6° commissie : de sectorale adviescommissie voor het volkswikkelingswerk.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, verleent de Vlaamse regering subsidies aan erkende instellingen van volkswikkelingswerk.

— *Aangenomen.*

CVP-Kamerlid Hugo Weckx, minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden kreeg bij zijn nakend afscheid van de Vlaamse Raad dankwoorden van de meeste fracties voor de wijze waarop hij het parlement benaderde

HOOFDSTUK II

Erkenning

Artikel 4

§ 1. De instelling van volkswikkelingswerk heeft een zelfstandige werking en moet volgens haar statuten opgericht zijn om volkswikkelingswerk te bedrijven. De statuten vermelden tevens het doelpubliek. De commerciële instelling of de instelling die in hoofdzaak de doeleinden van een commerciële organisatie dient, komt niet in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.

§ 2. Vanuit de statutair bepaalde **doelstellingen** en doelpublieken biedt de instelling programma's aan voor deelnemers die zij ofwel zelf rechtstreeks recruteert via open inschrijvingen, ofwel onrechtstreeks via overeenkomsten met derden.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

§ 1. De instelling moet het volkswikkelingswerk organiseren binnen het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

§ 2. Het volkswikkelingswerk dat georganiseerd wordt in het Franse taalgebied, het Duitse taalgebied of in Nederland kan hoogstens 10 procent van het totaal aantal uren programma's bedragen.

§ 3. De in § 2 vastgestelde maximumgrens geldt niet voor de instellingen die in het Franse of Duitse taalgebied over een vaste infrastructuur beschikken.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

De instelling moet bovendien :

1° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut, waarbij de zetel in het Nederlandse taalge-

Voorzitter

bied ligt of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en waarbij de raad van bestuur uit minstens negen leden bestaat ; de raad van bestuur telt minstens één en hoogstens één derde gesubsidieerde personeelsleden ;

2° a) ofwel, als het een landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens **drieduizend** uur programma's gerealiseerd hebben ; een instelling ontwikkelt een landelijke werking door hetzij programma's te brengen in minstens vier provincies, hetzij deelnemers te betrekken uit minstens vier provincies, met dien verstande dat geen provincie meer dan 50 percent van het te realiseren uren totaal of van het bereikte aantal deelnemers kan inbrengen ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;

b) ofwel, als het een niet-landelijke instelling betreft, in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning minstens vijfduizend uur programma's gerealiseerd hebben ;

3° binnen de drie maanden na de betekening van de erkenning beschikken over minstens zes educatieve en twee administratieve personeelsleden ;

4° een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen ;

5° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken overleggen evenals een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken ;

6° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd programma en werkingsverslag met de nodige bewijsstukken overleggen ;

7° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;

8° zich verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de instelling, haar bestuurders en medewerkers.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Geysels en Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 6

In 2°, b) op de derde regel het woord „vijfduizend” vervangen door het woord „drieduizend”.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 7

§ 1. Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige instellingen kunnen als één instelling worden erkend, wanneer de samenwerkende instellingen samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden, zij duidelijk motiveren wat de complementariteit is tussen de samenwerkende instellingen en bovendien :

1° onderlinge afspraken maken omtrent het aanbod van programma's ;

2° beschikken over een educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 19, § 1, 3°.

§ 2. Samenwerkingsverbanden, zoals bedoeld in § 1, worden opgericht op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut.

§ 3. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel tot stand gebracht worden door zelfstandige organisaties, die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, gesubsidieerd worden in het kader van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

§ 4. Samenwerkingsverbanden kunnen enkel opgericht worden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de

overgangperiode, bepaald in artikel 27.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. De erkenning is voorts afhankelijk van de volgende voorwaarden waaraan de programma's moeten voldoen :

1° minstens 70 percent van de programma's moet zo worden georganiseerd dat per periode van zes weken minstens zes volle uren worden gegeven, waarbij ieder onderdeel minstens tweevolle uren duurt ; de duur van de overige programma's bedraagt minstens negentig minuten ;

2° de programma's van artikel 8, § 1, 1°, worden elk afzonderlijk gevolgd door minstens tien deelnemers, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursusuren op jaarbasis minstens twaalf bedraagt ;

3° per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie worden jaarlijks minstens vijfhonderd uren aan programma's georganiseerd ; voor een halve educatieve personeelsfunctie wordt het vereiste aantal uren van vijfhonderd naar tweehonderd vijftig gebracht ; de helft van de uren moet door de gesubsidieerde educatieve personeelsleden zelf geleid worden, met uitzondering van de uren die overeenstemmen met de personeelsfunctie bedoeld in artikel 19, § 3 ; de norm geldt voor de gesubsidieerde educatieve personeelsleden als groep ;

4° per dag worden voor een educatief medewerker niet meer dan negen uur in aanmerking genomen ;

5° ieder programma moet vooraf in de voorgeschreven vorm ter kennis worden gebracht van de administratie, met vermelding van de begeleiding, van het aantal uren en met opgave van begin- en einduur ;

6° de instelling en/of het samenwerkingsverband moet de betrokkenheid bij de organisatie van het programma kunnen aantonen ;

Voorzitter

7° een programma wordt in zijn geheel georganiseerd voor eenzelfde deelnemersgroep ;

8° per programma wordt op de plaats waar het programma georganiseerd wordt, een presentielijst van de deelnemers ter beschikking gehouden van de administratie ; het wervingsmateriaal, waaruit de betrokkenheid van de instelling bij het programma, zoals bedoeld in 6°, moet blijken, en waardoor de kennis van de deelnemer omtrent de identiteit van de instelling die het programma organiseert, aannemelijk wordt gemaakt, wordt op het secretariaat van de instelling ter beschikking gehouden van de administratie.

§ 2. Programma's van minstens zes uur kunnen gesplitst worden :

1° als het aantal deelnemers dit mogelijk maakt op basis van een verhouding van minstens tien deelnemers per gesplitst programma ;

2° als dit vooraf als dusdanig aan de administratie wordt meegedeeld ; de gesplitste programma's gelden als aparte programma's.

Programma's van minstens zes uur kunnen, behoudens de voorwaarden vermeld in het eerste lid om methodologische redenen als volgt gesplitst worden :

1° als uit de aankondiging van het programma duidelijk is dat minstens de helft van het programma wordt opgesplitst, wordt het programma ten belope van het totaal aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing ;

2° als uit de aankondiging duidelijk is dat minder dan de helft van het programma wordt opgesplitst, wordt het reële opgesplitste aantal uren in aanmerking genomen voor splitsing.

§ 3. Programma's die liggen in het domein van ontspanning, gezelligheid, ontmoeting en hobbybeoefening, komen niet voor subsidiëring in aanmerking.

Kook- en taalprogramma's komen in aanmerking wanneer zij verantwoord kunnen worden in het kader van een

programma dat minstens twaalf uur duurt en op voorwaarde dat ze niet meer dan één derde van de totale duur van het programma innemen.

Aangenomen.

Artikel 9

Als een instelling een werking ontplooit ten behoeve van bijzondere doelgroepen, zoals bepaald in artikel 2, 4°, gelden volgende afwijkingen :

1° voor een instelling die uitsluitend ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in artikel 8, § 1, worden de uren dubbel geteld, op voorwaarde dat minstens 70 percent van deze uren ingevuld wordt met deelnemers uit de bijzondere doelgroep ;

2° voor een instelling 'die occasioneel ten behoeve van bijzondere doelgroepen programma's brengt zoals bedoeld in artikel 8, § 1, worden de uren tot hoogstens 10 percent van het totaal aantal gesubsidieerde uren van de instelling, dubbel geteld ;

3° de programma's bedragen minstens één uur ;

4° de programma's worden gevolgd door minstens zes deelnemers uit de bijzondere doelgroep, waarbij de breuk tussen het totaal aantal deelnemersuren en het totaal aantal cursussen op jaarbasis minstens acht bedraagt.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

De instelling of het samenwerkingsverband moet bij de administratie de aanvraag tot erkenning indienen vóór 1 mei van het desbetreffende jaar. Zij moet kunnen aantonen dat ze voldoet aan de voorwaarden van dit decreet. De instelling of het samenwerkingsverband moet de programma's, zoals bedoeld in de artikelen 2 tot en met 9, hebben georganiseerd gedurende minstens één jaar vóór de indiening van de aanvraag

tot erkenning. De erkenning gaat in vanaf 1 januari daaropvolgend.

— *Aangenomen.*

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering verleent de erkenning en heft deze op wanneer de instelling niet meer voldoet aan de vereisten vervat in de artikelen 4 en 6 van dit decreet.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Subsidiëring

Artikel 12

De subsidiëring voor zowel een instelling als voor een samenwerkingsverband, zoals bedoeld in artikel 7, bestaat uit een vaste basissubsidie, uit een werkingssubsidie en uit een personeelssubsidie.

— *Aangenomen.*

Artikel 13

De vaste basissubsidie bedraagt vierhonderdvijftigduizend frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 14.

§ 1. De personeelssubsidie bedraagt 95 percent van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet. Deze salarisschalen gelden als forfaitaire bedragen voor de berekening van de subsidies.

§ 2. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn samengesteld uit volgende loonkostelementen : het brutobedrag van het jaarsalaris, het brutobedrag van het jaarlijkse vakantiegeld volgens het private stelsel en de bijdragen die door de werkgever gestort moeten worden met toe-

voorzitter

passing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

§ 3. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Op 1 november 1994 bedraagt de uitbetalingscoëfficiënt 1,1487.

§ 4. In afwachting van een eigen collectieve arbeidsovereenkomst voor de sector van het sociaal-cultureel werk, worden vanaf de inwerkingtreding van dit decreet de salarisschalen geïndexeerd overeenkomstig het aanvullend nationaal paritair comité voor bedienden nr. 218.

§ 5. De instellingen zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de salarisschalen opgenomen worden.

§ 6. De personeelssubsidie wordt alleen toegekend als per gesubsidieerde personeelsfunctie het bewijs geleverd wordt van voldoende personeelsuitgaven. De instellingen moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

§ 7. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, bepalen van welke specifieke diploma's of bekwaamheidsbewijzen de personeelsleden naargelang van hun functiehouder moeten zijn en welke bijscholings- of vormingsprogramma's eventueel gevolgd moeten worden.

— *Aangenomen.*

Artikel 15

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidie gelden de volgende salarisschalen :

1° voor de functie van directeur : universitair diploma : salarisschaal E1

van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E3 van de bijlage bij dit decreet ;

2° voor de educatieve functies universitair diploma : salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ; hoger onderwijs buiten universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;

3° voor de administratieve functies : minstens een getuigschrift van het hoger secundair of een daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal A1 van de bijlage bij dit decreet.

§ 2. De personeelsleden van een instelling worden gesubsidieerd op basis van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet op grond van hun functie in de instelling, hun opleiding en hun anciënniteit.

§ 3. Bij vervanging van een personeelslid of bij opsplitsing van een voltijdse personeelsfunctie in deeltijdse, in de loop van een werkingsjaar, blijft gedurende het ganse werkingsjaar de salarisschaal van de titularis(sen) van de personeelsfunctie, op datum van 1 januari van het lopende jaar, van toepassing op die personeelsfunctie.

§ 4. De personeelsleden, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden en niet beantwoorden aan de in § 1 gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste met de respectievelijke functie overeenstemmende salarisschaal, zoals bedoeld in artikel 15, § 1.

§ 5. Voor de personeelsfunctie, die overeenkomstig artikel 19, § 3, opgesplitst wordt, geldt een forfaitaire subsidie van één miljoen tweehonderdduizend frank.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Hancké, Geysels en Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 15

Een nieuwe § 6 toevoegen die luidt als volgt :

„§ 6. De administratieve personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden op basis van de salarisschaal A2, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 tot vaststelling van de subsidiabele salarisschalen voor de personeelsleden van de organisaties voor vormings- en ontwikkelingswerk, behouden op persoonlijke titel deze inschaling.“

De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik heb hier twee bemerkingen bij.

In ieder geval zullen de organisaties meer middelen ter beschikking krijgen in verhouding tot wat ze vroeger kregen gelet op het optrekken van onder meer de laagste schaal.

Voorts zullen de mensen die tewerkgesteld zijn hun loon behouden.

Deze beide elementen lijken mij zeer duidelijk, en in die omstandigheden vraag ik om niet aan te dringen.

De voorzitter : De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 16

§ 1. Voltijdse personeelsleden kunnen vervangen worden door deeltijdse personeelsleden. Deeltijds is minstens halftijds.

§ 2. Alleen personeelsfuncties met minimaal een halftijdse bezetting zijn subsidiabel. Deeltijdse tewerkstelling komt voor subsidiëring in aanmerking op voorwaarde dat zij binnen een educatieve of een administratieve personeelsfunctie minstens halftijds is.

Voorzitter

§ 3. De bepalingen van § 1 en § 2 gelden niet voor de personeelsfunctie, bedoeld in artikel 19, § 3.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

§ 1. De werkingssubsidie bedraagt tweehonderdvijftigduizend frank per gesubsidieerde educatieve personeelsfunctie. Zij bedraagt honderdvijftigduizend frank per gesubsidieerde halve educatieve personeelsfunctie.

§ 2. Per schijf van zeshonderd uren, die wordt gerealiseerd via een aanbod van programma's die minstens veertig uur bedragen, ontvangt de instelling een bijkomende jaarlijkse subsidie van honderdduizend frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 18

De bedragen in de artikelen 13, 15 en 17 kunnen worden aangepast aan het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen. De bedragen die van toepassing zijn op 1 december 1994, zijn uitgedrukt tegen 100 percent.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidies gelden volgende normen :

1° het aantal subsidiabele educatieve personeelsfuncties is begrensd door het aantal gerealiseerde uren, met dien verstande dat jaarlijks minstens vijfhonderd uur per educatieve personeelsfunctie vereist zijn en minstens tweehonderdvijftig uur per halftijdse educatieve personeelsfunctie ;

2° per schijf van zevenhonderdvijftig gerealiseerde uren wordt één halve administratieve personeelsfunctie gesubsidieerd ;

3° elke instelling die en elk samenwerkingsverband dat beantwoordt aan de minimale erkenningsdrempel van drieduizend uur, krijgt een extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

§ 2. De erkende landelijke instelling en het erkende landelijke samenwerkingsverband krijgen een tweede extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd vanaf de jaarlijkse realisatie van vijftigduizend vijfhonderd uur programma's. Zij krijgen een derde extra educatieve personeelsfunctie vanaf de jaarlijkse realisatie van zeventigduizend vijfhonderd uur programma's.

§ 3. De instelling en het samenwerkingsverband die op jaarbasis minstens drieduizend vijfhonderd uur programma's organiseren, kunnen één voltijdse educatieve personeelsfunctie omzetten in educatieve medewerkers in bijambt.

§ 4. De erkende niet-landelijke instelling, bedoeld in artikel 6, 2°, b), krijgt één extra educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Geysels en Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 19

Paragraaf 2. vervangen door wat volgt :

„§ 2. De erkende instellingen en het erkende samenwerkingsverband krijgen een halftijdse bijkomende educatieve personeelsfunctie gesubsidieerd per gerealiseerde schijf van duizend tweehonderd vijftig uren boven de drieduizend uren.“.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 20

Als de stijging van het aantal gerealiseerde uren zulks wettigt, staat de Vlaamse regering, overeenkomstig

de in artikel 19 bepaalde normen, aan de instelling of het samenwerkingsverband een uitbreiding toe van het subsidiabele personeelsbestand. De uitbreiding gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar. Met uitzondering van de extra educatieve personeelsfuncties, bedoeld in artikel 19, § 1, 3°, § 2 en § 4, kan de uitbreiding per jaar hoogstens een halve personeelsfunctie omvatten.

Het subsidiabele personeelsbestand wordt verminderd zodra de in artikel 19 bepaalde normen niet meer worden gehaald ; de beperking gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 21

In het kader van haar prioriteitenbeleid kan de Vlaamse regering de instellingen en de samenwerkingsverbanden verzoeken om vanuit de eigen statutaire doelstellingen binnen hun jaarwerking een bijdrage te leveren om het prioriteitenbeleid te realiseren. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, hiervoor stimulerende maatregelen uitwerken.

— *Aangenomen.*

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 21bis (nieuw)

Een nieuw artikel 21bis invoegen, dat luidt als volgt :

„Artikel 21bis

De Vlaamse regering maakt elk jaar een lijst bekend van de organisaties die levensvatbaar zijn door andere inkomsten dan overheidssubsidies en die omwille van hun positieve bijdrage tot de volksontwikkeling recht hebben op een symbolische financiële tegemoetkoming.“.

Voorzitter

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 22

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting is goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijke voorschotten uitbetaald. Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidie, toegekend voor het voorlaatste begrotingsjaar, mits de Vlaamse regering de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerde werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Voor instellingen die twee of meer jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar en die tijdens de laatste twee jaar een toezegging hebben ontvangen voor een uitbreiding van het subsidiabel personeelsbestand en dit ook effectief hebben uitgevoerd, wordt het in het eerste lid vermelde voorschot verhoogd met 22,5 percent van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar voor zover het de uitbreiding van het subsidiabele personeelsbestand betreft.

Voor instellingen die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot één vijfde van de subsidie waarop de instelling aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerd werkingsjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de overgelegde betalingsbewijzen. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering

gebracht van de voorschotten van het volgende werkingsjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 23

§ 1. Programma's die al door de Vlaamse regering zijn gesubsidieerd, krijgen geen subsidies op basis van dit decreet.

§ 2. Programma's in samenwerking met commerciële organisaties komen niet in aanmerking voor subsidiëring door de Vlaamse Gemeenschap.

— *Aangenomen.*

Artikel 24

De Vlaamse regering bepaalt, de commissie gehoord, de nadere regeling van de uitkering van de verschillende subsidies.

— *Aangenomen.*

Artikel 25

Bij onregelmatigheden in de aangifte, het realiseren of de rapportering betreffende de werking, zoals bedoeld in de artikelen 8 en 9, kan de Vlaamse regering als volgt sanctioneren :

1° verbod tot personeelsuitbreiding het jaar volgend op de onregelmatigheid ;

2° een vermindering van de subsidie van het lopende werkingsjaar in verhouding tot de vastgestelde onregelmatigheid.

De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 26

Opgeheven worden :

1° het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, zoals gewijzigd ;

2° het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, zoals gewijzigd ;

3° het koninklijk besluit van 24 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volksontwikkeling, zoals gewijzigd.

— *Aangenomen.*

Artikel 27

§ 1. De organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, alsook organisaties erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalige sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, beschikken over een termijn van maximum drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a), 6, 2°, b) en 6, 3°, van dit decreet.

§ 2. Instellingen voor volksontwikkelingswerk die bij de inwerkingtreding van dit decreet ad nominatim zijn ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder programma 43.2, beschikken eveneens over een termijn van drie kalenderjaren om zich te conformeren aan artikel 6, 2°, a), 6, 2°, b) en 6, 3°, van dit decreet.

§ 3. Gedurende deze overgangsperiode van drie kalenderjaren zijn voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de overige werkingscriteria, vervat in dit decreet, van toepassing.

Voorzitter

§ 4. Gedurende deze overgangperiode van drie kalenderjaren gelden voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de volgende specifieke subsidiëercriteria :

1" voor de vaststelling van de vaste basissubsidie geldt een proportionele berekening, rekening houdend met het aandeel van het aantal gepresteerde schijven van tweehonderdvijftig uren in de vereiste erkenningnorm van drieduizend uren ;

2" voor de vaststelling van de personeelssubsidie geldt als minimumberekeningseenheid een halftijdse educatieve functie per gepresteerde schijf van tweehonderdvijftig uren ;

3" de werkingssubsidie wordt berekend in verhouding tot het aantal halftijdse en/of voltijdse educatieve personeelsfuncties.

§ 5. Voor de organisaties, erkend op basis van één der in artikel 26 vermelde reglementeringen, worden bij de erkenningsaanvraag enkel de overeenkomstig de respectieve werkingscriteria aangekondigde en aanvaarde activiteiten voor het werkingsjaar 1993 of 1994 in rekening gebracht.

— *Aangenomen.*

Artikel 28

Wat de subsidiëring betreft, gelden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet voor de erkende instellingen en samenwerkingsverbanden van instellingen de volgende principes :

1" voor de eerste drie werkingsjaren ontvangen zij telkens minstens een subsidiebedrag gelijk aan het subsidiebedrag waarop zij krachtens de reglementering, vermeld in artikel 26, voor het werkingsjaar 1993 of 1994 recht hebben ; voor het samenwerkingsverband worden de subsidiebedragen van de deelnemende instellingen bedoeld ;

2" met uitzondering van de personeelsuitbreiding die betrekking heeft op de extra educatieve personeels-

functies bedoeld in artikel 19. § 1, 3°, § 2 en § 4, worden gedurende de eerste drie werkingsjaren geen personeelsuitbreidingen toegestaan.

— *Aangenomen.*

Artikel 29

In de werkingsjaren 1995 en 1996 gelden voor de toepassing van artikel 22, wat betreft de berekening van de voorschotten per instelling, als voorlaatste jaar respectievelijk het werkingsjaar 1993 en het werkingsjaar 1994.

— *Aangenomen.*

Artikel 30

Nieuwe instellingen kunnen ten vroegste erkend worden vanaf het werkingsjaar 1997.

— *Aangenomen.*

Artikel 31

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Martens en De Bremaeker houdende een subsidieregeling voor diensten en coördinatiecentra voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen waarvan het opschrift door de commissie gewijzigd werd als volgt :

Voorstel van decreet houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg

in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1" sociaal-cultureel werk voor volwassenen : alle activiteiten die de cultureel-maatschappelijke ontplooiing van volwassenen willen bevorderen en dit door vrijwillig engagement van de deelnemer, los van enig schoolverband of elke vorm van beroepsopleiding ;

2" dienst : een gespecialiseerde organisatie die begeleiding en ondersteuning geeft aan het sociaal-cultureel werk op basis van haar doelstellingen en door middel van het ter beschikking stellen van deskundigen, informatie, advies, documentatie, educatieve programma's en produkten, publicaties, materialen, technieken of uitrusting ;

3" administratie : 'de afdeling die verantwoordelijk is voor het sociaal-cultureel werk voor volwassenen ;

4° commissie : de sectorale adviescommissie voor het volkswontwikkelingswerk.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

Binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden verleent de Vlaamse regering

Voorzitter

subsidies aan erkende diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

Alleen de werking binnen het Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad komt in aanmerking voor de toepassing van dit decreet.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK II

Erkenning van een dienst

Artikel 5

De dienst voor sociaal-cultureel werk moet volgens zijn statuten opgericht zijn met het doel om begeleiding en ondersteuning te geven aan het sociaal-cultureel werk en moet het bewijs leveren zijn werking zelfstandig te ontplooiën.

De statuten moeten melding maken van de cultureel-maatschappelijke doelstellingen en de specialiteit van de dienstverlening.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

De dienst moet bovendien :

1° opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut, waarbij de zetel in het Nederlandse taalgebied ligt of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en waarbij de raad van bestuur bestaat uit minstens vijf leden ;

2° binnen de drie maanden na de betekening van de erkenning beschikken over minstens één halftijds personeelslid ;

3° een landelijke werking ontwikkelen door hetzij een werking te realiseren in minstens vier provincies,

hetzij deelnemers te betrekken uit minstens vier provincies ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aangezien als een provincie ;

4° aantonen wat de specialiteit is en wat zijn cultureel-maatschappelijke doelstellingen zijn ;

5° zijn begeleiding en ondersteuning ter beschikking stellen van alle erkende organisaties van sociaal-cultureel werk die erom vragen, zonder een dienstverlening aan andere sociale, educatieve en culturele organisaties of individuele belangstellenden uit te sluiten ;

6° een boekhouding voeren en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de toepassing van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opstellen ;

7° jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken overleggen alsook een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting ; uit de afrekening moet blijken dat de organisatie, rekening houdend met de eigen middelen, sluitend of batig kan werken ;

8° jaarlijks een door de algemene vergadering goedgekeurd programma en werkingsverslag met de nodige bewijsstukken overleggen ;

9° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;

10° zich verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de dienst, zijn bestuurders en medewerkers.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

§ 1. Samenwerkingsverbanden van minstens twee zelfstandige organisaties kunnen als één landelijke dienst worden erkend, wanneer de samenwerkende organisaties samen aan de voorwaarden van de artikelen 2 tot en met 6 beantwoorden, zij duidelijk motiveren wat de complementariteit is tussen de samenwerkende organi-

saties en zij bovendien onderlinge afspraken maken omtrent de werking.

6 2. Samenwerkingsverbanden, zoals bedoeld in § 1, worden opgericht op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstgevend doel of van een instelling van openbaar nut.

§ 3. Samenwerkingsverbanden kunnen alleen tot stand gebracht worden door zelfstandige organisaties, die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, gesubsidieerd worden in het kader van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

§ 4. Samenwerkingsverbanden kunnen alleen worden opgericht op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de overgangperiode, bepaald in artikel 30.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

§ 1. De minimale erkenningsdrempel voor een dienst of een samenwerkingsverband is de realisatie van vier keer een basisfunctie uit de in § 2 voorziene mogelijkheden van activiteiten.

Bij deze keuzemogelijkheden worden volgende regels in acht genomen :

1° er moeten minimum twee activiteiten zoals opgesomd in § 2 worden gerealiseerd ;

2° de basisfunctie zoals bepaald in § 2, 6°, moet steeds worden ingevuld ;

3° indien naast de activiteit zoals bedoeld in § 2, 6°, slechts één van de andere activiteiten zoals opgesomd in § 2, wordt ingevuld, dan komt het aantal basisfuncties van deze activiteit slechts in aanmerking indien er evenveel basisfuncties zijn gerealiseerd op basis van de activiteit bepaald in § 2, 6° ;

4° indien naast de basisfunctie zoals bepaald in § 2, 6°, meerdere activiteiten zoals opgesomd in § 2, worden gerealiseerd, dan worden de basisfuncties per activiteit beperkt tot maximum drie met uitzondering van de activiteiten, voorzien in § 2, 6° ,

Voorzitter

waar het aantal basisfuncties beperkt wordt tot zes.

§ 2. De basisfuncties die een dienst of een samenwerkingsverband kan vervullen op basis van de hiernavolgende activiteiten, moeten aan volgende voorwaarden voldoen :

1° een documentatiecentrum met minstens duizend titels, tien gespecialiseerde tijdschriften en een jaarlijkse aankoop van minstens vijftwintig nieuwe titels, minstens acht uur per week openstellen voor het publiek ; het documentatiecentrum is geïnstalleerd in een daartoe uitgeruste ruimte en registreert minstens tweehonderdvijftig uitleningen of consultaties per jaar ;

2° een eigen kwartaaltijdschrift uitgeven op minstens honderd exemplaren van elk nummer en met minstens honderd redactionele bladzijden per jaargang ;

3° jaarlijks aanmaken en ter beschikking stellen van twee audio- of audio-visuele produkties van samen minstens zestig minuten, ofwel van twee video- of filmprodukties van samen minstens dertig minuten, die verkocht of uitgeleend zijn aan minstens acht organisaties ; dit kunnen kernen of afdelingen zijn van erkende verenigingen, alsmede andere erkende sociaal-culturele, culturele, educatieve en sociale organisaties. Commerciële organisaties zijn uitgesloten ;

4° jaarlijks aanmaken en ter beschikking stellen van twee educatieve publikaties van samen minstens honderd bladzijden, waarvan samen minstens honderd exemplaren zijn verkocht of uitgeleend ;

5° jaarlijks aanmaken en ter beschikking stellen van technisch materiaal waarin jaarlijks minstens tweehonderdvijftigduizend frank is geïnvesteerd en uitgeleend is aan minstens acht organisaties, ofwel van educatief materiaal waarin jaarlijks minstens honderdduizend frank is

geïnvesteerd en uitgeleend is aan minstens acht organisaties ;

6° jaarlijks minstens honderdvijftwintig uur ondersteuning, advisering en/of begeleiding verstrekken aan erkende organisaties van sociaal-cultureel werk en aan andere sociale, educatieve of culturele organisaties ; voor deze activiteit wordt een forfaitaire duur van twee uur per begeleidingsmoment in rekening gebracht ; de activiteiten waarvan de reële duur deze forfaitaire duur overschrijden, worden voor de reële duur in aanmerking genomen mits ze minstens twee weken vooraf met vermelding van plaats, datum en opgave van begin en einduur aan de administratie werden gemeld ; hoogstens 35 percent van deze uren. kan bij eenzelfde organisatie gerealiseerd worden ;

7° jaarlijks hetzij een informatie-campagne, hetzij een happening, hetzij minstens honderdvijftwintig uren educatieve activiteiten zelf organiseren ; voor de informatiecampagne en de happening moet kunnen worden aangetoond dat zij een landelijke betekenis hebben ;

8° jaarlijks zelf een onderzoek opzetten van belang voor het sociaal-cultureel werk en hierbij kunnen aantonen dat honderd exemplaren van het rapport verkocht of uitgeleend zijn ;

9° jaarlijks zelf een tentoonstelling met een belang voor het sociaal-cultureel werk aanmaken en hierbij kunnen aantonen dat de tentoonstelling op minimum drie verschillende plaatsen gedurende minimum één maand wordt gebruikt met een totaal aantal bezoekers van de tentoonstelling van minimum honderdtwintig groepen.

§ 3. De werking van de dienst moet inhoudelijk en methodisch gericht zijn op de eigen specialiteit, zoals omschreven in de statuten en zoals bedoeld in artikel 5 van dit decreet.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

Minstens 50 percent van de uren, zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 6°, en zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 7°, moet minstens twee weken vooraf in de voorgeschreven vorm meegedeeld worden aan de administratie, met vermelding van de begeleiding, van het aantal uren en met opgave van begin- en einduur.

De resterende uren, zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 6° en 7°, moeten met de nodige bewijsstukken in het jaarlijks werkingsverslag worden opgenomen. De dienst moet zijn betrokkenheid bij de organisatie van de uren kunnen aantonen.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

De dienst of het samenwerkingsverband moet bij de administratie de aanvraag tot erkenning indienen vóór 1 mei van het desbetreffende jaar. De dienst of het samenwerkingsverband moet kunnen aantonen dat hij/zij beantwoordt aan de voorwaarden van dit decreet. De dienst of het samenwerkingsverband moet de activiteiten, zoals bedoeld in de artikelen 2 tot en met 8, hebben georganiseerd gedurende minstens één jaar vóór de indiening van de aanvraag tot erkenning. De erkenning gaat in vanaf 1 januari daaropvolgend.

— *Aangenomen.*

Artikel 11

§ 1. De Vlaamse regering verleent de erkenning en heft deze op wanneer de dienst of het samenwerkingsverband niet meer voldoet aan de vereisten, vervat in de artikelen 5 en 6 van dit decreet.

§ 2. De dienst of het samenwerkingsverband kan in dat geval binnen een termijn van drie jaar geen nieuwe aanvraag meer doen voor erkenning op basis van dit decreet.

Voorzitter

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie nader de beroepsprocedure.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK III

Subsidiëring van een dienst

Artikel 12

De subsidiëring voor zowel een dienst als voor een samenwerkingsverband, zoals bedoeld in artikel 7, bestaat uit een vaste basissubsidie, uit een werkingsubsidie en uit een personeelssubsidie.

— *Aangenomen.*

Artikel 13

De vaste basissubsidie bedraagt tweehonderdvijftigduizend frank.

— *Aangenomen.*

Artikel 14

§ 1. De personeelssubsidie bedraagt 95 percent van de salarisschalen van de bijlage bij dit decreet. Deze salarisschalen gelden als forfaitaire bedragen voor de berekening van de subsidies.

§ 2. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn samengesteld uit volgende loonkostelementen : het brutobedrag van het jaarsalaris, het brutobedrag van het jaarlijkse vakantiegeld volgens het private stelsel en de bijdragen die door de werkgever gestort moeten worden met toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorziening.

§ 3. De salarisschalen van de bijlage bij dit decreet zijn geïndexeerd overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijs van het Rijk worden gekoppeld. Op 1 november 1994 bedraagt de uitbetalingscoëfficiënt 1,1487.

§ 4. In afwachting van een eigen collectieve arbeidsovereenkomst voor de sector van het sociaal-cultureel werk, worden vanaf de inwerkingtreding van dit decreet de salarisschalen geïndexeerd overeenkomstig het aanvullend nationaal paritair comité voor bedienden nr. 218.

§ 5. De diensten zijn ertoe gehouden de collectieve arbeidsovereenkomst voor het sociaal-cultureel werk na te leven. De verplichtingen van de werkgever, als gevolg van die afgesloten collectieve arbeidsovereenkomst, kunnen, na akkoord van de Vlaamse regering, in de salarisschalen opgenomen worden.

§ 6. De personeelssubsidie wordt alleen toegekend als per gesubsidieerde personeelsfunctie het bewijs geleverd wordt van voldoende personeelsuitgaven. De diensten moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

§ 7. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, bepalen van welke specifieke diploma's of bekwaamheidsbewijzen de personeelsleden houder moeten zijn en welke bijscholings- of vormingsprogramma's eventueel gevolgd moeten worden.

— *Aangenomen.*

Artikel 15

§ 1. Voor de berekening van de personeelssubsidie gelden de volgende salarisschalen :

— voor de houders van een universitair diploma : salarisschaal E2 van de bijlage bij dit decreet ;

— voor de houders van een diploma hoger onderwijs buiten de universiteit : salarisschaal E4 van de bijlage bij dit decreet ;

— voor de houders van een getuigschrift van het hoger secundair of daarmee gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs : salarisschaal A1 van de bijlage bij dit decreet.

§ 2. De personeelsleden van een dienst worden gesubsidieerd op basis van de salarisschalen van de bijlage

bij dit decreet, op grond van hun opleiding en hun anciënniteit.

§ 3. Bij vervanging van een personeelslid of bij opsplitsing van een voltijdse personeelsfunctie in deeltijdse, in de loop van een werkingsjaar, blijft gedurende het ganse werkingsjaar de salarisschaal van de titularis(sen) van de personeelsfunctie, op de datum van 1 januari van het lopende jaar, van toepassing op die personeelsfunctie.

§ 4. De personeelsleden, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden en niet beantwoorden aan de in § 1 gestelde opleidingsvereisten, worden gesubsidieerd op basis van de laagste salarisschaal, zoals bedoeld in § 1.

Op dit artikel is er een amendement van de heren Hancké, Geysels en Lauwers dat luidt als volgt :

Artikel 15

Een nieuwe § 5[•] toevoegen die luidt als volgt :

„§ 5. De administratieve personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet als personeelslid gesubsidieerd worden op basis van de salarisschaal A2, vermeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1994 tot vaststelling van de subsidiabele salarisschalen voor de personeelsleden van de organisaties voor vormings- en ontwikkelingswerk, behouden op persoonlijke titel deze inschaling.“.

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 16

§ 1. Voltijdse personeelsleden kunnen worden vervangen door deeltijdse personeelsleden. Deeltijds is minstens halftijds.

§ 2. Alleen personeelsfuncties met minimaal een halftijdse bezetting zijn subsidiabel. Deeltijdse tewerkstelling komt voor subsidiëring in aanmerking op voorwaarde dat zij binnen

Voorzitter

een educatieve of een administratieve personeelsfunctie minstens half-tijds is.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

De werkingssubsidie bedraagt tweeënzestigduizend vijfhonderd frank per volledige gerealiseerde basisfunctie, zoals bedoeld in artikel 8. De subsidiëring van het aantal basisfuncties wordt beperkt tot twaalf.

— *Aangenomen.*

Artikel 18

Indien meerdere basisfuncties worden gerealiseerd in een activiteit zoals opgesomd in artikel 8, § 2, moeten de criteria zoals bepaald in artikel 8, § 2, per basisfunctie telkenmale worden gerealiseerd.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

De bedragen in de artikelen 13 en 17 kunnen worden aangepast aan het algemeen indexcijfer van de consumptieprijzen.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

§ 1. Het aantal subsidiabele personeelsfuncties is begrensd door het aantal volledig gerealiseerde en, binnen de beperkingen van artikel 17, gesubsidieerde basisfuncties.

§ 2. Er wordt een personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van vier volledig gerealiseerde en gesubsidieerde basisfuncties.

§ 3. Er wordt een halftijdse personeelsfunctie gesubsidieerd per schijf van twee volledig gerealiseerde en gesubsidieerde basisfuncties.

Aangenomen.

Artikel 21

Wanneer de evolutie van het aantal gerealiseerde en gesubsidieerde basisfuncties zulks wettigt, staat de Vlaamse regering, overeenkomstig de in artikel 20 bepaalde normen, aan de dienst of het samenwerkingsverband een uitbreiding toe van het subsidiabele personeelsbestand.

De uitbreiding gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgende kalenderjaar en kan per jaar hoogstens een halve personeelsfunctie omvatten.

Het subsidiabele personeelsbestand wordt verminderd zodra de in artikel 20 bepaalde normen niet meer worden gehaald ; de beperking gaat in vanaf 1 januari van het daaropvolgend kalenderjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 22

Bij ontoereikend krediet wordt een gelijkmatige vermindering toegepast op de werkingssubsidie en de personeelssubsidie, met uitzondering van de personeelssubsidie en de werkingssubsidie voor de minimale erkenningsdrempel van vier basisfuncties.

— *Aangenomen.*

Artikel 23

In het kader van haar prioriteitenbeleid kan de Vlaamse regering de diensten en de samenwerkingsverbanden verzoeken om vanuit de eigen statutaire doelstellingen binnen hun jaarwerking een bijdrage te leveren tot de invulling van het prioriteitenbeleid. De Vlaamse regering kan, de commissie gehoord, hiervoor stimulerende maatregelen uitwerken.

— *Aangenomen.*

Artikel 24

Onder voorbehoud dat de ingediende begroting is goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor zij werden

ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijke voorschotten uitbetaald.

Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de subsidie, toegekend voor het voorlaatste begrotingsjaar, mits de Vlaamse regering de afrekening van dit voorlaatste gesubsidieerd werkingssjaar heeft goedgekeurd.

Voor diensten die twee of meer jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar en die tijdens de laatste twee jaar een toezegging hebben ontvangen voor een uitbreiding van het subsidieerbare personeelsbestand en dit ook effectief hebben uitgevoerd, wordt het in de vorige alinea vermelde voorschot verhoogd met 22,5 percent van de subsidie waarop de dienst aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar voor zover het de uitbreiding van het subsidieerbare personeelsbestand betreft.

Voor diensten die minder dan twee jaar erkend zijn bij de aanvang van het lopende begrotingsjaar, bedraagt elk voorschot één vijfde van de subsidie waarop de dienst aanspraak kan maken op basis van de ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar.

Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerd werkingssjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de overgelegde betalingsbewijzen. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht van de voorschotten van het volgende werkingssjaar.

— *Aangenomen.*

Artikel 25

Diensten die voor hun werking of voor bepaalde activiteiten al subsidies gekregen hebben van de Vlaamse Gemeenschap, zijn voor die werking of die activiteiten uitgesloten

Voorzitter

van subsidies op basis van dit decreet.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 25bis (nieuw)

Een nieuw artikel 25bis invoegen, dat luidt als volgt :

„Artikel 25bis

De Vlaamse regering maakt elk jaar een lijst bekend van de organisaties die levensvatbaar zijn door andere inkomsten dan overheids subsidies en die omwille van hun positieve bijdrage tot de volkswontwikkeling recht hebben op een symbolische financiële tegemoetkoming.“

De stemming over het amendement wordt aangehouden.

Artikel 26

De Vlaamse regering bepaalt, de commissie gehoord, de nadere regeling van de uitkering van de verschillende subsidies.

— *Aangenomen.*

Artikel 27

§ 1. Bij onregelmatigheden in de aangifte, de realisatie of de rapportering betreffende de werking, zoals bedoeld in de artikelen 8 en 9, kan de Vlaamse regering de subsidies verminderen.

§ 2. Als de activiteiten bedoeld in artikel 8, § 2, niet gerealiseerd werden, niettegenstaande rapportering hierover, wordt in het werkingsjaar dat volgt op het indienen van het werkingsverslag, volgende dubbele sanctie toegepast :

1° verbod tot personeelsuitbreiding ;
2° vermindering van de subsidie met een personeelsfunctie en de bijbehorende werkingssubsidie.

§ 3. Een onregelmatigheid bij de aangifte, de realisatie of de rapportering betreffende de activiteiten bedoeld in artikel 8, § 2, 6° en 7°, leidt tot volgende dubbele sanctie :

1° verbod tot personeelsuitbreiding het jaar volgend op de onregelmatigheid ;

2° vermindering van de subsidie van het lopende werkingsjaar in verhouding tot de vastgestelde onregelmatigheid.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt na advies van de commissie, nader de beroepsprocedure.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK IV

Wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen.

Artikel 28

§ 1. Na de inwerkingtreding van dit decreet kunnen geen andere koepelorganisaties erkend en gesubsidieerd worden dan deze die gesubsidieerd werden voor hun werking in het werkjaar 1994.

§ 2. Zij behouden maximaal het subsidiebedrag dat hen werd toegekend voor hun werking in 1993 of 1994.

§ 3. Een uit dienst getreden gesubsidieerd personeelslid kan voor subsidiëring niet meer worden vervangen boven de grens van 2 gesubsidieerde educatieve personeelsfuncties en 1 gesubsidieerde administratieve personeelsfunctie.

De verslaggever heeft een erratum op dit artikel aangeduid en ik heb daarvan voorlezing gegeven. We kunnen het beschouwen als een technisch amendement en dus wordt het artikel aangenomen.

HOOFDSTUK V

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 29

Opgeheven worden :

1° het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, zoals gewijzigd ;

2° het koninklijk besluit van 27 maart 1967 tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige volkswontwikkeling, zoals gewijzigd ;

3° het koninklijk besluit van 18 februari 1974 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige organisaties ter bevordering van de openbare lectuur- en bibliotheekvoorziening.

— *Aangenomen.*

Artikel 30

§ 1. De organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, erkend zijn op basis van één der in artikel 29 vermelde reglementeringen, alsook de organisaties, erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, of organisaties, erkend en gesubsidieerd op basis van het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, beschikken over een termijn van maximum drie kalenderjaren om zich te conformeren aan de bepalingen van dit decreet.

§ 2. Diensten voor volkswontwikkelingswerk die bij het van kracht worden van dit decreet ad nominatum zijn ingeschreven in de begroting van

Voorzitter

de Vlaamse Gemeenschap onder programma 43.2, alsook de vereniging zonder winstgevend doel Centrum voor Andragogisch Onderzoek beschikken eveneens over een termijn van drie kalenderjaren om zich te conformeren aan de bepalingen van dit decreet.

§ 3. Gedurende deze overgangperiode van drie kalenderjaren gelden voor de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties de volgende specifieke subsidiëeringscriteria :

1" voor de vaststelling van de vaste basissubsidie geldt een proportionele berekening afhankelijk van het aandeel van het aantal gerealiseerde basisfuncties in de vereiste erkenningssnorm van vier basisfuncties ;

2" voor de vaststelling van de personeelssubsidie geldt als minimumberekeningseenheid een halftijdse personeelsfunctie per schijf van twee volledig gerealiseerde en gesubsidieerde basisfuncties ;

3" de werkingssubsidie wordt berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 17 afhankelijk van de gerealiseerde basisfuncties.

§ 4. Gedurende deze overgangperiode ontvangen de in § 1 en § 2 bedoelde organisaties een subsidie waarvan het bedrag minstens gelijk is aan het subsidiebedrag waarop zij overeenkomstig de reglementering van artikel 29 voor het werkingsjaar 1994 recht hebben of waarvoor zij ad nominatim ingeschreven zijn in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1994.

— *Aangenomen.*

Artikel 31

In de werkingsjaren 1995 en 1996 gelden voor de toepassing van artikel 24, wat betreft de berekening van de voorschotten, als voorlaatste jaar respectievelijk het werkingsjaar 1993 en het werkingsjaar 1994.

— *Aangenomen.*

Artikel 32

§ 1. Gedurende de eerste drie kalenderjaren na de erkenning krijgen de erkende diensten of het erkende samenwerkingsverband van diensten geen personeelsuitbreidingen toegestaan.

§ 2. Na evaluatie in het jaar 2000 kan de Vlaamse regering personeelsuitbreidingen toestaan in relatie tot een uitbreiding van het aantal basisfuncties.

— *Aangenomen.*

Artikel 33

Gedurende de eerste twee jaar na het ingaan van dit decreet komen alleen deze organisaties voor erkenning op dit decreet in aanmerking die reeds van erkenning en subsidiëring genoten op een van de in dit decreet genoemde reglementeringen van de Vlaamse Gemeenschap, alsook de organisaties die nominatim zijn ingeschreven in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder het programma 43.2 en de organisatie

die bij naam genoemd is in dit decreet.

— *Aangenomen.*

Artikel 34

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1995 met uitzondering van de bepalingen van artikel 30, § 3 die in werking treden op 1 januari 1996.

— *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze middag om 14.30 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 13.37 uur.*

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

De Vlaamse Raad heeft op 5 april 1995 de volgende vragen om uitleg gesteld:

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 23 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer M. Verwilghen, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer P. Desmet tot de heer N. De Batselier, vice-voorzitter van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontbreken van diensten, die in dringende noodgevallen onmiddellijk vaststellingen en metingen van luchtverontreiniging kunnen doen

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

1. De feiten, die aanleiding geven tot het stellen van deze vraag om uitleg, zijn de volgende.

Begin februari 1995, tijdens de week, omstreeks 19.30 uur, werd de streek van Kortrijk geconfronteerd met grote geurhinder. Aan de hand van de windrichting kon afgeleid worden vanwaar de bron van de verontreiniging afkomstig was, namelijk van de industriezone van Moeskroen. Na contact met de Politiediensten van Moeskroen kon uiteindelijk vastgesteld worden dat er zich bij een levering van azijnzuur aan een chemisch bedrijf een ongeval had voorgedaan.

Het betreft een gevaarlijke stof (gecatalogeerd als oplosmiddel in bijlage 7.2.6 van Vlarem II). Het inademen van sterke concentraties van deze stof, is gevaarlijk voor de (volks)gezondheid.

Bij het melden van de geurhinder kwam het er op aan om via meting, de in de lucht aanwezige stof te detecteren en de concentratie ervan te bepalen.

Verskillende administraties werden opgebeld (o.a. het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie te Brussel, het Bestuur Milieuinspectie, de Vlaamse Milieumaatschappij, OVAM, en een aantal privé-labo's). Geen enkele dienst was bereikbaar.

De azijnlucht is uiteindelijk weggedreven, zonder schade aan de volksgezondheid.

2. Dit voorval is niet zomaar een accidentje, een fait divers. Er stelt zich hier een fundamenteel probleem ; het belang van de volksgezondheid speelt hier. Er was immers geen enkele permanentiedienst bereikbaar om in dergelijke noodsituatie/crisissituatie onmiddellijk metingen te doen van de luchtverontreiniging. Essentieel is dat de diensten onmiddellijk weten wat er zich in de lucht bevindt en in welke concentraties. Zo kunnen er dan onmiddellijk maatregelen genomen worden in het belang van de volksgezondheid. In bovengemeld geval kon men niemand oproepen om te meten. Men kon dus niet juist inschatten wanneer een rampenplan al dan niet in werking moet gesteld worden.

Voor de betrokken streek stelt er zich dan een groot probleem. De overheersende windrichting is zuidwest, wat betekent dat de wind in de meeste gevallen uit de richting van Moeskroen en Noord-Frankrijk komt. Wat als er zich daar een ongeval voordoet ? In Moeskroen en Noord-Frankrijk komt er alsmaar industrie bij. Alles komt op de agglomeratie van Kortrijk af.

Nu loste het probleem zich, zonder veel erg, vanzelf op. Doch, wat zou er zijn gebeurd bij een zwaar ongeval ? Wat, mocht er iets gebeuren zoals deze week nog in Gent waar er dodelijk chloorgas uit een treinwagon lekte ?

3. Nader onderzoek van dit belangrijk en principieel probleem is dus geraden.

a) Het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE) te Brussel zegt dat het, sinds de regionalisering van de milieumaterialies, niet meer bevoegd is. Daar verwijst men naar de VMM.

b) De VMM neemt alleen maar luchtmonsters in het kader van de milieueffingen. Voor de rest verwijst de VMM naar het BMI (Bestuur Milieuinspectie).

c) Het crisiscentrum te Brussel rekent op de beschikbare permanentiediensten van Aminimal. Daar gaat men ervan uit dat alle gemeenten Aminimal steeds kunnen bereiken. Dit laatste is echter niet het geval. Op het crisiscentrum kan men zelf geen permanentienummers opgeven.

d) BMI Brussel verwijst naar het Parket van de Procureur des Konings van het betrokken arrondissement. Enkel het Parket zou over de permanentienummers van het BMI beschikken. Navraag bij het Parket van Kortrijk leert echter dat men niet op de hoogte is van een eventuele permanentie bij het BMI (West-Vlaanderen). Blijkbaar klopt de informatie, verstrekt door de BMI Brussel, niet. In ieder geval bestaat er geen omzendbrief in dit verband.

4. Besluit

- a) Op zijn minst dient te worden vastgesteld dat de permanentie van 'specialisten voor luchtmetingen', als die er zou zijn, slecht functioneert. Zie hierboven vermeld geval.
- b) Er bestaat geen degelijk oproepsysteem voor gevallen van luchtverontreiniging, waarvan men de oorsprong, de stof, de intoxicatie(graad) en/of gezondheidsgevaar niet kent. Er kan dus geen doelmatige luchtcontrole worden uitgevoerd en - op elk moment van de dag -, wat nochtans noodzakelijk is voor de volksgezondheid. Men moet immers juist kunnen inschatten wanneer men al dan niet een rampenplan in werking stelt.
- c) De permanentie, die te bereiken is via het Parket, lijkt eerder theorie dan praktijk. Het Parket van Kortrijk was niet op de hoogte.
- d) De vraag rijst of het Parket de schakel moet zijn. Het Parket is er voor gerechtelijke onderzoeken, terwijl de overheid een andere taak/verantwoordelijkheid heeft, namelijk het vrijwaren van de volksgezondheid en veiligheid.
- e) In ieder geval blijkt er geen omzendbrief inzake permanentie(diensten) te bestaan.

5. Vragen

- a) Is er op Vlaams niveau een (permanentie)dienst ter beschikking om in crisissituaties/dringende noodgevallen metingen van luchtverontreiniging te doen? Zo deze er is, welke dienst is dit (VMM, BMI...)? Hoe is deze dienst georganiseerd? Is deze 24 uur op 24 uur beschikbaar en bereikbaar?
- b) Bestaat er een omzendbrief waarin deze problematiek geregeld wordt?
- c) Wat gebeurt er als de verontreiniging zijn oorsprong vindt in Noord-Frankrijk of Wallonië? Heeft men een zicht op soort en aantal bedrijven dat zich aan de grens met Zuid-West-Vlaanderen in Wallonië en Noord-Frankrijk vestigt, zodat men de eventuele risico's kent? Welke zijn de mogelijkheden van de Vlaamse instanties en politiediensten om onmiddellijk op te treden als de oorsprong van de verontreiniging in Wallonië of Noord-Frankrijk ligt?

2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Reeds geruime tijd is er bij de diensten van de Vlaamse Gemeenschap een permanentie, 24 uur op 24 uur, voor milieu-aangelegenheden in werking. Deze permanentie wordt verzorgd door de Afdeling Milieuinspectie, tot voor kort het Bestuur Milieu-inspectie of afgekort BMI, bij de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer dat op zijn beurt ressorteert onder het Departement Leefmilieu en Infrastructuur.

Vooreerst is er per provincie permanent één bevoegd toezichthoudend ambtenaar beschikbaar. Deze kan, bij middel van een semadigittoestel, worden opgeroepen door:

- de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu;
- de hiërarchische oversten van de ambtenaar binnen zijn administratie;
- de gerechtelijke overheden zijnde de parketten of de onderzoeksrechters.

Aan deze instanties is het nummer doorgegeven van deze semadigittoestellen, het zijn er vijf, namelijk één per provincie.

De ambtenaar in kwestie beschikt over de nodige logistieke uitrusting, zijnde een mobilfoon en een dienstvoertuig, om de oproep binnen de paar minuten te beantwoorden en zich vervolgens ter plekke te begeven. Ook beschikt hij over de vaardigheden en over een basispakket aan materiaal om monsters te nemen en bepaalde metingen uit te voeren.

Ten tweede is er daar bovenop een tweede permanentie ingesteld specifiek voor calamiteiten zoals grote milieuongevallen en branden. Opnieuw is er per provincie permanent één toezichthoudend ambtenaar beschikbaar die de specifieke kennis en het materieel heeft voor optreden bij calamiteiten.

Het oproepen van deze ambtenaar gebeurt, ook bij middel van een semadigit, door het CGCCR, het Coördinatie- en Crisiscentrum van de regering ressorterend onder het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Bij calamiteiten wordt naast deze tweede permanentie ook nog de gewone permanentie opgeroepen.

Tot zover deze korte uiteenzetting over de permanentieregeling zoals deze georganiseerd is bij de milieu-administratie.

Er is nader onderzoek uitgevoerd naar uw verklaring dat het Parket van Kortrijk niet op de hoogte was van de permanentie bij BMI (Afdeling milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen). De toenmalige verantwoordelijke heeft blijkbaar verzuimd de procedure met bijhorend semadigitnummer schriftelijk te bevestigen. Deze nalatigheid wordt onmiddellijk rechtgezet.

Mag ik het geachte lid er evenwel op wijzen dat de Parketten BMI kunnen oproepen in het geval het gaat om een overtreding van de Vlaamse milieuwetgeving ? De milieu-inspecteurs hebben als eerste taak de handhaving van de VLA-REM.

Bij de calamiteit te Moeskroen (Waals gewest) diende het Coördinatie- en Crisiscentrum van de federale regering het BMI op te roepen. Zoals blijkt uit het relaas van de feiten, dat ik zo dadelijk zal schetsen, is dit niet gebeurd.

Een omzendbrief omtrent de permanentie bestaat er niet, wel formele afspraken welke via briefwisseling bevestigd werden. Zo werden de afspraken tussen de Vlaamse Milieumaatschappij en Aminoal-BMI inzake de overname van de voormalige IHE-permanentie door Aminoal-BMI met betrekking tot het vaststellen, bemonsteren en analyseren van toxische producten die vrijkomen bij chemische ongevallen of branden, op 3 december 1993 bij brief medegedeeld aan de ministers Tobback, **Detiège**, Gosuin en Lutgen, alsmede aan de provinciegouverneurs.

Met Binnenlandse Zaken, met name de Civiele Bescherming, werden eveneens duidelijke afspraken gemaakt. Het CGCCR heeft de semadigitnummers van de BMI-buitendienst welke hem schriftelijk werden overgemaakt op 17 februari 1994 opgeslagen in hun databank (brief inspecteur-generaal Clymans dd. 18 juli 1994).

Betreffende het specifieke voorval te Kortrijk dat aanleiding gaf tot uw vraag is navraag gedaan bij de administratie. Dit levert volgend relaas op.

Op donderdag 2 februari om 22.00 uur werd de heer M. Devos, toezichthoudend ambtenaar met de graad van deskundige bij de afdeling Milieu-inspectie, wonende te Brugge op zijn privaat telefoonnummer opgebeld door de rijkswacht. De betrokken ambtenaar was niet van permanentie. Reden was een oproep van de politie van Kortrijk in verband met geurhinder door een wolk van azijnzuur in de buurt van Kortrijk-Moeskroen. De toezichthoudende ambtenaar heeft zijn diensten aangeboden om onmiddellijk vaststellingen te doen en metingen uit te voeren.

De rijkswacht nam nota van het aanbod en zegde het aanbod te zullendoorspelen aan de politie van Kortrijk en dat deze laatste nog verder zou oproepen indien nodig. Er is geen verdere oproep meer gevolgd. Evenmin is er een oproep geweest van de eigenlijke permanentiedienst via de normale kanalen.

Tussen de afdeling Milieu-inspectie (Aminoal) en de Waalse of Franse instanties zijn (nog) geen afspraken gemaakt inzake calamiteiten. Wat betreft de andere diensten zoals bijvoorbeeld de civiele bescherming, verzoek ik het geachte lid zich tot de bevoegde minister(s) te wenden.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 23 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer M. Verwilghen, **secretaris** van de commissie.

– **Vraag om uitleg van de heer M. Didden tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de harmonisatie van de openingsdata voor de visvangst op de Berwijn, de Voer en de Geul.**

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Mijn vraag handelt over een probleem dat werd gesteld door de Vissersfederatie van de Benedenmaas. Zij worden geconfronteerd met een probleem van harmonisatie met betrekking tot de openingsdata voor de visvangst op de Berwinne, de Voer, de Bemeau en de Dalhem. Dit zijn riviertjes in de buurt van de Voerstreek. De Berwinne volgt trouwens de taalgrens en dus de grens tussen de Nederlands- en de Franstalige gemeenschap.

Momenteel bestaan er voor de visvangst op deze rivieren – dewelke hoofdzakelijk forelvisvangst is – drie verschillende openingsdata, met name :

– voor het Nederlandstalig gebied : tengevolge het besluit van 20 mei 1992 van de Vlaamse regering wordt toegestaan dat pas wordt gevist vanaf 1 juni.

– tengevolge een besluit van de Vlaamse regering wordt een afwijking toegestaan voor de sectie Moelingen van de Berwinne en mag er hier gevist worden vanaf 16 april.

– door de Franstalige gemeenschap wordt toegestaan te vissen vanaf 19 maart.

De visvangst op forel is nergens in Vlaanderen op rivieren mogelijk, tenzij op de Voer, de Geul en de Berwijn in de gemeente Voeren.

Het lijkt me dan ook aangewezen dat minstens een harmonisatie van de visperioden wordt overwogen.

Ook zou ik mijn verwondering willen uiten over het feit dat een Vlaamse of **welke** minister dan ook, zich moet uitspreken over de perioden waarin visvangst mag plaatshebben. Is het niet meer aangewezen dergelijke aangelegenheden over te laten aan provinciale besturen en de machtiging over te dragen aan de Bestendige Deputatie van Limburg wat betreft de opening van visvangst op forel in de gemeente Voeren ? Uiteraard wijzigt dit niets aan het probleem van de harmonisatie, wat uiteindelijk het voorwerp van deze vraag vormt.

2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

De data van opening en sluiting van de riviervisserij in het Vlaamse Gewest worden bepaald in uitvoering van de nationale wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij. Deze wet, zoals trouwens de voorgaande wetten terzake, bepaalt de algemene openingsdata, met de mogelijkheid om, in lokale en gemotiveerde gevallen een afwijking toe te staan. De jarenlange ervaring heeft echter geleerd dat de overheid met dergelijke lokale maatregelen zeer voorzichtig moet omspringen, anders geven zij aanleiding tot talijke klachten en misverstanden. De vraag van de Waalse hengelaarsvereniging is daarvan het zoveelste bewijs. Ik ben dan ook van mening dat de openingstijden in het Vlaamse Gewest zo eenvormig mogelijk moeten zijn wat de noodzaak van een centrale regeling meebrengt.

Wel kan in bepaalde gevallen, daar waar degelijke argumenten bestaan, eventueel lokaal worden afgeweken van een algemene regeling, zoals dit gebeurde in het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 mei 1992 voor de Berwijn.

Dit besluit legt inderdaad 1 juni op als algemene openingsdatum voor het vissen op forel voor alle openbare wateren in Vlaanderen.

Specifiek voor de Berwijn is er op schriftelijke vraag van het Visserijfonds van het Waalse Gewest op 27 maart 1987 een afwijking op deze algemene regeling ingevoerd (vanaf 16 april) bij besluit van de Vlaamse regering van 29 november 1989, die werd hernomen in het BVR van 20 mei 1992.

Ondertussen is gebleken dat het Waalse Gewest de oorspronkelijk gezamenlijke openingsdatum voor forel van 16 april eenzijdig gewijzigd heeft (opening vanaf 19 maart).

Op 4 januari 1995 heeft de provinciale visserijcommissie een schrijven gericht aan de voorzitter van de Hoge Raad voor de Riviervisserij met de vraag om voor de gemeente Voeren en voor de Grensmaas uniforme openingstijden in te voeren zowel voor de visserij in Nederland, Wallonië en het Vlaamse Gewest. Deze vraag wordt voorgelegd op de eerstvolgende vergadering van de Raad.

Dit advies afwachtend, ben ik bereid de nodige initiatieven te nemen voor overleg met het Waalse Gewest en eventueel met Nederland, met het oog op een betere overeenstemming van de openingsdata voor de gewestoverschrijdende waterlopen.

Ik zal me hierbij evenwel steeds baseren op ecologische randvoorwaarden die het duurzaam behoud van de vispopulaties moeten garanderen.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 23 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer M. Verwilghen, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het ontwerp van ordonnantie tot wijziging van het Boswetboek in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

Door de **Brusselse** Hoofdstedelijke Raad is een ontwerp van ordonnantie in bespreking tot wijziging van het Boswetboek wat betreft alle bossen en wouden in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Deze ordonnantie beoogt de regeling van de toegankelijkheid van de bossen in het Brussels Gewest. De algemene principes zijn echter afwijkend van de regelingen die gelden in bossen van het Vlaamse en Waalse gewest. Zo voorziet het Vlaamse Bosdecreet dat de opengestelde bossen enkel toegankelijk zijn op de wegen, terwijl de bedoelde Brusselse ordonnantie principieel uitgaat van een volledige toegankelijkheid (dus ook buiten de wegen), behoudens in speciaal afgebakende gebieden.

Ook bij de signalisatie wordt geen rekening gehouden met deze gehanteerd in de andere gewesten. Dit zal voor grote problemen en verwarring zorgen voor het Zoniënwoud vermits dit boscomplex van 4.383 ha zich uitstrekt over 3 gewesten en de recreanten dus onderworpen zullen worden aan verschillende regelingen tijdens hun boswandeling.

De Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorziet in artikel 6, paragraaf 2 dat de betrokken executieven overleg moeten plegen voor wat betreft de bijzondere bepalingen betreffende de bossen gelegen op het grondgebied van meer dan één gewest.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. Of er momenteel een overlegstructuur bestaat tussen de drie gewesten aangaande het beheer en beleid van het Zoniënwoud ?
2. Of er concreet overleg werd gepleegd aangaande de toegankelijkheidsregelingen in het Zoniënwoud ?

2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Ik zal eerst antwoorden op de vragen betreffende het overleg en de bepalingen van de Bijzondere Wet dienaangaande. Het gaat hier om bijzondere bepalingen betreffende bossen, gelegen op het grondgebied van meer dan één gewest. Dit wordt geïnterpreteerd als specifieke bepalingen van toepassing op bepaalde of bedoelde terreinen. Het gaat hier niet om algemene of reglementaire bepalingen, zoals bijvoorbeeld het Bosdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, die van toepassing zijn op alle bossen van het Vlaamse Gewest. Voor de ordonnantie van het Brusselse Gewest, die de toegang tot de bossen in het gewest regelt, geldt hetzelfde. Ook die ordonnantie moet niet worden onderworpen aan voorafgaand overleg tussen de gewesten.

Het gebeurlijke overleg, aangaande bijzondere bepalingen, waarnaar het lid verwijst, moet gebeuren op ministerieel of regeringsniveau, bijvoorbeeld in het overlegcomité of in de interministeriële conferentie van leefmilieu. Die interministeriële conferentie is op dit ogenblik reeds actief. Het hangt van de ministers af of zij deze kwestie er al dan niet ter sprake brengen. Een beheersplan moet bijvoorbeeld worden overlegd.

Het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de toegankelijkheid van de bossen in het Vlaamse Gewest, werd ter kennisgeving toegestuurd aan het Brusselse Gewest, omdat het ook van toepassing is in een bos, dat de gewestgrens tussen Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest overschrijdt.

Ook het beheersplan voor het Vlaamse gedeelte van het Zoniënwoud, werd vooraleer het werd goedgekeurd, op 23 februari 1993 overgezonden aan het Brusselse Gewest. Daar werd geen reactie op ontvangen. Het beheersplan werd dan goedgekeurd op 6 juli 1993.

Zelfs als het strikt juridisch niet noodzakelijk is om deze zaken aan de andere gewesten voor te leggen, werden ze toch ter kennisgeving overgezonden. Het is misschien beter in de toekomst om deze kwesties in de interministeriële conferentie te bespreken.

3. Replieken

De vraagsteller zegt dat het logisch zou zijn dat over beslissingen in verband met het beheer van gewestgrensoverschrijdende bossen, op voorhand overleg wordt gepleegd. Omdat het interministerieel overleg blijkbaar niet echt werkt, zou het misschien nuttiger zijn om in onderling akkoord tussen de drie gewesten een ambtenarenoverleg op te starten. Dit zou vele problemen in de toekomst kunnen vermijden.

De minister is het eens met deze suggestie. Maar het is echter nu al zo dat bij de interministeriële conferentie de kabinetsmedewerkers en de administratie worden betrokken.

Het lid vraagt of de minister bepaalde stappen zal ondernemen met betrekking tot de bewuste ordonnantie.

De minister zegt dat een eventuele mogelijkheid is om de bepalingen van kracht in de beide gewesten op de interministeriële conferentie met elkaar te vergelijken en ze eventueel op elkaar af te stellen. Hij stelt voor stappen in deze richting te ondernemen.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van donderdag 23 februari 1995

Vaste verslaggever : de heer M. Verwilghen, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het uitbliven van een bouwvergunning voor de ophoging van het stort te Pellenberg

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De jongste berichten maken duidelijk dat Kerkom niet zal verworden tot de nieuwe stortplaats van het arrondissement Leuven. Het afvalprobleem is daarmee nog niet opgelost. Onlangs werd door u een vergunning uitgereikt om het bestaande stort te Pellenberg met 2 meter te verhogen. Dit ondanks een negatief advies van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening en van de milieuvergunningscommissie. Prompt wees minister Kelchtermans er op dat het gewestplan aangepast moest worden.

1. Is er binnen de Vlaamse regering **überhaupt** nog overleg ? Gelet dat twee ministers geheel tegenstrijdige standpunten in de media brengen ?

2. Wat zal er op het terrein gebeuren ? Graag een duidelijk antwoord, de omwonenden worden nu reeds lang genoeg gegijzeld. Het afvalstoffenplan voor Vlaams-Brabant ging er vanuit dat de stortcapaciteit voor Pellenberg zou volstaan. Moet dit nu bijgestuurd worden ?

2. Antwoord van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Binnen het algemene concept van de oplossing van de huisvuilproblematiek in Vlaams Brabant, wordt voorzien dat de stortplaats te Pellenberg operationeel blijft tot eind 1996. Om aan deze bepaling te kunnen voldoen, bleek het noodzakelijk dat er een capaciteitsuitbreiding van de stortplaats zou komen met een verhoging met twee meter. De betrokkenen hadden een verhoging met vijf meter gevraagd. Er werd echter slechts twee meter verhoging toegestaan.

Het algemene concept waarvan hierboven sprake werd door de gehele Vlaamse regering goedgekeurd op 7 december 1994. Die goedkeuring houdt in dat de voltallige regering gebonden is aan de uitgangspunten van het concept. Er kunnen geen beslissingen worden genomen die de uitwerking ervan zouden kunnen hypothekeren. In deze optiek heeft de Vlaamse minister die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening - in afwachting van een schriftelijke bevestiging - mij mondeling verzekerd dat hij ten spoedigste de noodzakelijke initiatieven zal nemen om een bouwvergunning te kunnen afleveren.

Van zodra de bouwvergunning is verleend, wordt ook de milieuvergunning uitvoerbaar en kan de intercommunale Interleuven de exploitatie van de stortplaats voortzetten tot 31 december 1996.